

ธรรมนูญ
และ
วินัย
คณะผู้รับใช้ผู้ป่วย
(คามิลเลียน)

สำนักมหาริการ
จตุรสมัคดาเลนา, 53 กรุงโรม 2016

ธรรมนูญ
และ
วินัย
คณะผู้รับใช้ผู้ป่วย
(คามิลเลียน)

สำนักมหาธิการ
จตุรัสมัดดาเลนา, 53 กรุงโรม 2016

สารบัญ

	หน้า
ธรรมนูญฉบับแรกของคณะที่ประชุมสมัชชาครั้งที่สองได้ประกาศใช้ ค. ศ. 1599.....	X
กฎวิธีการรับรอง.....	XI
อักษรย่อ.....	XII

ธรรมนูญคณะ

ภาคที่ 1 พระพรพิเศษของคณะ.....	1
พระพรพิเศษของคณะ.....	1
ภาคที่ 2 ชีวิตหมู่คณะของเรา.....	9
บทที่ 1 หมู่คณะ.....	10
บทที่ 2 ข้อเสนอแนะแห่งพระวรสาร.....	15
ความบริสุทธิ์.....	17
ความยากจน.....	18
ความเมตตา.....	19
ความเมตตา.....	22
บทที่ 3 ศาสนบริการ.....	29
บทที่ 4 ชีวิตจิต.....	33
ภาคที่ 3 การอบรม.....	34
การอภิบาลกระแสรัก.....	34
แนวทางปฏิบัติโดยทั่วไป.....	38
นวกภาพ.....	40
การอบรมนักบวชผู้ปฏิญาณตนชั่วคราว.....	41
การอบรมต่อเนื่อง.....	42
การแยกตัวออก การลาออก การเชิญออกจากคณะและการรับกลับเข้าใหม่.....	43
ภาคที่ 4 โครงสร้างของคณะ.....	44
บทที่ 1 บุคคลและส่วนต่าง ๆ ของคณะ.....	47
บทที่ 2 อธิการ.....	52
กฎเกณฑ์เฉพาะ.....	53
บทที่ 3 การประชุม.....	59
ภาคที่ 5 ทรัพย์สิน.....	60
ทรัพย์สิน.....	63
ภาคที่ 6 การบังคับใช้ธรรมนูญ.....	64
การบังคับใช้ธรรมนูญ.....	64

วินัยคณะ

ชีวิตหมู่คณะ.....	68
ข้อเสนอแนะแห่งพระวรสาร.....	70
ศาสนบริการ.....	72
ชีวิตจิต.....	80
การอบรม.....	82
โครงสร้างของคณะ.....	88
บทที่ 1 บุคคล และส่วนต่าง ๆ ของคณะ.....	88
บทที่ 2 อธิการ.....	92
สมาชิกที่ปรึกษาหาธิการ.....	94
การประชุมคณะที่ปรึกษาหาธิการ.....	96
หน้าที่อื่นๆ ในสำนักหาธิการ.....	97
อธิการเจ้าคณะแขวง.....	98
สมาชิกคณะที่ปรึกษาอธิการเจ้าคณะแขวง.....	100
การเยี่ยมเยียนอภิบาล.....	101
อธิการบ้าน.....	101
สมาชิกที่ปรึกษาอธิการบ้าน.....	102
บทที่ 3 การประชุม.....	103
การประชุมสมัชชาคณะ และการประกาศเรียกประชุม.....	103
การประชุมสมัชชาบ้านเพื่อเตรียมการประชุมสมัชชาแขวง.....	104
กรณีต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการประกาศเรียกประชุมและการปิดการประชุมสมัชชาคณะ.....	105
ทรัพย์สิน.....	107
บทที่ 1 กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน.....	107
บทที่ 2 การบริหารทรัพย์สินโดยทั่วไป.....	110
บทที่ 3 การบริหารทรัพย์สินของแต่ละบ้าน.....	112
บทที่ 4 การบริหารทรัพย์สินของแขวง.....	113

ธรรมนูญและวินัยคณะ.....	114
-------------------------	-----

ORDO CAPITOLORUM (ระเบียบการประชุมสมัชชา)

การประชุมสมัชชาบ้านเพื่อเตรียมการประชุมสมัชชาแขวง.....	116
การประชุมสมัชชาแขวงเพื่อเตรียมการประชุมสมัชชาคณะ.....	116
การประกาศเรียกประชุม และการดำเนินการของที่ประชุมสมัชชาคณะ.....	118
การประชุมสมัชชาอื่นๆ.....	122

ธรรมนูญฉบับแรกของคณะ
ซึ่งที่ประชุมสมัชชาครั้งที่สอง
ได้ประกาศใช้ ค.ศ. 1599

หากผู้ใดได้รับการตลใจจากพระเจ้า โดยมีใจปรารถนาที่จะปฏิบัติกิจเมตตาคุณา
ทั้งทางร่างกาย และ ชีวิตจิต ตามจิตตารมณ์ของคณะ จงรับทราบว่าเขาต้องตายต่อสิ่ง
ต่างๆทั้งมวลในโลก เป็นต้น พ่อแม่ พี่น้อง มิตรสหาย ทรัพย์สินและตนเอง พร้อมกับ
ดำเนินชีวิตเพื่อพระเยซูคริสตเจ้าผู้ถูกตรึงกางเขนเท่านั้น ยอมรับแอกแห่งความยากจน
ความบริสุทธิ์ความนอบน้อมและการรับใช้ผู้ป่วยทั้งความต้องการทางร่างกายและชีวิตจิต
ทั้งกลางวันและกลางคืนตามที่ได้รับมอบหมาย แม้จะต้องเสี่ยงกับโรคติดต่อที่เป็นอันตราย
ถึงชีวิตก็ตาม เพื่อเห็นแก่ความรักแท้ของพระเจ้า และเป็นการชดเชยบาปของตนเองจน
ตระหนักถึงข้อความจริงที่พระเยซูคริสตเจ้าตรัสว่า “ท่านทำสิ่งใดต่อพี่น้องผู้ต่ำต้อยที่สุด
ของเรคนหนึ่งท่านก็ทำสิ่งนั้นต่อเรา” และอีกตอนหนึ่งตรัสว่า “เมื่อเราเจ็บป่วยท่านก็มา
เยี่ยมเราเชิญมาเถิดท่านทั้งหลายที่ได้รับพระพรจากพระบิดาของเราเชิญมารับอาณาจักร
เป็นมรดกที่เตรียมไว้ให้ท่านแล้วตั้งแต่สร้างโลก” และที่พระองค์ตรัสอีกว่า “ท่านใช้ทะนุ
ใดดวงให้เขาพระเจ้าจะทรงใช้ทะนุนั้นดวงให้ท่าน” ฉะนั้น จงพิจารณาความหมาย
ของข้อความจริงอันสมบูรณ์นี้เพื่อเป็นเครื่องมืออันมีประสิทธิภาพที่จะได้มาซึ่ง “ไข่มุก
แห่งความรัก” ดังพระวรสารที่ว่า “เมื่อได้พบไข่มุกที่มีค่าสูงเขาจะไปขายทุกสิ่งที่มีนำเงิน
มาซื้อไข่มุกเม็ดนั้น” “ไข่มุกแห่งความรัก” นี้จึงทำให้เราเปลี่ยนแปลงตนให้มาอยู่กับ
พระเจ้าและชำระตนจากมลทินของบาปทั้งนี้เพราะ “ความรักกลบล้างบาปทั้งมวลได้” ดัง
นั้นผู้ใดที่ปรารถนาเข้ามาเป็นสมาชิกในคณะของเราจงรับทราบไว้ว่าเขาต้องตายต่อตนเอง
และต่อโลกโดยสิ้นเชิง หากเขาได้รับพระคุณของพระเจ้า เขาจะไม่กังวลต่อความตาย
ชีวิต ความเจ็บป่วย หรือสุขภาพอ่อนแอ เขาควรถวายตนเองทั้งครบแด่น้ำพระทัยของ
พระเจ้ายอมมอบน้อมต่ออิทธิฤทธิ์ทุกประการอันหมายถึงการตัดอำนาจใจของตนเองอย่าง
สิ้นเชิง เขาควรพิจารณาไตร่ตรองอย่างสม่ำเสมอถึงองค์พระเยซูคริสตเจ้าผู้ถูกตรึงกางเขน
ที่ตรัสว่า “ไม่มีใครมีความรักยิ่งใหญ่กว่าการสละชีวิตของตนเพื่อมิตรสหาย” ทั้งนี้เพื่อ
เกิดเกียรติพระเจ้าเพื่อความรอดของวิญญาณของตนและของเพื่อนมนุษย์

คามิลโล เด เลลิส มหาธิการ
ปีอาซีโอ โอเปร์ติส ผู้ตัดสินชี้ขาด
ซันโต ชิดาเคลลี ผู้ตัดสินชี้ขาด
เชซารา โบนิโน ผู้ตัดสินชี้ขาด
มาร์เซลโล มานซี เลขาธิการ

สมณกระทรวงว่าด้วยสถาบันชีวิตผู้รับเจิม
และชีวิตผู้แพร่ธรรม

Prot. n. M. 73- 1 /2014

กฤษฎีการับรอง

คุณพ่อมหาธิการคณะผู้รับใช้ผู้ป่วย (คามิลเลียน) ได้ร้องขอให้ปรับปรุง
ธรรมนูญโดยเพิ่มเติมข้อแก้ไขบางประการที่ได้รับรองจากการประชุมสมัชชาคณะในปี
ค.ศ. 2013

สมณกระทรวงว่าด้วยสถาบันชีวิตผู้รับเจิมและชีวิตผู้แพร่ธรรม หลังจากได้
ตรวจสอบธรรมนูญฉบับนี้อย่างถี่ถ้วน และได้เพิ่มเติมรายละเอียดเพื่อความชัดเจน
ขอรับรองธรรมนูญฉบับภาษาอิตาลี และได้นำเก็บรักษาไว้ในห้องเอกสารของ
หน่วยงานในสมณกระทรวงฯ

หน่วยงานในสมณกระทรวงฯ เชิญชวนให้นักบวชคามิลเลียนปฏิบัติตาม
ธรรมนูญนี้อย่างแข็งขัน ซึ่งเป็นสิ่งที่จะช่วยเหลือที่มีคุณค่า ในการปฏิบัติศาสนบริการ
โดยการดำเนินชีวิตเป็นพยานแห่งความรักอันเมตตาของพระคริสตเจ้าที่มีต่อผู้ป่วย
ที่สอดคล้องกับจิตตารมณ์ของนักบุญคามิลโล เด เลลิส ผู้ตั้งคณะ

โดยปราศจากข้อขัดขวางใด ๆ

สำนักวาติกัน วันที่ 22 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2016

วันฉลองธรรมมาสน์นักบุญเปโตรอัครสาวก

Jose Rodriguez Carballo, OFM.

อัครสังฆราชเลขาธิการ

P. Sebastiano Paciolla O. Cist.

ผู้ช่วยเลขาธิการ

อักษรย่อ

AA = APOSTOLICAM ACTUOSITATEM (กฎปฏิการเรื่อง การแพร่ธรรมของฆราวาส)	RF = RATIO FUNDAMENTALIS INSTITUTIONIS SAC- ERDOTALIS (6-1-1970) (หลักสูตรพื้นฐานสำหรับการอบรมพระสงฆ์)
AG = AD GENTES (กฎปฏิการเรื่อง งานธรรมทูตแห่งพระศาสนจักร)	Can = THE CODE OF CANON LAW (ประมวลกฎหมายพระศาสนจักรสากล)
CD = CHRISTUS DOMINUS (กฎปฏิการเรื่อง หน้าทีของพระสังฆราชในการอภิบาล สัตบุรุษในพระศาสนจักร)	Scr = MARIO VANTI, SCRITTI DI S. CAMILLO, ROME, 1965 (มารีโอ วานตี ข้อเขียนของนักบุญคามิลโล โรม 1965)
DV = DEI VERBUM (สังฆธรรมนูญเรื่อง การเผยความจริงของพระเจ้า)	Vms = SANZIO CICATELLI, VITA DEL P. CAMILLO DE LELLIS, A CURA DEL P. PIETRO SANNAZZARO, CURIA GENERALIZIA, ROME, 1980 (ซานซีโอ ซีคาเตลลี ประวัติของคุณพ่อคามิลโล เด เลลลิส โดย คุณพ่อเปโตร ซานนัซซารี สำนักมหาธิการ โรม 1980)
GE = GRAVISSIMUM EDUCATIONIS (คำแถลงเรื่อง การ อบรมตามหลักพระคริสตธรรม)	BO = PIETRO KRAEMER, BULLARIUM ORDINIS, VE- RONA, 1947 (เปโตร คราเมอร์, บุลลาริอุม โอर्डินิส, เวโรนา, 1947)
GS = GAUDIUM ET SPES (สังฆธรรมนูญเรื่อง พระศาสนจักรในโลกปัจจุบัน)	C = CONSTITUTION (Costituzione) (ธรรมนูญคณะ)
IM = INTER MIRIFICA (กฎปฏิการเรื่อง สื่อมวลชน)	GS = GENERAL STATUTES (Disposizioni Generali) (วินัยคณะ)
LG = LUMEN GENTIUM (สังฆธรรมนูญเรื่อง พระศาสนจักร)	VC = VITA CONSECRATA (สมณสาสน์เตือนใจ ชีวิตผู้รับเจิม 1996)
NA = NOSTRA AETATE (คำแถลงของสภาสังคายนาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่าง พระศาสนจักรกับบรรดาศาสนาที่มีไขคริสต์ศาสนา)	CCC = CATECHISM OF CATHOLIC CHURCH (หนังสือคริสตศาสนธรรมคาทอลิก 1992)
OT = OPTATAM TOTIUS (กฎปฏิการเรื่อง การอบรมพระสงฆ์)	
PC = PERFECTAE CARITATIS (กฎปฏิการเรื่อง การปรับปรุงและฟื้นฟูชีวิตนักบวช)	
PO = PRESBYTERORUM ORDINIS (กฎปฏิการเรื่อง การปฏิบัติงานและชีวิตพระสงฆ์)	
SC = SACROSANCTUM CONCILIUM (สังฆธรรมนูญเรื่อง พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์)	
RC = RENOVATIONIS CAUSAM (6-1-1969) (คำสอนเรื่อง การปรับปรุงแนวทางการอบรมชีวิตนักบวช)	

ธรรมานุญคณะ

ภาคเหนือ

ภาคที่หนึ่ง
พระพรพิเศษของคณะ

1. คณะผู้รับใช้ผู้ป่วย เป็นส่วนที่มีชีวิตของพระศาสนจักร
ที่ได้รับพระคุณจากพระเจ้าโดยทางนักบุญคาไมลโล เด เลลิสผู้ตั้งคณะ
ให้ดำเนินชีวิตใหม่ในความรักเมตตาอันดำรงอยู่เสมอ
ของพระคริสตเจ้าที่มีต่อผู้ป่วยและเป็นประจักษ์พยานความรักนั้นต่อโลก¹
2. บ่อเกิดความรักนี้คือ พระเจ้าเอง
“โดยแท้จริงแล้ว พระเจ้าทรงเป็นความรัก
และความรักอยู่ที่ว่าพระเจ้าทรงรักเรา มิใช่อยู่ที่เรารักพระเจ้า
เรารักได้ก็เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน” (1 ยน 4:8, 10, 19)
3. พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยความรักอันเปี่ยมล้นของพระองค์
ในธรรมล้ำลึกแห่งการรับสภาพมนุษย์ของพระเยซูคริสตเจ้า
และในพระองค์นี้เองความดีของพระผู้ช่วยให้รอดของเรา
และสภาพมนุษย์ของพระองค์ได้ปรากฏ² โดยทรงรับธรรมชาติมนุษย์
พระคริสตเจ้าทรงรวมมนุษยชาติ³ ให้ผูกพันชนิดสนิทกับพระองค์
เหมือนกับเป็นครอบครัวเดียวกัน
และรวมเป็นหนึ่งในมนุษย์ทุกประการอย่างเหนือธรรมชาติ
4. อาศัยแบบอย่างของพระองค์พระบุตรของพระเจ้า
ทรงสอนว่า การมีใจพร้อมเสมอสำหรับผู้ป่วยนั้น
เป็นการแสดงออกถึงความรักเอื้ออาทรอย่างมีชีวิตชีวา
และพระองค์ทรงพอพระทัยให้สิ่งนี้
เป็นเครื่องหมายถึงพันธกิจในการนำความรอดพ้นของพระองค์⁴
ที่จริง พระคริสตเจ้าได้ทรงห่วงใยผู้ป่วยเป็นพิเศษ
“...พระเยซูเจ้าเสด็จไปตามเมืองและตามหมู่บ้าน
ทรงสั่งสอนในศาลาธรรม ทรงประกาศข่าวดี

¹รม 12 : 6

²C 61

³ทต 3 : 4

⁴AA 8 b

⁵มธ. 11, 4-5 ; Scr 163 : AA 8 a

- เรื่องพระอาณาจักรทรงรักษาโรคและความเจ็บไข้ทุกชนิด” (มธ 9:35)
สิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำนั้น
พระองค์ก็ทรงพอพระทัยให้สานุศิษย์ของพระองค์กระทำด้วย
โดยรวมพันธกิจแห่งการประกาศพระวรสาร
กับคำสั่งให้รักษาผู้ป่วยเข้าไว้ด้วยกัน “จงรักษาผู้เจ็บป่วย...และบอกเขา
ว่าพระอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ใกล้ท่านทั้งหลายแล้ว” (ลก 10:9)
พระองค์ทรงเชื่อมโยงความรักต่อเพื่อนมนุษย์
เข้ากับพระบัญญัติประการแรก⁶
โดยทรงทำให้มันคงขึ้นด้วยแรงจูงใจใหม่ๆ กล่าวคือ
เพื่อนมนุษย์และพระองค์เองต่างก็เป็นเป้าหมายเดียวกันของความรักนั้น
“...ทุกครั้งที่ท่านทำสิ่งใดต่อพี่น้อง ผู้ต่ำต้อยที่สุดของเราคนหนึ่งท่านก็
ทำสิ่งนั้นต่อเรา” (มธ 25:40)
- 5 อาศัยความรักนี้เอง พระคริสตเจ้า
“ได้ทรงทำลายความตายโดยการสิ้นพระชนม์
และทรงกอบกู้พื้นพิภพชีวิตขึ้นใหม่โดยการกลับคืนพระชนมชีพ”
อาศัยธรรมล้ำลึกปัสกา ความเจ็บป่วย และความตาย
ได้เป็นหนทางนำไปสู่ความรอดพ้น
ความตาย ความเจ็บปวด หรือความทุกข์เศร้าโศกก็จะไม่มีอีกต่อไป
เมื่อพระอาณาจักรของพระเจ้าบรรลุดังความสมบูรณ์
  - 6 ความรักนี้
“ได้ถูกหลั่งลงในดวงใจของเรา
เพราะพระจิตเจ้าซึ่งพระเจ้าประทานให้เรา” (รม 5:5)
พระจิตเจ้าผลักดันให้เราร่วมมือ⁷ เพื่อว่าแผนการแห่งความรอดพ้น
ที่พระคริสตเจ้าได้ทรงเริ่มนั้นจะบรรลุดังความสมบูรณ์

⁶มธ. 22 : 37-40; AA 8 b; AA 12 a

⁷บทโมทนาคุณปีสกา 1 ; 1 คร. 15:45 ; รม. 1:4 ; คส. 1:10-14

⁸GS 32 d

และทรงกระตุ้นให้เราเป็นหนึ่งเดียวกันฉันพี่น้องในพระศาสนจักร
เพื่อว่าทุกคนจะได้รับใช้ซึ่งกันและกันตามพระคุณต่างๆ ซึ่งแต่ละคนได้รับ

7. ดังนั้น พระศาสนจักรจึงน้อมรับวิถีชีวิต

และพระวาจาของพระคริสตเจ้า ดุจดั่งภารกิจอันล้ำค่าที่ได้รับมอบหมาย
พระศาสนจักรโอบอุ้ม ให้ความสนใจเป็นพิเศษ ต่อผู้อ่อนแอและผู้ทุกข์
ร้อน และมองเห็นภาพลักษณ์ของพระผู้ซึ่งได้ทรงสถาปนาพระศาสนจักรขึ้น
ผู้ทรงยากจนและทรงทุกข์ทรมาน

พระศาสนจักรจึงห่วงใยอย่างเข้มแข็งที่จะสนองความต้องการ
โดยรับใช้พระคริสตเจ้าเองในเขาเหล่านั้นในทุกยุคทุกสมัย

พระศาสนจักรได้แสดงตน⁹ ในโลกให้ทุกคนรู้จัก

ด้วยเครื่องหมายแห่งความรักเอื้ออาทรนี้

แม้ว่าพระศาสนจักรจะแสดงความชื่นชมต่อความคิดริเริ่มของผู้อื่น

พระศาสนจักรก็ไม่ละทิ้งกิจแห่งความรักเอื้ออาทร

เพราะถือว่าเป็นหน้าที่และสิทธิที่จะโยนให้ผู้อื่นทำไม่ได้

และนี่คือคำอธิบายว่า เหตุใดจึงมีสถาบันต่างๆ

เป็นจำนวนมากที่อุทิศตนให้แก่กิจเมตตา

8. นักบุญคามิลโลในฐานะที่ได้รับความเมตตาจาก¹⁰

และหล่อหลอมวุฒิภาวะจากประสบการณ์แห่งความเจ็บปวด

โดยเจริญรอยตามแบบอย่าง และคำสอนของพระคริสต์ผู้ทรงเมตตา

จึงได้รับการเรียกจากพระเจ้า ให้ช่วยเหลือคำจูนผู้ป่วย

และสั่งสอนผู้อื่นให้รู้จักรูปแบบของการรับใช้ผู้ป่วย

โดยได้รับกำลังใจจากพระคริสตเจ้าผู้ทรงถูกตรึงกางเขน

ให้ดำเนินกิจที่ท่านได้เริ่มไว้ก่อนหน้านี้ต่อไป

นักบุญคามิลโลได้อุทิศตนเองและคณะนักบวชเพื่อการรับใช้ผู้ป่วย

ท่านได้เลือกกางเขนแดง¹² เป็นเครื่องหมายเฉพาะสำหรับคณะนักบวช

⁹ LG 8 c

¹⁰ AA 8 c

¹¹ Vms 45-46;55

¹² Vms 77;70

ของท่าน และได้ตั้งชื่อบรรดานักบวชของท่านว่า “ผู้รับใช้ผู้ป่วย”

ซึ่งได้รับการคลุไจจากพระวาจาของพระคริสตเจ้าที่ตรัสว่า

“บุตรแห่งมนุษย์มิได้มาเพื่อให้ผู้อื่นรับใช้ แต่มาเพื่อรับใช้ผู้อื่น” (มก 10:45)

9. พระศาสนจักร¹³ได้ให้การรับรองพระพรพิเศษ

แห่งความเมตตาจากกรุณาต่อผู้ป่วย

แก่นักบุญคามิลโลและคณะของท่าน

และได้ชี้ให้เห็นถึงแหล่งกำเนิดพันธกิจของเรา

โดยกำหนดว่า กิจของผู้ตั้งคณะนั้นเป็น

“สำนักศึกษาความรักแห่งใหม่”

10. ดังนั้น พระพรพิเศษ¹⁴

ที่ได้มอบให้แก่คณะของเราในรูปแบบพิเศษ

ซึ่งกำหนดคุณลักษณะและภารกิจของคณะของเรานั้น

จะแสดงออก และจะเกิดเป็นความจริงโดยทางศาสนบริการของเรา

ในด้านสุขภาพ ความเจ็บป่วย และความทุกข์ทรมาน

อย่างไรก็ตาม ด้วยความเห็นชอบจากคณะที่ปรึกษามหาธิการ

คณะของเราที่รับที่จะปฏิบัติศาสนบริการอื่นๆ แล้วแต่สถานที่และกาลเวลา

เพื่อการสนองความต้องการอันเร่งด่วนของพระศาสนจักรและของเพื่อนพี่น้อง

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการปฏิบัติต่อผู้ขัดสน

11. “เราเชื่อในความรัก” (1 ยน 4:16)

และได้รับการคลุไจจากพระจิตเจ้า

เราจึงน้อมรับพระพรพิเศษเฉพาะของคณะของเรา¹⁵

และปรารถนาที่จะดำรงชีวิตอย่างเด็ดเดี่ยว

อุทิศตนเองแด่พระเจ้า และพระเยซูคริสตเจ้าผู้ทรงเมตตาจากกรุณา

ด้วยการรับใช้ผู้ป่วย ในความบริสุทธิ์ ความยากจน และความนบนอบ

¹³ BO 231;334

¹⁴ C 1,28,42,75 ; AA 8 d; Scr 394

¹⁵ C 29; Scr 97

12. ด้วยศาสนบริการ¹⁶ แห่งความเมตตากรุณาต่อผู้ป่วย
 ซึ่งเราได้ปฏิญาณตนด้วยศีลบน เราจึงสนับสนุนความดี
 และความก้าวหน้าของครอบครัวมนุษยชาติทั้งมวล
 ซึ่งความชื่นชม ความหวัง ความทุกข์เศร้าโศก และความกังวลใจ
 เป็นเสียงที่สะท้อนก้องในดวงใจของเรา
 อีกทั้งร่วมมือกันเสริมสร้างพระกายของพระคริสตเจ้าทั้งครบให้เติบโตขึ้น
 ดังนั้น โดยการเจริญรอยตามแบบอย่างของนักบุญคามิลโล
 บิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์¹⁷ ของเรา เราจึงปวารณาตนมองเห็นคุณค่าให้มากยิ่งขึ้น
 ที่จะรักอย่างหมดดวงใจ และที่จะปฏิบัติกรับใช้ผู้ป่วยด้วยสิ้นสุดกำลัง
 ถึงแม้ว่าจะต้องเสี่ยงชีวิตก็ตาม

13. เพื่อที่จะปฏิบัติกรับใช้อย่างบังเกิดผล
 เราดำเนินชีวิตตามจิตตารมณ์แห่งชีวิตหมู่คณะ
 ที่มุ่งไปสู่ความรักเอื้ออาทร เราแสวงหาความเข้าใจ¹⁸
 ในธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าอย่างแนบสนิทมากยิ่งขึ้น
 และปลูกฝังมิตรภาพส่วนบุคคลกับพระองค์
 ชีวิตนักบวชทั้งหมดของเรา จะต้องซึมซาบไปด้วยมิตรภาพกับพระเจ้า
 เพื่อว่าเราจะได้เป็นศาสนบริการแห่งความรักของพระคริสตเจ้าต่อผู้ป่วย
 ด้วยเหตุนี้ ความเชื่อจะเผยแสดงออกในตัวเรา¹⁹ เป็นความเชื่อ
 ที่แสดงออกในทางปฏิบัติกิจความรักเอื้ออาทรในท่าน
 นักบุญคามิลโล และเป็นวิถีทางซึ่งทำให้เรามองเห็นพระเจ้าในผู้ป่วย
 ในการประทับอยู่ของพระคริสตเจ้าในผู้ป่วย
 และในผู้ที่รับใช้เขาเหล่านั้นที่กระทำในพระนามของพระองค์
 เราจึงจะพบป่อเกิดแห่งจิตตารมณ์ของเรา

¹⁶ C 45; GS 1; C44, 69

¹⁷ Scr 97; 453

¹⁸ C 61

¹⁹ Scr 69; 460-461; มข.25:36.40; ลก.10:29-37; LG 8 c

14. เราทุกคนที่เป็นสมาชิกนักบวชของคณะ²⁰
 เพื่อจุดประสงค์ในการปฏิบัติกรับใช้กันอย่างบังเกิดผล
 เราดำเนินชีวิตร่วมที่มุ่งไปสู่ความรัก
 พวกเรามีส่วนร่วมในพระพรพิเศษเดียวกัน
 เราดำเนินชีวิตอยู่ในหมู่คณะเดียวกัน
 เราน้อมรับ และลงมือปฏิบัติพันธกิจเดียวกัน
 ตามพรสวรรค์ของแต่ละบุคคล
 และเพื่อการรับใช้ที่คณะเรียกร้อง

²⁰ C 43, 90

9

บทที่ 1 หมู่คณะ²¹

15. พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์

โดยมีจุดประสงค์ให้มนุษย์นั้นอยู่รวมเป็นสังคมเดียวกัน²²
และหากปราศจากสัมพันธภาพนี้ระหว่างเขาเหล่านั้นแล้ว
มนุษย์ก็จะไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่และพัฒนาพรสวรรค์ของตนเองได้
นอกจากนั้น พระคริสตเจ้าก็ได้รวบรวมพวกเขา
ที่เป็นหนึ่งเดียวกันกับพระองค์ให้เป็นประชากรใหม่
โดยผ่านทางความเชื่อ ความหวัง และความรักเอื้ออาทร
เราาร่วมเป็นกลุ่มเดียวกันในประชากรของพระเจ้านี้ โดยอาศัยศีลล้างบาป²³
และด้วยการปฏิญาณตนเป็นนักบวช
เราาร่วมตั้งหมู่คณะในพระศาสนจักรโดยมีรูปแบบดำเนินชีวิตเฉพาะของ
ตน การถวายตัวเพื่อรับใช้พระอาณาจักร²⁴ ในเรื่องสุขภาพอนามัย
โดยได้รับการคำจูงจากการร่วมเป็นหนึ่งเดียวกันฉันพี่น้อง
เราพยายามที่จะปฏิบัติกิจศาสนบริการของเราให้บังเกิด
ผลตามแบบอย่างของพระศาสนจักรที่สืบทอดมาจากอัครสาวก
เราได้รับการเรียกให้เป็นเครื่องหมายแห่งความเป็นหนึ่งเดียว
ที่มีอยู่ระหว่าง พระบิดา พระบุตร และพระจิต
โดยแน่วใ่วเรามีส่วนร่วมในความเป็นหนึ่งเดียวกันนั้นนับตั้งแต่บัดนี้แล้ว

16. หมู่คณะของเราประกอบด้วยบุคคลที่รวมกัน

ซึ่งมีรากฐานอยู่ในธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า
โดยมีกระแสเรียกเดียวกันในด้านศาสนบริการแห่งความรักเอื้ออาทร
และโดยปฏิญาณตนถือข้อแนะนำแห่งพระวรสาร
หมู่คณะนี้หล่อเลี้ยงตนเองด้วยพระวาจาของพระเจ้า
ศีลมหาสนิท และฟื้นฟูตนเองด้วยการกลับคืนดีใหม่

²¹ PC 15 a

²² LG 9 a; GS 12 d; 24 a; 32 a

²³ LG 44 a

²⁴ กจ 2: 42-47; กจ 4: 32; 1 ซม 1: 3; ซม 17: 21

หมู่คณะเผยแสดงชีวิตชีวาของตน และขณะเดียวกัน

ก็คำจูงตนเอง ด้วยการแบ่งปันทรัพย์สินทุกอย่าง

ให้ความช่วยเหลือ และรับใช้ซึ่งกันและกัน

ด้วยเหตุนี้ หมู่คณะกลายเป็นหนึ่งเดียวกันในพระนามของพระคริสตเจ้า
ที่มีความชื่นชมยินดีเพราะการประทับอยู่ของพระองค์²⁵

และเป็นประจักษ์พยานถึงการเสด็จกลับมาอีกของพระองค์

พร้อมทั้งเป็นเครื่องหมายของความเป็นหนึ่งของประชากรในโลกนี้

ซึ่งรักกันและกันในความรักเอื้ออาทรของพระจิตเจ้า

17. ดังนั้น ให้เราดำรงอยู่ในความรักเอื้ออาทรต่อกันและกันอย่างมั่นคง²⁶

ซึ่งเป็นความสมบูรณ์แห่งบัญญัติและพันธะสู่ความครบครัน

โดยรักซึ่งกันและกันเหมือนกับพระคริสตเจ้าได้ทรงรักเรา

จนกระทั่งได้ทรงพลีชีวิตพระองค์เองเป็นบูชาเพื่อเราฉันใด

เราเองก็ต้องพร้อมที่จะสละชีวิตของเราแก่พี่น้องด้วยฉันนั้น

โดยการถือว่าคนอื่นสมควรที่จะได้รับการเชิดชูมากกว่า

เราารับแบกภาระของกันและกัน อดทน และให้อภัยแก่กัน

ถึงแม้ว่าบางคนอาจมีเหตุที่จะกล่าวโทษผู้อื่นก็ตาม

โดยตระหนักอยู่เสมอว่า ความรักเอื้ออาทรนั้นย่อมอดทนและใจกว้าง

18. หมู่คณะของเราช่วยเราให้รู้จักต้อนรับ และคำจูงผู้อื่นอย่างพี่น้อง

ความแตกต่างระหว่างบุคคลไม่เป็นอุปสรรคต่อความเป็นหนึ่งเดียวกัน²⁷

แต่ในการแบ่งปันคุณค่าและพรสวรรค์ของแต่ละคน

ได้กลายเป็นการสนับสนุนกันเพื่อการพัฒนาและความก้าวหน้าของทุกคน

ผู้ใดที่มีความยากลำบากหรือข้อบกพร่องบางประการ

ผู้นั้นควรที่จะพบกับความเข้าใจฉันพี่น้อง

และความช่วยเหลืออย่างเหมาะสมในท่ามกลางเรา

เราให้ความสนใจเป็นพิเศษกับพี่น้องร่วมคณะที่เป็นผู้สูงอายุ และทุพพลภาพ

²⁵ มธ 18: 20

²⁶ 1 ปด 4:8; รม 13: 10; คส 3: 14; ซม 15: 12-13; 1 ซม 3:16; รม 12:10; กท 6:2; คส 3:13; 1 คร 13:4; Scr 66

²⁷ รม 12: 48; 1 คร 12:7; 1 ปด 4: 10; PO 8 b

เราช่วยเหลือนักรบของเราที่เจ็บป่วยด้วยความรักเอื้ออาทรอย่าง
ซื่อสัตย์²⁸ เรายังระลึกถึงพี่น้องนักรบ ทั้งที่ยังมีชีวิตอยู่และที่ได้ล่วง
ลับในคำภาวนา โดยรูปแบบนี้เอง เราทุกคนได้พบครอบครัวใหม่ในหมู่
คณะนักรบ ที่นำความสุขและการคำจุนมาสู่เรา

19. นักรบแต่ละคนจะพัฒนาทัศนคติของตน²⁹

ไปในลักษณะที่จะเสริมสร้างการเสนาแก่กันฉันพี่น้อง
เราส่งเสริมการประชุม การปรึกษาร่วมกัน การทำกิจศรัทธาร่วมกัน
และกิจกรรมต่างๆ ที่จะช่วยส่งเสริมการเป็นหนึ่งเดียวกันในหมู่คณะ
เราแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาต่างๆ
ที่สำคัญเกี่ยวกับชีวิตและกิจการงานของหมู่คณะ

20. เพื่อที่จะร่วมรับผิดชอบในระดับหมู่คณะของเรา

และเพื่อที่จะทำให้ชีวิตฉันพี่น้องบังเกิดผล
เราเต็มใจปฏิบัติกิจกรรมส่วนรวมอย่างกระตือรือร้น
เรามีใจพร้อมเสมอที่จะปฏิบัติตามตารางเวลา
ซึ่งต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับโครงการหมู่คณะ
และศาสนบริการของแต่ละคนด้วย
โดยถือความเยียบ เราแสดงออกซึ่งความเคารพต่อกันและกัน
และพร้อมที่จะรับฟังพระวาจาของพระเจ้า
เราใช้สื่อสารมวลชน³⁰ ด้วยความรอบคอบและมีดุลพินิจ

21. หมู่คณะในแต่ละบ้านโดยอาศัยพันธะฉันพี่น้อง

รวมเป็นหนึ่งเดียวกับหมู่คณะทุกแห่งทั้งในแขวงและในคณะ
เปิดตนเองต่อพระศาสนจักรท้องถิ่นและพระศาสนจักรสากล³¹
และสรรพพร้อมต่อความต้องการที่ถูกต้องต่อสังคม
ยังเป็นสถานที่ที่ต้อนรับทุกคนด้วยไมตรีจิตในพระนามของพระคริสตเจ้า

²⁸ Scr 77

²⁹ OT 19 b

³⁰ IM 2 a; Can 666

³¹ PC 2 c

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต่อพ่อแม่ญาติพี่น้องและต่อผู้มีพระคุณ
อย่างไรก็ตาม ในทุกบ้านต้องมีสถานที่
ที่สงวนไว้สำหรับบรรดานักรบโดยเฉพาะ

22. ในหมู่คณะ อธิการ³² ปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

ด้วยจิตตารมณ์แห่งความรักและการรับใช้
ตามแบบอย่างของพระคริสตเจ้า
ผู้ทรงประทับอยู่ท่ามกลางศาสนิกชนของพระองค์ดุจดั่งผู้รับใช้³³
ให้การคำจุนบรรดาพี่น้องนักรบ ด้วยวาจา และด้วยแบบอย่าง
และเคารพต่อบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล
และให้คุณค่าต่อพรสวรรค์ และทัศนคติของเขา
รวมทั้งส่งเสริมการเป็นหนึ่งเดียวกัน³⁴ ในความหลากหลายของหน้าที่งาน
และแนวโน้มต่างๆ และกระตุ้นเตือนให้เกิดการร่วมงานกัน
ในชีวิตหมู่คณะ และในกิจการงานแพร่ธรรม

23. อธิการทำตนเป็นกันเองง่ายๆ

ต่อการเสนาแก่นักรบแต่ละคน
ด้วยใจเปิดกว้างและความไวใจแก่สมาชิกทุกคน
จัดให้มีการประชุมหมู่คณะนักรบอย่างสม่ำเสมอ
เพื่อค้นพบพระประสงค์ของพระเจ้าด้วยกัน
และเพื่อกระตุ้นเตือนความสัตย์ซื่อที่ควรมีต่อหน้าที่ชีวิตนักรบ
ให้ความสำคัญกับการแสดงความคิดเห็นของพี่น้องนักรบ
และใช้อำนาจของตน ทั้งในการตัดสินใจ
และในการออกคำสั่งด้วยมโนธรรมและด้วยความรักเอื้ออาทร
หากจำเป็นก็ช่วยเหลือนักรบ
ด้วยความปรารถนาดีที่จะแก้ไขข้อบกพร่องอย่างฉันพี่น้อง³⁵

³² PC 14 c

³³ ลก 22: 27

³⁴ อฟ 4:1-7; 15-16

³⁵ 1 ปต 5: 2-3

ท้ายที่สุด อธิการจะจัดหาสิ่งที่จำเป็นอย่างเพียงพอ
เพื่อความเจริญก้าวหน้าด้านชีวิตจิตของหมู่คณะ³⁶
และพร้อมที่จะจัดหาทุกสิ่งที่เป็นต่อการดำรงชีวิต
ที่เรียบง่ายในฐานะมนุษย์ด้วย

24. ฝ่ายพี่น้องนักบวช³⁷

ควรแสดงออกซึ่งความเคารพและความไว้วางใจต่ออธิการ
ช่วยเหลือท่านในการปฏิบัติหน้าที่การงานของตน
โดยการเสวนาอย่างเปิดเผย และการร่วมงานกันและร่วมรับผิดชอบ
ตามจิตตารมณ์แห่งความนบนอบของชีวิตนักบวช

³⁶ Scr 394
³⁷ PC 14 c

บทที่ 2 ข้อเสนอแนะแห่งพระวรสาร

25. พระคริสตเจ้าผู้ทรงประทับในดวงใจของเราโดยอาศัยความเชื่อ³⁸
พระองค์ทรงเผยพระองค์แก่เราโดยการเรียกเราให้ติดตามพระองค์
พระองค์ทรงดึงดูดใจเรา เราจึงติดตามพระองค์
โดยการถวายตนแด่พระเจ้าในการรับใช้เพื่อนพี่น้อง
ด้วยการปฏิญาณตน ถือตามข้อเสนอแนะแห่งพระวรสาร

26. โดยอาศัยการเฝ้ายามในรูปแบบใหม่และพิเศษนี้³⁹
เราก็ดำเนินชีวิตตามการเฝ้ายามอันศักดิ์สิทธิ์แห่งศีลล้างบาป
ติดตามพระคริสตเจ้า ผู้บริสุทธิ์ ผู้ยากจน และผู้นบนอบ
เราอบตนทั้งครบแด่พระเจ้าและเพื่อนพี่น้อง
และอุทิศตนเพื่อรับใช้พระอาณาจักรในศาสนบริการต่อผู้ป่วย
โดยการร่วมเป็นหนึ่งในเดียวอย่างแนบแน่นกับพระเจ้า
และการเข้าร่วมกับธรรมล้ำลึกของพระศาสนจักรอย่างลึกซึ้ง
เราดำรงชีวิตในธรรมล้ำลึกแห่งการสิ้นพระชนม์
และการกลับคืนพระชนมชีพของพระคริสตเจ้า
ท่ามกลางความยากลำบากแห่งการเสียสละ และการต้อนรับต่อผู้
และในการมอบตนเองด้วยความยินดี
ด้วยเหตุนี้ สำหรับประชากรของพระเจ้า⁴⁰
เราก็ได้กลายเป็นดุจดั่งเครื่องหมายของชีวิต
ที่จะเผยแสดงออกอย่างเต็มเปี่ยมในโลกหน้า

27. ข้อเสนอแนะแห่งพระวรสาร⁴¹

ในเรื่องความบริสุทธิ์ ความยากจน และความนบนอบ
เป็นพระคุณของพระเจ้าที่ทำให้ดวงใจของมนุษย์มีอิสรภาพ

³⁸ มธ 3: 17; มก 3: 13-15; ลก 14: 26-33; LG 43 a
³⁹ PC 5 a; 1 c; LG 44 a
⁴⁰ LG 44 c
⁴¹ LG 43 a

เพื่อมุ่งหน้าไปสู่ความรักที่ครบครันอย่างง่ายดาย⁴²
ซึ่งคริสตชนทุกคนได้รับการเรียกให้มุ่งไปสู่ทางนั้น
และเพื่อเตรียมใจของตนให้พร้อมที่จะรับใช้พระอาณาจักรอย่างครบครัน

28. เราปฏิญาณตนด้วยศึลบนอย่างสง่าถึงข้อแนะนำแห่งพระวรสาร
และเพื่อให้สอดคล้องกับพระพรพิเศษของเรา
เราน้อมรับศึลบนประการที่ 4 คือ
เราถวายตนในการรับใช้ผู้ป่วย⁴³ ทั้งในโรงพยาบาล
และในสถานที่ต่างๆ แม้ว่าจะต้องเสี่ยงต่อชีวิตก็ตาม
โดยเลียนแบบชาวสะมาเรียผู้ใจดี
และเจริญรอยตามแบบอย่างของท่านนักบุญคามิลโล
ผู้ซึ่งยอมรับและถือว่า ผู้ป่วยเป็น “เจ้านายและเจ้าของ” ของท่านเอง

29. โดยปฏิญาณตนถึงศึลบนเหล่านี้
เราน้อมรับชีวิตนักบวชคามิลเลียน
เราได้รับเจิมจากพระเจ้าโดยอาศัยศาสนบริการของพระศาสนจักร
และเราได้กลายเป็นเพื่อนพี่น้องและสมาชิกของครอบครัวผู้รับใช้ผู้ป่วย
โดยมีสิทธิหน้าที่ทุกประการตามที่กฎหมายพระศาสนจักรได้กำหนดให้
รูปแบบการปฏิญาณตนของนักบวชมีดังนี้คือ
“ข้าพเจ้า...ขอปฏิญาณตนต่อหน้าท่าน(ชื่อ)...มหาธิการ...
(หรือ ในฐานะผู้แทนมหาธิการ)
ต่อหน้าพี่น้องนักบวช และต่อหน้าทุกคนที่อยู่ ณ ที่นี้ ว่า
ข้าพเจ้าปรารถนาที่ปฏิบัติถึงข้อแนะนำแห่งพระวรสาร
และข้าพเจ้าขอสัญญาต่อพระเจ้าว่า จะรับใช้ผู้ป่วย
(เป็นเวลา 1 ปี หรือตลอดชีวิต) แม้ว่าจะต้องเสี่ยงต่อชีวิตก็ตาม
โดยถือความบริสุทธิ์ ความยากจน และความนบนอบอย่างครบครัน
ตามธรรมเนียมและวินัยของคณะนักบวชผู้รับใช้ผู้ป่วย
และข้าพเจ้าขอมอบตนเองอย่างครบครันต่อครอบครัวนักบวชนี้”

⁴² LG 44 a

⁴³ Scr 103; 80; 97; 277; 397

ความบริสุทธิ์⁴⁴

30. พระคริสตเจ้าได้ทรงมอบพระองค์เองแด่พระบิดาเจ้า
และแก่มวลมนุษย์ด้วยความรักอย่างครบบริบูรณ์
โดยถือความบริสุทธิ์อย่างครบครัน
อาศัยการเจริญรอยตามแบบอย่างของพระองค์
เราน้อมรับและปฏิญาณถึงความบริสุทธิ์อย่างครบครัน
ซึ่งเป็นพระคุณของพระเจ้า⁴⁵ ด้วยความอิสระ และความไวใจ
ทั้งนี้เพื่อ “พระอาณาจักรสวรรค์” (มธ 19:12)

31. โดยการปฏิญาณตนถึงความบริสุทธิ์
เราตั้งใจที่จะตอบรับพระคุณของพระจิตเจ้า
และมอบตนโดยสิ้นเชิงในการรับใช้พระอาณาจักร
การมอบตนเองโดยสิ้นเชิงนี้⁴⁶
เป็นการเสริมสร้างเราให้เป็นเครื่องหมายแห่งโลกหน้า
ซึ่งได้เริ่มขึ้นแล้วโดยความเชื่อและความรักเอื้ออาทร
ทำให้ดวงใจเป็นอิสระจากข้อผูกมัดทั้งมวลอย่างเด็ดขาด⁴⁷
พร้อมกับหล่อเลี้ยงวุฒิภาวะด้านความรู้สึกเชิงอารมณ์ของเรา
เปิดตัวเราให้พร้อมต่อการร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับพระเจ้า
และเพื่อนพี่น้อง โดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน
ซึ่งทำให้ชีวิตของเราบังเกิดผล
ทั้งในด้านการแพร่ธรรมและในด้านชีวิตจิตของเรา

32. พระเยซูคริสตเจ้าทรงเรียกเราให้เจริญเติบโตในด้านความเอื้อเพื่อเผื่อแผ่
เราจะคำนวณความสัตย์ซื่อของเราด้วยการมีชีวิตภายในที่ลึกซึ้ง⁴⁸
ด้วยการฝึกปฏิบัติภราดรภาพ
และโดยการมีใจพร้อมอุทิศตนต่อผู้ป่วย

⁴⁴ PC 12

⁴⁵ 1 คร 7:7

⁴⁶ 1 คร 7: 32-35; สก 20: 34-36; PC 12 a

⁴⁷ LG 46 b; PO 16 b

⁴⁸ คส 3:5

อีกทั้งเราจะดำรงชีวิตอย่างสมณะ
และระมัดระวังในความประพฤติของตน

ความยากจน⁴⁹

33. โดยการเสด็จมาบังเกิดเป็นคนยากจนเพื่อเห็นแก่เรา⁵⁰
พระคริสตเจ้าทรงดำรงชีวิตอย่างคนยากจน
และทรงประกาศว่าเป็นบุญของผู้มีใจยากจน
เรามีส่วนร่วมในความยากจนซึ่งพระองค์ทรงรับไว้อย่างสมครใจ
ด้วยความชื่นชมยินดีและตามจิตตารมณ์ของผู้ตั้งคณะของเรา
เราน้อมรับคำแนะนำนี้จากพระเยซูคริสตเจ้า
34. โดยการปฏิญาณตนชั่วคราว
เราสละสิทธิในการใช้ และการแจกจ่ายสิ่งของเครื่องใช้
โดยมิได้รับอนุญาตจากอธิการ
โดยการปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่า
เราสละการเป็นกรรมสิทธิ์ส่วนตัวในทรัพย์สิน
ในการซื้อขาย และกรรมสิทธิ์ในสิ่งต่างๆ ที่ได้มาเป็นของตน
โดยการปฏิญาณตนถือความยากจนตามพระวรสาร⁵¹
เราเลือกพระเจ้าเป็นสมบัติที่ล้ำค่าสูงสุด
เพื่อทำให้เรามีความพร้อมมากยิ่งขึ้น
ในการปฏิบัติพันธกิจแห่งการรับใช้ของเราและทำให้เรา
เป็นหนึ่งเดียวกับคนยากจน
เราดำเนินชีวิตคล้ายคลึงกับคนยากจน⁵²
และเลี้ยงตนเองด้วยผลผลิตจากงานของเรา
การใช้ทรัพย์สินเราปฏิบัติตามความยุติธรรม
และในการใช้ทรัพย์สินนั้น เราขึ้นอยู่กับอธิการ

⁴⁹ PC 13

⁵⁰ 2 คร 8: 9; มธ 8: 20; ลก 6: 20; 18: 22; Scr 456-457

⁵¹ มธ 6: 20-21; ลก 12: 15-21

⁵² ลก 14:33; PC 13 b

35. การถือความยากจนตามแบบพระวรสารนี้
ไม่เพียงแต่แสดงออกเฉพาะในระดับบุคคลเท่านั้น
แต่ยังแสดงออกในระดับหมู่คณะด้วย
ดังนั้น เราจึงมีหน้าที่ปฏิบัติตนเป็นประจักษ์พยานด้วยชีวิตสมณะด้วย
กัน⁵³ โดยคำนึงถึงสภาพชีวิตในท้องถิ่นต่างๆ
และความต้องการเร่งด่วนของกิจการงานของเรา
ซึ่งมีจุดมุ่งหมายอยู่ที่คุณประโยชน์ของผู้ป่วย
ดังนั้น เราจึงหลีกเลี่ยงความหรูหราฟุ่มเฟือย
และการสะสมทรัพย์สมบัติและการใช้จ่ายเงินทองอย่างสุรุ่ยสุร่าย
ดังนั้น เราใช้ทรัพยากรของเราเพื่อสนับสนุน
ความต้องการของคนยากจน
และของพระศาสนจักร⁵⁴

36. โดยการถือความยากจน
เราได้มอบตนไว้ในพระญาณเอื้ออาทรของพระบิดาเจ้า
โดยปราศจากการละเว้นความรับผิดชอบส่วนตัวของเรา
เราก็เป็นอิสระจากความกังวลใจอันเกินควร
โดยการสละกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน⁵⁵
เราก่อให้เกิดรูปแบบชีวิตแห่งพระศาสนจักรในยุคแรก
เราแสดงออกให้โลกเห็นถึงการร่วมเป็นหนึ่งเดียวกับคนยากจน
ดังนี้ เราประกาศมุขมทรัพย์แห่งอาณาจักรสวรรค์ที่ไม่อาจแลเห็นได้

ความนบนอบ⁵⁶

37. พระคริสตเจ้าทรงเสด็จมาในโลกนี้
มิใช่เพื่อทำตามพระประสงค์ของพระองค์เอง⁵⁷

⁵³ PC 13 c,f

⁵⁴ 1 ธน 3: 17

⁵⁵ มธ 6: 25; กอ 2: 44-45; LG 44 c

⁵⁶ PC 14

⁵⁷ ธน 4: 34; 8: 29; ธน 5: 8-9; PC 14 a; LG 3

แต่เพื่อทำตามพระประสงค์ของพระบิดา
ผู้ทรงส่งพระองค์ลงมาเพราะเห็นแก่เรา
“ทรงถ่อมพระองค์จนถึงกับทรงยอมรับแม้ความตาย” (ฟป 2:8)
โดยทรงดำรงอยู่ในความรักและในการร่วมเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระบิดา
ทรงแสวงหาที่จะปฏิบัติตามที่พระบิดาทรงพอพระทัยอยู่เสมอ
โดยทางนี้เองที่พระองค์ได้ทรงพิสูจน์ว่าความนบนอบนั้น
จะนำเราไปสู่ความสมบูรณ์ครบครันแห่งชีวิตคริสตชน

38. โดยการเจริญรอยตามแบบอย่างของพระคริสตเจ้า
ด้วยการปฏิญาณตนถึงความนบนอบ
เราได้ถวายน้ำใจของเราแด่พระเจ้า
เราแสวงหาการร่วมเป็นหนึ่งเดียวกับ
พระประสงค์ของพระองค์ ที่จะช่วยให้รอดพ้น
เราดำเนินชีวิตตามแบบแผนชีวิตนักบวชของเราในหมู่คณะ
และในความนบนอบต่ออธิการผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งอย่างถูกต้อง
และปกครองตามบรรทัดฐานของธรรมนูญ (Can. 601)
เราถือความนบนอบต่อองค์สมเด็จพระสันตะปาปา
“โดยพันธะอันศักดิ์สิทธิ์แห่งความนบนอบ” (Can. 590 § 2)

39. พระประสงค์ของพระเจ้าเผยแสดงออกชัดเจนนยิ่งขึ้นเสมอ⁵⁸
โดยทางแสงสว่างแห่งความเชื่อ
เราจึงแสวงหาพระประสงค์นี้อย่างไม่หยุดหย่อน
ในการรับฟังพระวาจาของพระเจ้าอย่างถ่อมตน
ในพระศาสนจักร ในเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน
ในเครื่องหมายของกาลเวลา
และในเสียงเรียกร้องแห่งศาสนบริการของเรา

40. อาศัยความนบนอบอย่างจริงใจและรับผิดชอบ
เราร่วมมือกับอธิการและพี่น้องนักบวช
ในการรับและปฏิบัติบทบาทหน้าที่ต่างๆ ของเราด้วยใจพร้อมเสมอ
41. ความนบนอบปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระจากปัจเจกนิยม
และนำเราบรรลุวุฒิภาวะส่วนบุคคล
ทำให้เราพร้อมที่จะรับใช้เพื่อนพี่น้อง
โดยระมัดระวัง และตระหนักถึงความรับผิดชอบของเรา
เราทำงานเพื่อให้พันธกิจที่เราได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

บทที่ 3 ศาสนบริการ

42. พระพรพิเศษของคณะของเรา โดยอาศัยการปฏิญาณศีลบนข้อที่ 4 และการดำเนินชีวิตศาสนบริการของเรา⁵⁹
เป็นความพยายามแห่งการดำเนินชีวิตใหม่
และปฏิบัติความเมตตาของพระคริสต์เจ้าต่อผู้ที่ทนทุกข์ทรมาน⁶⁰
43. คณะของเราโดยกำเนิด
ประกอบด้วยนักบวชที่เป็นพระสงฆ์ และนักบวชที่เป็นภราดา
ซึ่งท่านนักบุญคามิลโลเรียกว่า พระสงฆ์และภราดา
มีจุดประสงค์เพื่อรับใช้ผู้ป่วยอย่างสมบูรณ์แบบในทุกๆ ด้าน⁶¹
เราให้การดูแลรักษาผู้ป่วยในฐานะบุคคลตามความต้องการของเขา
ตามความสามารถ และความเชี่ยวชาญของเรา
ดังนั้น เราจึงเตรียมพร้อมที่จะน้อมรับการรับใช้
ทุกรูปแบบในโลกสุขภาพอนามัย
เพื่อเสริมสร้างพระอาณาจักรของพระเจ้าและส่งเสริมความเป็นมนุษย์
44. โดยการเจริญรอยตามแบบอย่างของผู้ตั้งคณะ⁶²
เราแต่ละคนปฏิบัติศาสนบริการต่อผู้ป่วย
“ด้วยความขะมักเขม้นและความรักเอื้ออาทรอย่างครบครัน
ดุจดังความรักที่มารดามีต่อบุตรคนเดียวที่เจ็บป่วย
ตามที่พระจิตเจ้าจะทรงดลใจเรา”
45. โดยการส่งเสริมสุขภาพอนามัย⁶³
การดูแลรักษาให้หายจากความเจ็บป่วย
และการบรรเทาความเจ็บปวดทั้งร่างกายและจิตใจ

⁵⁹ C 10

⁶⁰ Scr 80, 277

⁶¹ Scr 458-460; BO 83-84

⁶² C 12; Scr 67; 69; 303; BO 8

⁶³ C 12

เราร่วมมือในกิจของพระเจ้าพระเจ้าผู้สร้าง
เราให้เกียรติแด่พระเจ้าในร่างกายมนุษย์
และแสดงออกซึ่งความเชื่อในการกลับคืนพระชนมชีพ
เราเอาใจใส่ต่อสภาพทางจิตใจ
ต่อปัญหาด้านสังคม และด้านครอบครัวของเขา
เพื่อบรรเทาใจและปลอบโยนผู้ป่วย⁶⁴

46. เราอยู่เคียงข้างผู้ป่วย และครอบครัวของเขา
และช่วยเหลือเขาให้เป็นผู้มีความรับผิดชอบ
ในการเผชิญหน้ากับความเจ็บป่วยของตน
และเรียนรู้ที่จะดำรงชีวิตกับความเจ็บป่วยนั้น
แม้จะเป็นความพิการอย่างถาวรก็ตาม
โดยการกระตุ้นเตือนให้รู้จักความหมายแห่งศักดิ์ศรีส่วนบุคคลของตน
เราได้เชื่อเชิญให้เขาเอาชนะท่าทีที่ท้อแท้
และการพึ่งพาอาศัยผู้อื่นแต่อย่างเดียว
โดยการทำให้เขามีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการรักษา
และสนับสนุนเขาให้เข้าสู่ชีวิตในสังคมด้วย
47. เราเอาใจใส่ผู้ป่วยที่มีความเชื่อ ได้ดำรงชีวิตในพระเยซูคริสต์เจ้า⁶⁵
และให้เขาบรรลุความศักดิ์สิทธิ์ที่ตนได้รับเรียก
เราช่วยเหลือผู้ป่วยให้ค้นพบคำตอบตามหลักพระวรสาร⁶⁶
และตามวิถีทางที่เหมาะสมกับกาลสมัย ต่อคำถามที่ไม่มีวันสิ้นสุด
อันเกี่ยวกับความหมายของชีวิตทั้งในปัจจุบันและชีวิตหน้า
และความสัมพันธ์ระหว่างชีวิตทั้งสอง
ความหมายของความเจ็บปวด ความชั่วร้ายและความตาย
เราอยู่เคียงข้างเขาด้วยการภาวนาเป็นพิเศษในช่วงที่มีดิ้นรนและอ่อนแอ
เพื่อเราเองจะได้เป็นเครื่องหมายแห่งความหวังสำหรับเขา

⁶⁴ GS 8 b; 10 a; 2 คร 1: 4

⁶⁵ ยน 10: 10

⁶⁶ NA 1 c; GS 10 a,b; 18

ในศาสนบริการประกาศพระวรสารของเรา
 เราพยายามสร้างบรรยากาศของการเสนา
 อย่างมนุษย์ อย่างพี่น้อง และอย่างเปิดเผยต่อทุกคน
 เพื่อตอบสนองความต้องการ และความพร้อมของผู้ป่วย
 โดยอาศัยการเสนาอย่างชัดเจน อย่างรอบคอบ และด้วยความ
 ปราศรณาดิ เราต้องคำนึงถึงข้อบ่งชี้ด้านจิตวิทยา
 บริบททางวัฒนธรรม และศาสนา
 เพื่อการประกอบพิธีกรรมด้านศีลศักดิ์สิทธิ์จะได้เป็นรูปแบบ
 แห่งการประกาศพระวรสารอย่างสมบูรณ์
 เมื่อสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวย
 พวกเราพยายามช่วยให้ผู้ป่วยได้รับศีลศักดิ์สิทธิ์
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งการเยียวยาทั้งสอง
 - ศีลแห่งการกลับคืนดี และศีลเจิมผู้ป่วย -
 และศีลมหาสนิท ในรูปแบบของศีลเสบียงด้วย

48. เราช่วยเหลือคำจุนผู้ป่วยเรื่องจริงในด้านความเชื่อ⁶⁷
 เพื่อพวกเขาจะได้เรียนรู้
 ที่จะเผชิญกับขอบเขตจำกัดของตนด้วยความมูมานะ
 เพื่อจะทำให้ช่วงเวลาแห่งการทนทุกข์ทรมานนั้นบังเกิดผล
 โดยช่วยให้เขาฟื้นฟูและเจริญเติบโตในชีวิตคริสตชนของตน
 เพื่อจะได้ปฏิบัติการแพร่ธรรมเฉพาะของผู้ป่วย
 โดยส่วนตัวหรือร่วมกับผู้อื่น การดูแลรักษาด้านชีวิตจิต
 ที่เราอุทิศแก่เขานั้น มีจุดมุ่งหมายโดยเฉพาะคือ
 การทำให้ธรรมล้ำลึกแห่งการไถ่กู้ให้รอดนี้
 บังเกิดผลเพื่อความรอดพ้นของโลก ซึ่งทุกคนเป็นหนึ่งเดียว
 ในพระมหาทรมานของพระคริสตเจ้ามีส่วนร่วมอยู่ด้วย

49. เราช่วยเหลือคำจุนผู้ป่วยในช่วงสุดท้ายแห่งชีวิต
 และผู้ใกล้สิ้นใจด้วยการมีใจพร้อมเป็นพิเศษ⁶⁸
 เพื่อว่าเขาเหล่านั้น จะได้มอบตนไว้ในพระหัตถ์ของพระบิดาเจ้า
 โดยความสำนึกถึงธรรมล้ำลึกแห่งบัลลังก์
 เราส่งเสริมกลุ่มคริสตชนให้ทำกิจการแพร่ธรรมในการดูแลผู้ป่วย
 ประเภทนี้ เราภาวนาขอต่อพระเยซูคริสตเจ้าอย่างพิเศษ
 เพื่อผู้ที่ประสบกับความตายอย่างกะทันหันและร้ายแรง
50. โดยการร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับพระประสงค์ที่ช่วยกู้ให้รอดของพระเจ้า⁶⁹
 ซึ่งแผ่ขยายไปยังมนุษย์ทุกคน
 เราอบมิตรภาพ ความช่วยเหลือ
 และการเป็นประจักษ์พยานแห่งความรักเอื้ออาทร
 ต่อผู้ป่วยที่นับถือศาสนาอื่น และผู้ที่ไม่มีความเชื่อ
 ในขณะที่เราเคารพอิสรภาพตามมโนธรรม
 เราเสริมสร้างสัมพันธภาพแห่งการเคารพนับถือ
 และการร่วมงานกันกับบรรดาศาสนบริการของศาสนาอื่นๆ
51. คณะของเราควรแสดงความชื่นชอบ⁷⁰
 ที่จะอุทิศกิจการงานของเรา เพื่อผู้ป่วยซึ่งยากจน และถูกทอดทิ้ง
 และมีใจพร้อมที่จะตอบสนองความต้องการของเขาเหล่านั้น
 ในประเทศที่กำลังพัฒนาและดินแดนมิสซัง
52. เราถือว่าบุคลากรทุกคนที่อยู่ในสถานที่ดูแลรักษาผู้ป่วย
 เป็นผู้ที่อยู่ในความรับผิดชอบของเรา⁷¹
 เราอุทิศตนเพื่ออบรมด้านจริยธรรม
 และเพิ่มพูนพลังชีวิตคริสตชนแก่ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพอนามัย

⁶⁷ รบ 8: 17; ฟป 1: 20; 2 คร 5: 14s; 2 ทธ 2: 11; LG 11 b; 41 f

⁶⁸ BO 84

⁶⁹ รบ 2: 29; กจ 10: 34-35; 1 ทธ 2: 4; NA 1 b

⁷⁰ AG 12 a; 20 d; PC 20 b

⁷¹ Scr 68

ด้วยการใช้เครื่องมือในการแพร่ธรรมทุกรูปแบบ
และเราเป็นเชื้อแป้งแห่งความเป็นหนึ่งเดียวท่ามกลางกลุ่มต่างๆ

53. ในการปฏิบัติศาสนบริการ

เราให้ความสนใจแบบมนุษย์ และด้านการอภิบาลต่อครอบครัวผู้ป่วย
และบุคคลที่โศกเศร้า โดยร่วมทุกข์ร่วมสุขในความวิตกกังวล
และช่วยเหลือคำจูนด้วยการเป็นหนึ่งเดียวกับเขา

54. นอกจากนี้ คณะเอาใจใส่งานอภิบาลด้านสุขภาพอนามัย

ในสถาบันทั้งของพระศาสนจักรและของรัฐ⁷²

ที่ทุ่มเทในการช่วยเหลือดูแลผู้ป่วย และคนยากจน

คณะอุทิศตนเพื่อเพิ่มพูนพลังชีวิตแห่งความรัก และการรับใช้ผู้ป่วย

แก่ฆราวาสให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

55. เราพยายามอย่างเต็มความสามารถ

เพื่อทำให้มนุษย์ยอมรับว่า ตนเป็นศูนย์กลางของความสนใจ

ในเรื่องของสุขภาพอนามัย

เราอุทิศตนคำจูนเพื่อให้สังคมส่งเสริมลักษณะอย่างมนุษย์ให้เกิดขึ้น

ทั้งในระดับโครงสร้างและในระดับการรับใช้ด้านสุขภาพอนามัย

เพื่อทำให้สังคมรับประกันสิทธิ และเคารพต่อศักดิ์ศรีส่วนบุคคลของผู้

ป่วย ทั้งในด้านกฎหมาย สังคม และการเมืองอย่างดีที่สุด

56. พระศาสนจักรเป็นธรรมชาติ⁷³

และการประกาศพระวรสารเป็นหน้าที่ของประชากรทั้งมวลของพระเจ้า

คณะของเราน้อมรับเอาหน้าที่นี้เป็นของตน

โดยสัตย์ซื่อต่อคำสั่งของพระเยซูคริสตเจ้า

ในการดูแลรักษาผู้ป่วยและการประกาศพระวรสาร

และสอดคล้องกับพระพรพิเศษเฉพาะของเราในงานธรรมชาติต่างๆ

⁷² C 16; AG 21

⁷³ AG 40; มธ 10: 7-8

57. เราสอดคล้องกับภารกิจการทำงานของเรา⁷⁴

ในงานของพระศาสนจักรสากล และท้องถิ่น

ดังนั้น ในการปฏิบัติศาสนบริการของเรา

เราสละนในการร่วมงานกับพระสังฆราชท้องถิ่น

โดยการรับฟังการชี้ทางด้านงานอภิบาลของท่าน⁷⁵

พร้อมกับเสริมสร้างประสานงานและร่วมมือกับสถาบันนักบวชอื่นๆ

กับพระสงฆ์พื้นเมือง ฆราวาส และองค์กรแพร่ธรรมต่างๆ

58. เพื่อตอบสนองพระคุณที่เราได้รับจากพระเจ้า⁷⁶ อย่างเหมาะสม

คณะของเราพยายามที่จะสัตย์ซื่อต่อพระพรพิเศษ

และการฟื้นฟูศาสนบริการของเราในทุกเวลา และทุกแห่งอยู่เสมอ

เพื่อให้สอดคล้องกับจิตตารมณ์ของผู้ตั้งคณะ

และในการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรม

ดังนั้น เราจึงสนับสนุนให้มีการไตร่ตรองในคณะนักบวช

และพิจารณาอย่างถ่องแท้แบบหมู่คณะ

และการร่วมมือกันระหว่างพี่น้องนักบวช หมู่คณะ และแขวงต่างๆ

59. สมาชิกที่ไม่สามารถปฏิบัติศาสนบริการของเราได้

เนื่องจากตำแหน่งการงานพิเศษ อายุ หรือเหตุผลด้านสุขภาพอนามัย

ยังคงเป็นสมาชิกของหมู่คณะที่ตั้งมั่นในจุดประสงค์เดียวกัน

ผู้ซึ่งพยายามทำให้ศาสนบริการนั้นกลายเป็นจริงขึ้นมาด้วยใจกว้าง

โดยการรับใช้เพื่อนพี่น้อง ด้วยคำภาวนา

การถวายตนเป็นบูชา และความดีงาม

60. โดยมีความเชื่อมั่นว่า

สักวันหนึ่งเราจะบรรลุถึงจุดหมายแห่งความหวังของเรา⁷⁷

⁷⁴ CD 35 a

⁷⁵ Can 678,1

⁷⁶ PC 18 b,c; GS 4 a; C 87

⁷⁷ มธ 25: 34; Ser 163; 277; 304; 332; 340; 374

ในขณะที่เราประสบความสำเร็จอย่างมาก
และความเห็นดีเห็นชอบแห่งศาสนบริการนี้
เราคำนึงถึงบุญลาภของผู้ตั้งคณะ
และพระวาทะของพระคริสต์เจ้าที่ตรัสว่า
“เชิญมาเถิดท่านทั้งหลาย ที่ได้รับพระพรจากพระบิดาของเรา”

บทที่ 4 ชีวิตจิต

61. พระเจ้าทรงรักเราก่อน⁷⁸
และเราปรารถนาที่จะตอบสนองความรักของพระองค์
ด้วยเหตุนี้ เราจึงพยายามที่จะทำให้สายสัมพันธ์ส่วนตัวของเรา
กับพระบิดา ผู้เปี่ยมด้วยความอ่อนโยนให้ใกล้ชิดมากยิ่งขึ้นทุกวัน
โดยผ่านทางพระเยซูเจ้า พระบุตรของพระองค์
ซึ่งเรารับใช้ผู้ปวยในนามของพระองค์ โดยมีพระจิตเจ้าเป็นผู้นำทาง
ตลอดชีวิตของเรา
62. การร่วมฉลองพิธีกรรม⁷⁹
เป็นหน้าที่ที่โดดเด่นที่สุดของครอบครัวนักบวช
เป็นสุดยอดแห่งกิจการที่พระศาสนจักรมุ่งที่จะบรรลุถึง
และเป็นต้นธารซึ่งพลกำลังทั้งหมดของพระศาสนจักรหลั่งไหลออกมา
เหนือสิ่งอื่นใด เราให้ความสนใจพิเศษขอบพระคุณเป็นพิเศษ
ซึ่งโดยทางพระคริสต์เจ้า หมู่คณะได้รวมเป็นหนึ่งเดียวกัน
เรามีส่วนร่วมในงานเลี้ยงของพระเยซูคริสต์เจ้าทุก ๆ วัน
โดยการเลี้ยงตัวเราเองด้วยการรับพระกายของพระองค์
และโดยการถวายเครื่องบูชาในแต่ละวัน
เราได้รับการเปลี่ยนแปลงตามภาพลักษณ์ของพระบุตรของพระเจ้า
และเป็นแหล่งที่เราตักตวงเอาความรักเอื้ออาทร
และความกระตือรือร้นในงานอภิบาล เพื่อการปฏิบัติศาสนบริการของเรา
63. นอกจากนั้นเรายังหล่อเลี้ยงชีวิตจิตของเรา⁸⁰
ด้วยการอ่านพระคัมภีร์อย่างสม่ำเสมอ
ซึ่งเผยแสดงพระวาทะของพระเจ้าที่ไม่เปลี่ยนแปลง
เป็นอาหารสำหรับวิญญาณ เป็นน้ำพุที่บริสุทธิ์ และมั่นคงถาวรของชีวิต

⁷⁸ 1 ยน 4: 10; PC 6; DV 2; กจ 3: 6

⁷⁹ SC 10

⁸⁰ DV 21; 25; PC 6 b

เรายังได้รับการดูแลและการกระตุ้นเตือน⁸¹ ในการรับฟังพระเจ้า
ซึ่งตรัสกับเราทางเหตุการณ์ต่างๆ และทางบุคคล
โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางผู้ทบทวน

64. ทุกวัน เราใช้เวลา⁸² กับการรำพึงภาวนาอย่างน้อยครึ่งชั่วโมง
โดยรำพึงพระวาจาของพระเจ้าเพื่อที่จะได้รับ
“ประโยชน์ล้ำค่าคือการรู้จักพระเยซูคริสต์เจ้า” (ฟป. 3:8)
ผู้เป็นรูปแบบแห่งความรักเอื้ออาทรและความเมตตากรุณาสำหรับเรา
เราร่วมทำวัตร หรือภาวนาอื่นๆ พร้อมกันเป็นหมู่คณะ
ตามที่วินัยเฉพาะแขวงได้กำหนดไว้⁸³

65. เพื่อที่จะเจริญก้าวหน้าด้านชีวิตจิตอย่างต่อเนื่อง
เราจึงพยายามที่จะกลับใจใหม่ทุกๆ วัน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพบกับพระวาจาของพระเจ้า
ในการทบทวนชีวิตของเรา และในการพิจารณาในธรรม
เรารับศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งการกลับคืนดีอย่างสม่ำเสมอ⁸⁴
ในศีลนี้พระคริสต์เจ้าอาศัยธรรมล้ำลึกแห่งการสิ้นพระชนม์
และการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์
ทรงทำให้เรากลับคืนดีกับพระบิดาและกับเพื่อนพี่น้อง

66. เรามีส่วนร่วมในการเข้าเฝ้าประจำเดือน และประจำปี
โดยพยายามที่จะทำให้การเข้าเฝ้านี้บังเกิดผลอย่างแท้จริง
ประดุจดั่งเวลาแห่งพระพร
การรับฟังซึ่งกันและกันและการช่วยเหลือต่อกันฉันพี่น้อง
เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเจริญเติบโต
และความเจริญก้าวหน้าในชีวิตภายในด้วย

⁸¹ GS 11

⁸² PC 6 b; DV 25

⁸³ Can 663 § 3

⁸⁴ LG 11 b; PO 5 a

เรายังเรียนรู้ที่จะให้คุณค่าต่อการสนทนาฝ่ายจิต
กับเพื่อนพี่น้องนักบวชของเรา และกับบุคคลอื่น
ที่มีประสบการณ์ในด้านนี้อีกด้วย

67. ชีวิตนักบวชของเรา⁸⁵ โดยการถือศีลบนอย่างขี้อิสต์
โดยการปฏิบัติความรักเอื้ออาทรกันฉันพี่น้อง และศาสนบริการ
นับว่าเป็นการบำเพ็ญตนฝ่ายจิตอย่างเข้มข้นอยู่แล้ว
ดังนั้น จึงไม่มีการกำหนดกิจกรรมพิเศษสำหรับการพลีกรรมเป็นส่วนรวม
อย่างไรก็ตาม เราให้คุณค่าของการรู้จักบังคับ และการเสียสละตนเอง⁸⁶
อันเป็นเครื่องมือเพื่อการเจริญก้าวหน้าทางชีวิตจิต

68. พระนางมารีย์ พระมารดาของพระเยซู⁸⁷
ผู้ขี้อิสต์ต่อการน้อมรับพระวจนาตถ์
ต่อการร่วมมือกับแผนการของพระองค์
และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การมีใจพร้อมเพื่อผู้ทบทวนทุกคน
พระนางแสดงองค์แก่เราประดุจดั่งแบบอย่างแห่งชีวิตจิตและการรับใช้
และทรงดูแลเราด้วยความรักเยี่ยงมารดา
คณะของเราเคารพสรรเสริญพระนางมารีย์ด้วยความศรัทธาเป็นพิเศษ
ร่วมฉลองวันสมโภชของพระนางด้วยใจศรัทธา
และสรรเสริญพระนางโดยการสวดสายประคำ
เราน้อมรับและรักพระนางมารีย์ประดุจดั่งพระมารดาของเราเอง
และขนานนามพระนางว่า “ราชินีคณะผู้รับใช้ผู้ปวย”

69. เราหล่อเลี้ยงความรักพิเศษต่อนักบุญคามิลโลผู้ตั้งคณะของเรา
เราพยายามเลียนแบบ และเผยแผ่จิตตารมณ์ของท่าน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องสุขภาพอนามัย

⁸⁵ Scr 64-65

⁸⁶ 1 คร 9: 24

⁸⁷ LG 62 a; C 74; LG 63

ภาคที่สาม

การอบรม

การอภิบาลกระแสเรียก

70. ความมีชีวิตชีวาอันน่าอัศจรรย์ของพระศาสนจักร⁸⁸

เผยแสดงตนออกมาในพระคุณต่างๆ ซึ่งพระจิตเจ้าทรงโปรดประทาน
เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสตเจ้า
เราทุกคนพยายามส่งเสริมกระแสเรียก
และอบรมผู้ที่ตอบสนองการเรียกของพระเจ้า
เพื่อว่าพระพรพิเศษซึ่งพระจิตเจ้า⁸⁹
ทรงมอบให้แก่คณะของเรา เพื่อคุณประโยชน์ของผู้ป่วย
จะได้ดำรงคงอยู่ และแผ่ขยายออกไป

71. เราทุกคนมีส่วนร่วมในบทบาทหน้าที่นี้⁹⁰

โดยอาศัยการเป็นประจักษ์พยานส่วนบุคคล
การภาวนาและการประกาศพระวรสาร
นอกจากนั้น ด้วยการดำรงชีวิตที่เป็นแบบอย่าง
และงานอภิบาลอันมีประสิทธิผล
หมู่คณะของเรา⁹¹เป็นเครื่องมือแสดงออกถึงกระแสเรียกของเรา
ท่ามกลางพระศาสนจักรท้องถิ่น⁹²
ที่ซึ่งเราร่วมงานกันในการอภิบาลกระแสเรียก
แต่ละหมู่คณะต้องตระหนักถึง⁹³ ความสำคัญแห่งหน้าที่นี้
และวางแผนที่จะทำทุกสิ่งที่เป็น
เพื่อให้การส่งเสริมกระแสเรียกบรรลุผลอย่างอุดม

แนวทางปฏิบัติโดยทั่วไป

72. ผู้สมัคร ซึ่งเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในการอบรมตนเอง⁹⁴ ได้รับการช่วยเหลือจากผู้ให้การอบรมด้วยวิธีการที่มีระบบ

⁸⁸ C 1; LG 12; PC 1

⁸⁹ LG 46 a; RF 5

⁹⁰ PC 24; RF 7, 9

⁹¹ OT 2

⁹² PO 12

⁹³ RF 6,8

⁹⁴ GE 1

และเป็นขั้นตอนเพื่อให้รู้จักตนเองและกระแสเรียกของตน⁹⁵
และพัฒนาบุคลิกภาพของตนให้สมบูรณ์อย่างกลมกลืนในหมู่คณะ
เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติตามพันธกิจที่พระเจ้า
ได้ทรงมอบหมายให้ตนกระทำในโลก
เพื่อที่จะบรรลุถึงความสำเร็จในการเจริญเติบโตเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง
ในการเป็นคริสตชน ในด้านชีวิตจิต
ในด้านการแพร่ธรรมและชีวิตนักบวชคามิลเลียน
ให้ยึดถือเอกสารของพระศาสนจักร แนวทางการอบรมของเรา⁹⁶
กฎเกณฑ์ทางจิตวิทยา และแผนการสอนที่ถูกต้อง
และสภาพชีวิตทางสังคมและวัฒนธรรม ที่วิวัฒนาการอยู่เป็นนิจ

73. ผู้สมัครจะฝึกหัดให้รู้จักควบคุมตนเอง⁹⁷

มีทัศนคติในการเสนา และในการทำงานเป็นกลุ่ม
เรียนรู้ที่จะใช้ อิสระภาพอย่างถูกต้องโดยเคารพผู้ใหญ่
ให้ยอมรับความรับผิดชอบของตน และให้คุณค่าแก่ทุกสิ่ง
ด้วยการพิจารณาไตร่ตรองอย่างถ่องแท้ และด้วยใจเปิดกว้าง⁹⁸
ผู้สมัครพยายามขวนขวายหาคุณธรรม
ซึ่งให้คุณค่าของความเป็นมนุษย์มากยิ่งขึ้น
และช่วยให้การแพร่ธรรมบังเกิดผลยิ่งขึ้น เช่น
คุณความดี ถือความยุติธรรม และความเป็นหนึ่งเดียว
การรักษาคำพูดของตนอย่างซื่อสัตย์
การมีจิตใจรัก การเรียน และการทำงาน เป็นต้น
ผู้สมัครจะได้รับความช่วยเหลือ⁹⁹
ในการพัฒนาไปสู่ความหมายและความมั่นคง
ด้านเอกลักษณ์เรื่องเพศที่ถูกต้อง
และความสามารถแสดงความสัมพันธ์ต่อบุคคลอื่น

⁹⁵ PC 18; OT 8, 11, 20, 21; RF 11, 46; GS 4, 7, 54, 55, 56

⁹⁶ Can 659 § 2

⁹⁷ OT 11, GE 1

⁹⁸ RF 14, 51

⁹⁹ GE 11; OT 11, 19; RF 12, 48

และกลุ่มบุคคลอย่างมีวุฒิภาวะ (OCP 2)
 ผู้สมัครจะได้รับการสนับสนุนให้รู้จักพัฒนาความสามารถเฉพาะตัว
 และทัศนคติที่ริเริ่มสร้างสรรค์ ให้รับรู้ปัญหาสังคมปัจจุบัน
 และค้นหาคำตอบสำหรับปัญหาเหล่านั้น
 อย่างสอดคล้องกับพระศนะคริสตชน

74. เราตระหนักถึงความสำคัญที่สุด¹⁰⁰
 ที่ผู้สมัครจะต้องดำเนินชีวิตในประสบการณ์ส่วนตัวกับพระเจ้า
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาศัยการสวดภาวนา
 และจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมในพิธีกรรมอย่างมีชีวิตชีวามากยิ่งขึ้น
 ให้เขาเรียนรู้ในการดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับพระวรสาร
 ในความเชื่อความไว้วางใจ และความรักเอื้ออาทร
 ให้เขาเจริญเติบโตในจิตสำนึกแห่งการเป็นพระศาสนจักร
 และถวายเกียรติแด่พระนางพรหมจารีมารีย์ด้วยความไว้วางใจเยี่ยงบุตร

75. ผู้สมัครจะค่อยๆ เรียนรู้คุณค่า และความหมาย¹⁰¹
 ของชีวิตนักบวชคามิลเลียนตามลำดับขั้นตอน
 อันเป็นการติดตามพระเยซูคริสต์เจ้าผู้เปี่ยมด้วยความเมตตากรุณา
 การดำเนินชีวิตภราดรภาพ การรับใช้เพื่อนพี่น้องที่ทนทุกข์ทรมาน
 และการเป็นประจักษ์พยาน
 ในเวลาเดียวกันก็เป็นเครื่องหมายถึงพระอาณาจักรของพระเจ้า
 โดยการชื่นชมพระพรพิเศษ และพันธกิจของคณะมากยิ่งขึ้น¹⁰²
 ผู้สมัครจะได้เข้าใจว่าชีวิตทั้งหมดของตนนั้น
 เป็นการอุทิศตนเพื่อการรับใช้ผู้ป่วย และปฏิบัติความรักเอื้ออาทร
 ผู้สมัครพร้อมเสมอที่จะปฏิบัติกิจของเขาด้วยใจกว้าง
 ในสถานที่ที่มีความต้องการมากกว่า

¹⁰⁰ GE 2; OT 8; RF 14: 52-55
¹⁰¹ PC 5: 12-15
¹⁰² OT 20, 21, 31

76. ผู้สมัครทุกคนศึกษาวิชาความรู้ต่างๆจนครบถ้วนเท่าที่จำเป็น¹⁰³
 เพื่อเตรียมตนเข้ารับงานศาสนบริการของเรา
 ใบประกาศนียบัตร ควรได้รับการรับรอง
 ตามกฎหมายบ้านเมืองของประเทศนั้น ๆ
 แต่ละแขวงควรมีแผนการศึกษาเฉพาะของตน
 ผู้สมัครจะร่วมมือในกิจการงานต่างๆ
 และเรียนรู้ที่จะใช้เวลาว่างของตนอย่างถูกต้อง
 โดยไม่ให้กระทบกระเทือนต่อการศึกษาของตนเอง
 การอบรมสมาชิกที่กำลังเตรียมตัวเป็นพระสงฆ์
 ให้ยึดหลักเกณฑ์ของกฎหมายพระศาสนจักรสากล
 และแผนการศึกษาของสถาบันนั้น¹⁰⁴

77. ในบ้านอบรมควรได้รับการเสริมสร้างบรรยากาศของการมีใจอิสระ
 และความรักตามหลักพระวรสาร¹⁰⁵
 เพื่อว่าผู้สมัครจะสามารถเจริญก้าวหน้าในความสัมพันธ์กับพระเจ้า
 ผูกพันตนเองให้มีความสุขรอบคอบในการบังคับตน
 พัฒนากระแสเรียกของตนอย่างอิสระ และรับผิดชอบ
 โดยไม่ต้องตัดขาดจากการติดต่ออย่างถูกต้องกับสังคม
 ผู้สมัครควรมีการติดต่อกับครอบครัว¹⁰⁶ และกลุ่มเพื่อนฝูงในสังคม
 ซึ่งจำเป็นต่อการเจริญเติบโตของตนอย่างเหมาะสม
 ทั้งในด้านจิตใจและในด้านความรักเชิงอารมณ์

78. ผู้ให้การอบรมจะได้รับการคัดเลือกอย่างรอบคอบ¹⁰⁷
 จากบรรดานักบวชที่ได้ปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่าแล้ว
 และจัดเตรียมท่านเหล่านั้นให้มีความพร้อม
 สำหรับบทบาทหน้าที่ซึ่งจะได้รับมอบหมาย

¹⁰³ OT 3, 13
¹⁰⁴ Can 659 § 3
¹⁰⁵ GE 1; OT 3, 9
¹⁰⁶ RF 12, 58
¹⁰⁷ OT 5

โดยให้ท่านเหล่านั้นมีความรู้เกี่ยวกับข้อความเชื่อ
ของพระศาสนจักรอย่างเข้มข้น
และมีประสบการณ์ในด้านงานอภิบาล และการอบรมอย่างเพียงพอ
เราให้ความสำคัญเป็นพิเศษที่จะทำให้นักบวชให้การอบรม
รวมเป็นหมู่คณะแห่งการอบรมอย่างแท้จริง
พร้อมด้วยสมาชิกนักบวชที่ปฏิญาณตนตลอดชีพอื่น ๆ¹⁰⁸
ดังนั้น พวกเขาจึงมีคุณสมบัติทั้งในด้านความเป็นมนุษย์ และชีวิตจิต
ซึ่งจะขาดเสียมิได้ต่อการดำเนินชีวิตหมู่คณะอย่างมีชีวิตชีวา
และส่งเสริมให้มีการร่วมงานกันฉันพี่น้อง
โดยการนำผู้สมัครให้เจริญก้าวหน้า จนบรรลุลุทธิภาวะยิ่ง ๆ ขึ้น
ทั้งในด้านการเป็นมนุษย์ และชีวิตจิต
ด้วยเหตุนี้ เขาจะสามารถหยั่งรู้ถึงพระประสงค์ของพระเจ้า
และตัดสินใจอย่างถูกต้องรวดเร็วเกี่ยวกับความเหมาะสม
และความจริงใจในการตัดสินใจเลือกของผู้สมัคร
เป็นหน้าที่ของผู้ให้การอบรม ที่จะเอาใจใส่ปรับปรุงความรู้
และวิธีการอบรมของตนให้ทันสมัย

นวกภาพ

79. นวกภาพเป็นระยะเวลาเฉพาะ¹⁰⁹
ที่ผู้สมัครจะได้เริ่มเรียนรู้ถึงชีวิตแห่งการอุทิศตนเป็นพิเศษ
ในคณะของเรา ภายใต้การนำของนวกจารย์
ผู้สมัครที่ได้รับเข้าสู่นวกภาพ
เป็นผู้ซึ่งได้แสดงออกแล้วถึงความเจริญเติบโต
ทั้งในด้านความเป็นมนุษย์และความเป็นคริสตชน
และมีความพร้อมที่จะตอบสนองต่อกระแสเรียก
แห่งความรักเอื้ออาทรต่อผู้ป่วย ซึ่งเขาได้เลือกเองอย่างอิสระ
ในขณะที่นวกชนกำลังศึกษา และรับประสบการณ์เกี่ยวกับชีวิตของคณะอยู่

¹⁰⁸ RF 30, 31

¹⁰⁹ RC 13, 1; RC 14

ผู้ให้การอบรมก็พิจารณา และตัดสินความเหมาะสมของเขา
นวกภาพจึงต้องดำเนินไปภายในบ้านที่กำหนดไว้¹¹⁰
ตามกฎหมายพระศาสนจักรสากล นวกภาพมีกำหนดเวลา 1 ปีเต็ม
โดยไม่นับเวลาที่กระทำงานแพร่ธรรมนอกนวกสถาน
การขาดนวกภาพเกิน 3 เดือน¹¹¹ จะทำให้นวกภาพเป็นโมฆะ
การขาดนวกภาพเกิน 15 วัน จะต้องทำการชดเชยให้ครบ
อย่างไรก็ตามการสิ้นสุดนวกภาพนั้นจะต้องพิจารณาถึง กระบวนการ
แห่งการบรรลุลุทธิภาวะส่วนบุคคลของนวกชน
ซึ่งอาจต้องใช้เวลานานกว่าที่กำหนด แต่ต้องไม่เกิน 6 เดือน

80. ช่วงเวลาที่อยู่ในนวกภาพ
ซึ่งเป็นเวลาแห่งการสวดภาวนาอย่างเข้มข้นนั้น¹¹²
นวกชนจะต้องไตร่ตรองถึงประสบการณ์ในพระเจ้าอย่างลึกซึ้ง
โดยอาศัยการภาวนาส่วนตัวและเป็นหมู่คณะ
การรำพึง และการศึกษาพระคัมภีร์
รวมทั้งการมีส่วนร่วมในพิธีกรรมของพระศาสนจักร
โดยการดำเนินชีวิตเป็นหมู่คณะ¹¹³ และโดยการดำรงชีวิตคล้ายคลึงกันกับชีวิต
ที่เขา กำลังเตรียมตัวที่จะดำเนินต่อไป
นวกชนก็จะเจริญก้าวหน้าในการเข้ามาเป็นสมาชิกของคณะ
นอกจากนั้น ในช่วงเวลาแห่งนวกภาพ
นวกชนยังจะปฏิบัติศาสนบริการของเราอีกด้วย

81. โครงการอบรมในช่วงเวลานวกภาพ
มุ่งที่จะเดินเคียงข้างนวกชนมีความเข้าใจถึงชีวิตนักบวชโดยทั่วไป
และชีวิตนักบวชคามิลเลียนโดยเฉพาะอย่างลึกซึ้ง
ดังนั้น ควรช่วยนวกชนให้มีความรู้เกี่ยวกับคณะ

¹¹⁰ Can 647

¹¹¹ Cann 648, 649

¹¹² RC 13, 31

¹¹³ PC 8

และชิมทราบในจิตตารมณ์ของคณะ

ควรมีเวลาบางช่วงเฉพาะเพื่อการปฏิบัติศาสนบริการของเรา
นวกภาพสิ้นสุด ด้วยการถวายปฏิญาณตนชั่วคราว¹¹⁴

82. อธิการเจ้าคณะแขวง โดยความเห็นชอบจากคณะที่ปรึกษา
ท่านมีอำนาจแต่งตั้งนวกจารย์ รับผู้สมัครเข้าสู่ นวกภาพ
และรับนวกชนเข้าสู่การปฏิญาณตนชั่วคราว
หลักเกณฑ์สำหรับการรับเข้าสู่ นวกภาพ
การปฏิญาณตนชั่วคราว การรื้อฟื้นการปฏิญาณตัว
และการปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่า
ให้ถือตามกฎทั่วไปของพระศาสนจักรสากลและกฎเกณฑ์เฉพาะ¹¹⁵

การอบรมนักบวชผู้ปฏิญาณตนชั่วคราว

83. การปฏิญาณตนชั่วคราว เริ่มต้นครั้งละ 1 ปี
และสามารถต่อได้อีกปีต่อปี อย่างน้อย 3 ปี จนถึง 6 ปี
และต้องได้รับความเห็นชอบของคณะที่ปรึกษามหาธิการเท่านั้น
อาจต่อได้อีกถึง 9 ปี¹¹⁶
โดยการปฏิบัติตามข้อแนะนำแห่งพระวรสาร
ตามที่ได้ระบุไว้ในธรรมนูญและวินัยของคณะ
นักบวชที่ปฏิญาณตนชั่วคราวจะเตรียมตนให้พร้อมด้วยวุฒิภาวะ
และความสำนึกรู้ เพื่อการปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่า
เป็นสิทธิเฉพาะของมหาธิการ
พร้อมด้วยความเห็นชอบของคณะที่ปรึกษามหาธิการ
ที่จะอนุญาตให้ปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่า
หลังจากที่ได้รับคำแนะนำ จากอธิการเจ้าคณะแขวง
และความเห็นชอบคณะที่ปรึกษาของท่าน

¹¹⁴ RC 34-35

¹¹⁵ Cann 641-645 ; 653 § 2; 649 § 2; 655; 656; 65

¹¹⁶ Can 655

84. การอบรมนักบวช¹¹⁷

จะดำเนินอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบแบบแผน
จนถึงขั้นการปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่า
ภายใต้การดูแลของผู้ให้การอบรมนักบวชผู้ปฏิญาณตนชั่วคราว
และในหมู่คณะที่ซึ่งจะทำให้การอบรมเจริญก้าวหน้า
และสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
โครงการอบรม จะต้องได้รับการพัฒนา
ไปในแนวทางที่จะทำให้ นักบวชสามารถยอมรับถึงสิทธิ
และหน้าที่เฉพาะของคณะของเราตลอดชีวิต
และสามารถปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่าได้
โดยการเลือกอย่างอิสระเสรีด้วยตนเอง

85. นักบวชที่ยังอยู่ระหว่างการอบรม
จะอุทิศตนไปในการศึกษาเทวศาสตร์
และวิชาชีพเกี่ยวกับการพยาบาล
ที่สอดคล้องกับแบบแผนที่ได้เตรียมล่วงหน้าแล้ว
นอกจากนั้น เขาก็พยายามขวนขวายหาความรู้เฉพาะที่จำเป็น
ต่อการดำเนินงานของตนอย่างเหมาะสม ตามศาสนบริการของคณะ

86. นักบวชมีส่วนร่วมในกิจการงานของคณะของเรา¹¹⁸
ตามระดับขั้นตอนแห่งการรับการอบรมเตรียมตัวของแต่ละคน
และเท่าที่โอกาสอำนวยให้
เขายังปฏิบัติกิจการงานแพร่ธรรม
โดยมีความรับผิดชอบ และร่วมงานกับผู้อื่น

การอบรมต่อเนื่อง

87. นักบวชทุกคน ด้วยความสำนึกถึงความจำเป็น¹¹⁹
ที่จะต้องเจริญก้าวหน้าสู่วุฒิภาวะในชีวิตส่วนบุคคล

¹¹⁷ PC 18

¹¹⁸ OT 21

¹¹⁹ PC 18; C 58

และโดยการหยั่งรู้ถึงเปลี่ยนแปลงของแต่ละสมัยอยู่เป็นนิจ
จะต้องเอาใจใส่ปรับปรุงชีวิตจิต วัฒนธรรม
ความรู้ และอาชีพการงานของตน
รวมทั้งทำให้ความเชี่ยวชาญเฉพาะของตน
ในการปฏิบัติศาสนบริการให้ทันสมัยอยู่เสมอ
เพื่อจะทำให้การแพร่ธรรมของตนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น¹²⁰
บรรดาอธิการจะต้องจัดเวลา และเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับจุดประสงค์

การแยกตัวออก การลาออก การเชิญออกจากคณะและการรับกลับเข้าใหม่

88. ในเรื่องต่างๆ ทุกเรื่อง ที่เกี่ยวกับการแยกตัวออก

การลาออก และการเชิญออกจากคณะ และการรับกลับเข้ามาใหม่

ให้เราถือตามกฎหมายพระศาสนจักรสากลมาตรา 690

และกฎเกณฑ์เฉพาะ ผู้ที่ลาออก หรือถูกเชิญให้ออกจากคณะ

ไม่มีสิทธิที่จะเรียกร้องสิ่งตอบแทนใดๆ ในผลงานที่ตนได้ทำในคณะ

อย่างไรก็ตาม ให้ปฏิบัติต่อผู้นั้นด้วยความเป็นธรรม

และด้วยความรักเอื้ออาทรตามหลักพระวรสาร¹²¹

¹²⁰ VC 65; 69

¹²¹ Cann 684-704

ภาคที่สี่

โครงสร้างของคณะ

89. คณะของเรา ซึ่งถือกำเนิดมาจากพระจิตเจ้า
และได้รับการรับรองจากพระศาสนจักร ถือได้ว่าเป็นสถาบันด้วย
โดยตามรูปแบบพระศาสนจักร
จึงจำเป็นต้องมีโครงสร้างตามนิติบัญญัติ
เพื่อให้พันธกิจของคณะบรรลุความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
องค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้ และหลักเกณฑ์การปกครองทุกประการ
มีไว้เพื่อรับใช้ชีวิตฉันพี่น้อง และเพื่อปกป้องคณะนักบวช
ในความซื่อสัตย์ต่อพระพรพิเศษของตน

90. พระศาสนจักรได้นำรวมคณะของเรา
ให้เข้าเป็นหนึ่งในสถาบันนักบวชสงฆ์
มีเอกสิทธิ์ขึ้นตรงต่อสันตะสำนัก
แบ่งตามโครงสร้างเป็นแขวง แขวงรอง
หมู่คณะผู้แทนแขวง และบ้านนักบวช
อันประกอบด้วยบุคคล ซึ่งเรียกตามประเพณีว่าพระสงฆ์ และภราดา
ที่รวมเป็นหนึ่งเดียวกัน ด้วยพันธะของการปฏิญาณ
ซึ่งในฐานะที่เป็นนักบวช มีจุดมุ่งหมายเดียวกัน¹²²
มีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน มีสิทธิและหน้าที่เสมอภาคกัน
นอกจากสิทธิ และหน้าที่ที่มาจากศีลบรรพชา
ผู้ที่ได้ปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่า
มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง และได้รับเลือกตั้งด้วย

91. นักบวชที่ร่วมดำเนินชีวิตด้วยกัน
และมีอธิการถูกต้องตามกฎหมาย ถือเป็นหมู่คณะ
ที่พำนักอยู่ในบ้านที่ได้ตั้งขึ้นตามกฎหมายพระศาสนจักรสากล
การจากบ้านนักบวชของตนนั้น
เราจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายพระศาสนจักรสากล¹²³

¹²² C 14
¹²³ Can 665

92. เพื่อให้การปกครองมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
และเพื่อให้การปฏิบัติศาสนบริการของเราดียิ่งขึ้น
ตามสภาพแวดล้อมเฉพาะของสังคม และท้องถิ่นนั้นๆ
คณะจึงแบ่งออกเป็นแขวงต่างๆ

93. แขวงประกอบด้วย บ้านนักบวชอย่างน้อย 3 บ้าน
ที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ
ที่ร่วมเป็นหนึ่งเดียวกันภายใต้การปกครองของอธิการเจ้าคณะแขวง
เพื่อตั้งเป็นแขวง จะต้องมีจำนวนนักบวชที่ปฏิญาณตนตลอดชีพอย่างสง่า
จำนวนกิจการแพร่ธรรม การอบรม และฐานะทางเศรษฐกิจที่มั่นคง
เงื่อนไขต่าง ๆ และมาตรการสำหรับการยกแขวงรองขึ้นเป็นแขวง
คณะที่ปรึกษามหาธิการจะเป็นผู้ประเมินให้มาตรการ
ที่สอดคล้องกับบริบทและวัฒนธรรมนั้น ๆ

94. หมู่คณะผู้แทนแขวง
ขึ้นตรงต่อแขวงแม่ และเป็นส่วนบูรณาการของแขวงนั้น
คณะที่ปรึกษามหาธิการมีสิทธิที่จะตั้งหมู่คณะผู้แทนแขวง
ให้เป็นแขวงรองที่ขึ้นตรงต่อแขวงแม่ตามวินัยคณะ

95. นักบวชแต่ละคนเป็นสมาชิกของแขวง
ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนไว้เมื่อเข้านวกภาพ
การย้ายนักบวชจากแขวงหนึ่งไปยังอีกแขวงหนึ่ง
จะทำได้ก็ต่อเมื่อการย้ายดังกล่าวเป็นไปตามวินัยคณะ

96. มหาธิการโดยความเห็นชอบของคณะที่ปรึกษาของท่านมีสิทธิในเรื่องต่อไปนี้
ก. การตั้งแขวงใหม่ หรือยุบแขวงที่ตั้งไว้แล้ว รวบรวม แบ่งแยก
หรือจำกัดอาณาเขตของแขวงที่มีอยู่แล้วในรูปแบบต่างๆ
โดยจะต้องปรึกษามหาธิการกับสมาชิกของแขวงนั้นๆ เสียก่อน

ข. การตั้ง หรือยุบบ้านนักบวชตามหลักเกณฑ์
แห่งกฎหมายพระศาสนาจักรสากล
การตั้งนวกสถานแห่งเดียว หรือหลายแห่งภายในแขวงเดียวกัน
การย้ายนวกสถานไปอีกแห่งหนึ่ง หรือการยุบนวกสถานนั้นๆ
จะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร¹²⁴
ทั้งนี้โดยอาศัยการเสนอของอธิการเจ้าคณะแขวง
และคณะที่ปรึกษาของท่าน

¹²⁴ Cann 609 § 1; 616 § 1

บทที่ 2 อธิการ

97. โดยอาศัยอำนาจทางนิติบัญญัติ
มหาธิการเป็นผู้ปกครองทั้งคณะ แขวง แขวงรอง
หมู่คณะผู้แทนแขวง บ้านนักบวช และบรรดานักบวช
มหาธิการได้รับการเลือกจากบรรดานักบวชของคณะ
ในที่ประชุมสมัชชาของคณะตามที่ระบุไว้ในวินัยคณะ
ท่านเป็นผู้ที่ได้ปฏิญาณตนตลอดชีวิตแล้ว เป็นเวลาอย่างน้อย 12 ปี
มหาธิการจะดำรงตำแหน่งเป็นเวลา 6 ปี
และสามารถได้รับเลือกให้อยู่ในตำแหน่งอีกเพียงหนึ่งสมัย
คือ อีก 6 ปีอย่างต่อเนื่อง
กระบวนการเลือกมหาธิการมีดังนี้
ให้นำเสนอบรรดาผู้ที่มีคะแนนเสียงส่วนใหญ่
เพื่อที่จะเป็นผู้ได้รับการเลือกต่อไป
ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงส่วนใหญ่เกินครึ่ง
จากผู้ที่เข้าประชุมจะได้รับการเลือกเป็นมหาธิการ
ถ้าหลังจากการนับคะแนนเสียง 2 ครั้ง
และไม่มีผู้ใดได้รับคะแนนเสียงส่วนใหญ่เกินครึ่ง
ให้ลงคะแนนเลือกระหว่างผู้ที่ได้รับคะแนนมากที่สุด 2 คน
หลังจากการลงคะแนนเลือกครั้งที่ 3
และยังมีคะแนนเสียงส่วนใหญ่ยังไม่เกินครึ่ง
ให้ถือว่าผู้ที่มีอายุการปฏิญาณตนเป็นนักบวชมากกว่าเป็นผู้ที่ได้รับเลือก
และถ้าได้ปฏิญาณตนในวันเดียวกัน ให้ถือว่าผู้ที่มีอายุมากกว่าได้รับเลือก¹²⁵
98. สำนักมหาธิการ และบ้านนักบวชอื่นๆ ของคณะ
ซึ่งไม่อยู่ภายใต้อำนาจนิติบัญญัติของอธิการเจ้าคณะแขวงใดๆ
ขึ้นตรงต่ออำนาจการปกครองของมหาธิการ
และได้รับการปกครองเหมือนบ้านนักบวชอื่นๆ ของคณะ

¹²⁵ Can 119 §1

99. เพื่อให้การปกครองของคณะมีประสิทธิภาพ
และเพื่อช่วยมหาธิการในการปฏิบัติหน้าที่ของท่าน
จะต้องเลือกสมาชิกสี่ท่านตามที่ระบุไว้ในธรรมนูญข้อที่ 97
ซึ่งพร้อมกับมหาธิการ เรียกว่า คณะที่ปรึกษามหาธิการ
มหาธิการเป็นผู้ที่ได้รับความร่วมมือจากคณะที่ปรึกษามหาธิการ¹²⁶
ในการปฏิบัติตามอำนาจของท่าน
คุณดั่งองค์กรที่มีความรับผิดชอบอย่างมีส่วนร่วม
เรียกร้องการเสวนาที่จริงจัง และการพิจารณาเชิงแบ่งปัน¹²⁷
มหาธิการปฏิบัติตามความจำเป็นในการรับฟังความเห็นชอบ
หรือความคิดเห็นจากคณะที่ปรึกษามหาธิการ
ตามที่ระบุไว้ในกฎหมายสากลของพระศาสนจักร
และกฎเกณฑ์เฉพาะของคณะ¹²⁸

100. สมาชิกที่ปรึกษาคนแรก
ที่ได้รับเลือกจากที่ประชุมสมัชชาของคณะ
มีตำแหน่งเป็นรองมหาธิการ
เป็นผู้ร่วมงานคนแรกของมหาธิการในการปกครองคณะ
ด้วยอำนาจเป็นรองมหาธิการในเหตุการณ์ปกติ
รองมหาธิการทำหน้าที่แทนมหาธิการ
เมื่อมหาธิการไม่อยู่หรือมีข้อขัดขวาง
ที่ท่านไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามปกติได้
รองมหาธิการเข้ารับตำแหน่งที่ว่างลงนั้นได้
รองมหาธิการเป็นผู้แทนทางการของคณะต่อสันตะสำนัก
เลขาธิการ และเหรียญิกของคณะ
จะได้รับเลือกตั้งจากคณะที่ปรึกษามหาธิการ

¹²⁶ Can 627 § 1
¹²⁷ Can 127 § 3
¹²⁸ Can 127 § 2

101. ในกรณีที่สถานการณ์ร้ายแรง ที่มีความจำเป็นต้องถอดถอนมหาธิการ
รองมหาธิการพร้อมด้วยความเห็นชอบจากสมาชิกคณะที่ปรึกษา
จะสอบถามไปยังสันตะสำนักว่าจะตัดสินใจดำเนินการต่อไปอย่างไร
มหาธิการสามารถสละตำแหน่งหน้าที่ของตนในกรณีที่ร้ายแรงได้
โดยการแจ้งให้คณะที่ปรึกษามหาธิการทราบและส่งเรื่องไปยังสันตะ
สำนัก ที่จะรับการสละตำแหน่งและให้ข้อเสนอทางแก้ไข
เมื่อเกิดความจำเป็นที่จะถอดถอนสมาชิกคณะที่ปรึกษามหาธิการ
มหาธิการพร้อมด้วยความเห็นชอบของคณะที่ปรึกษามหาธิการ
ส่งเรื่องไปยังสันตะสำนักว่าควรตัดสินใจดำเนินการอย่างไร

102. ในกรณีที่รองมหาธิการปฏิบัติหน้าที่แทนมหาธิการในการปกครองคณะ
คณะที่ปรึกษามหาธิการจะเลือกสมาชิกที่ปรึกษาคนใหม่เข้ามาแทนที่
ทันที และเลือกตั้งผู้แทนทางการคณะต่อสันตะสำนัก
โดยมีตำแหน่งเป็นผู้แทนรองมหาธิการ
รองมหาธิการประกาศการประชุมสมัชชาคณะภายในระยะเวลา 3 เดือน
หลังจากตำแหน่งที่ว่างลง โดยใช้ระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน
เมื่อการประชุมสมัชชาได้ถูกประกาศแล้ว คณะที่ปรึกษามหาธิการ
ควรเลือกตั้งสมาชิกผู้หนึ่งในสมาชิกคณะที่ปรึกษา ทำหน้าที่ผู้แทน
รองมหาธิการ โดยไม่จำเป็นต้องเลือกตั้งสมาชิกคณะที่ปรึกษาใหม่

103. แขวงแต่ละแขวงของคณะ มีอธิการเจ้าคณะแขวง เป็นผู้ปกครอง
ซึ่งต้องเป็นนักบวชที่ได้ปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่าแล้วอย่างน้อย 6 ปี
มีอำนาจสั่งการ และอำนาจนิติบัญญัติเหนือบ้านนักบวช
และบรรดานักบวชภายในแขวงของท่าน
อธิการเจ้าคณะแขวงได้รับการแต่งตั้งจากมหาธิการ
ด้วยความเห็นชอบจากคณะที่ปรึกษามหาธิการ
หลังจากที่ได้ฟังคำแนะนำจากสมาชิกนักบวชในแขวง
ตามที่ได้ระบุไว้ในวินัยคณะ

- อธิการเจ้าคณะแขวงดำรงตำแหน่งเป็นเวลา 3 ปี
และสามารถรับตำแหน่งได้อีกวาระหนึ่งเป็นเวลา 3 ปีเช่นกัน
ยิ่งกว่านั้นอธิการเจ้าคณะแขวงไม่สามารถรับการแต่งตั้ง
อย่างต่อเนื่องเป็นครั้งที่ 3 ได้
- นอกจากจะได้รับการสนับสนุนเห็นชอบด้วยเสียงข้างมากอย่างเด็ดขาด
ซึ่งจะต้องนับคะแนนเสียงดังกล่าวตามที่ได้ระบุไว้ในวินัยคณะ
104. แขวงรองซึ่งขึ้นตรงต่อแขวงแม่ มีอธิการเจ้าคณะแขวงรองเป็นผู้ปกครอง
ซึ่งเป็นนักบวชที่ได้ปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่าแล้วอย่างน้อย 6 ปี
และเป็นผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งโดยคณะที่ปรึกษามหาธิการ
ตามวิธีการเดียวกันกับการแต่งตั้งอธิการเจ้าคณะแขวง
อธิการเจ้าคณะแขวงรองมีคุณสมบัติ สิทธิ และหน้าที่
เช่นเดียวกันกับอธิการเจ้าคณะแขวง
- นอกจากจะระบุไว้เป็นอย่างอื่นในวินัยคณะหรือวินัยแขวง
หมู่คณะผู้แทนแขวงปกครองโดยอธิการหมู่คณะผู้แทนแขวง
ซึ่งมีอำนาจสิทธิที่ตนเองได้รับจากอธิการเจ้าคณะแขวง
105. อธิการเจ้าคณะแขวงสนับสนุนกิจการแพร่ธรรมของแขวง
การปฏิบัติความรักเอื้ออาทรฉันพี่น้อง และการปฏิบัติตามกฎระเบียบ
ท่านดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษต่อการอภิบาลกระแสเรียก และการอบรม
ท่านช่วยเหลือบรรดาอธิการบ้านต่าง ๆ
ให้ปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขาอย่างสมบูรณ์
โดยไม่ก้าวก่ายอำนาจของพวกเขา
106. มหาธิการในช่วงเวลาที่ดำรงตำแหน่ง
มีหน้าที่ต้องออกเยี่ยมอภิบาลบ้านนักบวชด้วยตนเอง
หรือโดยผ่านทางรองมหาธิการหรือสมาชิกคณะที่ปรึกษาอื่น ๆ
ในกรณีสถานการณ์เฉพาะสามารถเลือกตัวแทนซึ่งท่านเลือกเองอย่าง

อิสระ หลังจากที่ได้รับฟังความคิดเห็นจากคณะที่ปรึกษาของท่านแล้ว
อธิการเจ้าคณะแขวง และรองอธิการเจ้าคณะแขวงในช่วงเวลา
ที่ดำรงในตำแหน่ง ควรปฏิบัติเช่นเดียวกัน
ซึ่งท่านอาจไปเยี่ยมพร้อมสมาชิกที่ปรึกษาของท่าน

107. อธิการบ้านเป็นผู้ปกครองหมู่คณะ สมาชิกนักบวช
และบ้านนักบวชที่ขึ้นตรงกับท่าน
ด้วยอำนาจตามหน้าที่และเฉพาะส่วนบุคคล
ท่านได้รับการแต่งตั้งจากอธิการเจ้าคณะแขวง
โดยความเห็นชอบของคณะที่ปรึกษา เป็นวาระ 3 ปี
และสามารถดำรงตำแหน่งต่อไปได้อีกในบ้านเดิม
ตามที่ได้ระบุไว้ในกฎเกณฑ์วินัยคณะ
108. อธิการเจ้าคณะแขวง และอธิการบ้านมีคณะที่ปรึกษา
ที่ท่านจะปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาสำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับแขวง หรือบ้านนักบวช
เพื่อที่จะแก้ไขปัญหา ตามกฎหมายพระศาสนจักรสากล และธรรมนูญ
คณะปัญหาบางประการได้รับการแก้ไข โดยความเห็นชอบร่วมกัน
และบางประการได้รับการแก้ไขโดยการให้คำแนะนำ
109. คณะที่ปรึกษาแขวงจะต้องเป็นนักบวช
ที่ได้ปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่า และได้รับการแต่งตั้งจากมหาธิการ
โดยความเห็นชอบของคณะที่ปรึกษามหาธิการ
ตามที่ได้ระบุไว้ในวินัยคณะ
อธิการเจ้าคณะแขวงมีสมาชิกที่ปรึกษาอย่างน้อย 3 คน
โดยคณะที่ปรึกษามหาธิการจะกำหนดว่า
ใครจะเป็นที่ปรึกษาคนแรกหลังจากที่ได้รับฟังอธิการเจ้าคณะแขวงแล้ว

กฎเกณฑ์เฉพาะ

110. “นักบวชที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นอธิการ ก่อนที่จะเข้ารับตำแหน่ง ต้องปฏิญาณความเชื่อรายบุคคล ตามบทสูตรที่สันตะสำนักได้รับรอง”
(Can. 833)

111. การตีพิมพ์ข้อความใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาศาสนา และศีลธรรม ต้องได้รับอนุญาตจากอธิการเจ้าคณะแขวงเสียก่อน¹²⁹
นักบวชและพระสงฆ์เพื่อที่จะเทศน์สอนให้กับสมาชิกนักบวชในวัด หรือในวัดน้อยในบ้านของเราควรได้รับการอนุญาตจากอธิการบ้าน

บทที่ 3 การประชุม

112. นักบวชน้อมรับความรับผิดชอบของตนเกี่ยวกับชีวิตของคณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประชุมด้วยการนำของอธิการหรือประธาน ทุกคนที่มีสิทธิ์จะต้องเข้าร่วมประชุมเพื่อแสดงความคิดเห็นของตน และตัดสินใจในปัญหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตนักบวช การประชุมนั้นแบ่งออกเป็นระดับต่างๆ ดังต่อไปนี้ คือ สมัชชาคณะ แขวง แขวงรอง หมู่คณะผู้แทนแขวง และบ้าน

113. การประชุมสมัชชาคณะ ซึ่งมีอำนาจสูงสุดแบบร่วมส่วนของคณะ ประกอบไปด้วย ผู้แทนของคณะนักบวชทั้งคณะ ดังนั้นจึงเป็นเครื่องหมายแห่งความเป็นหนึ่งเดียวกันในความรักเอื้ออาทร ผู้ที่มีสิทธิ์ร่วมประชุมตามตำแหน่งคือ มหาธิการ สมาชิกคณะที่ปรึกษามหาธิการ เลขธิการมหาธิการ เจริญญิกคณะ อธิการเจ้าคณะแขวง และรองอธิการเจ้าคณะแขวง อธิการคนล่าสุด ซึ่งจำนวนผู้ได้รับเลือกให้เข้าร่วมประชุม นั้น อย่างน้อยจะต้องมีจำนวนเท่ากับผู้มีสิทธิ์โดยตำแหน่ง การเลือกผู้เข้าร่วมประชุมให้ปฏิบัติตามมาตรการที่ระบุไว้ในวินัยคณะ นอกนั้น ให้กำหนดจำนวนผู้แทนเข้าประชุม และจำนวนนักบวชจากหมู่คณะผู้แทนแขวง การประกาศเรียกประชุมสมัชชา จะต้องกระทำโดยมหาธิการ หรือในกรณีที่มีมหาธิการมีข้อขัดขวาง โดยรองมหาธิการ ตามที่ได้ระบุไว้ในวินัยคณะ

114. แขวง แขวงรอง หมู่คณะผู้แทนแขวง บ้านนักบวช และสมาชิกนักบวช โดยส่วนตัวหรือกลุ่ม สามารถส่งข้อเสนอแนะ ข้อปรารถนา หรือข้อแนะนำ ไปยังที่ประชุมสมัชชาคณะได้ภายในระยะเวลา ที่สอดคล้องกับมาตรการที่คณะที่ปรึกษามหาธิการกำหนด¹³⁰

115. หน้าที่ของที่ประชุมสมัชชาสามัญของคณะมีดังต่อไปนี้
- พิจารณาสถานภาพของคณะ
  - รักษาจิตตารมณ์ และพระพรพิเศษอันเป็นมรดกของคณะ
  - ส่งเสริม พัฒนาพลังแห่งชีวิตจิต และงานแพร่ธรรมอย่างต่อเนื่อง
  - เลือกตั้งมหาธิการ และสมาชิกคณะที่ปรึกษา
  - จัดการเกี่ยวกับปัญหาสำคัญต่างๆ
  - ตั้งระเบียบวินัยที่มีผลบังคับใช้กับนักบวชทุกคน
  - วางแนวทางการทำงานในกิจกรรมต่างๆ
116. トラバเท่าที่ประชุมสมัชชายังไม่ได้เลือกประธานที่ประชุมคนใหม่ มหาธิการหรือรองมหาธิการ จะเป็นประธานของที่ประชุมสมัชชา พร้อมทั้งมีอำนาจในการตัดสินปัญหาต่างๆ ที่มีจากผลการนับคะแนนเสียงเท่ากัน ยกเว้นในกรณีการเลือกตั้ง
117. เมื่อมีความจำเป็นที่จะตั้งบทบัญญัติขึ้นใหม่ หรือดัดแปลงแก้ไขเพิ่มเติมธรรมนูญบางบท เพื่อประโยชน์ของคณะ จำเป็นต้องยื่นเสนอต่อสันตะสำนัก ในกรณีดังกล่าว ข้อเสนอจะต้องได้รับการรับรองจากที่ประชุมสมัชชาคณะ ด้วยคะแนนเสียง 2 ใน 3
118. ที่ประชุมสมัชชาคณะสามารถกำหนด หรือเปลี่ยนแปลงตัวบทวินัยคณะได้ โดยคะแนนเสียง 2 ใน 3 ทั้งนี้ต้องไม่ขัดกับธรรมนูญที่มีอยู่แล้ว ตัวบทธรรมนูญจะมีผลบังคับใช้ ต้องได้รับการรับรองจากสันตะสำนัก ตัวบทวินัยคณะจะมีผลบังคับใช้ หลังจากการประชุมสมัชชาคณะสิ้นสุดลง และได้รับการบันทึกเพิ่มเติมเข้าในหนังสือวินัยคณะ ที่ประชุมสมัชชาคณะตัดสินเรื่องราวต่างๆ

ที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับชีวิตนักบวชในคณะ โดยใช้การลงคะแนนเสียงส่วนใหญ่เกินครึ่ง

119. เพื่อการประชุมสมัชชาสามารถเริ่มดำเนิน และปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย จำเป็นต้องมีผู้มีสิทธิออกเสียงในการประชุม อย่างน้อย 2 ใน 3 ของจำนวนผู้มีสิทธิประชุม
120. การประชุมสมัชชาแขวง ประกอบด้วย อธิการเจ้าคณะแขวง หรือรองอธิการเจ้าคณะแขวง คณะที่ปรึกษาแขวง อธิการบ้าน และสมาชิกที่มีสิทธิออกเสียงตามที่ได้ระบุไว้ในวินัยแขวง ผู้ที่ได้รับการเลือกให้เข้าประชุม นั้น ต้องมีจำนวนอย่างน้อยเท่ากับผู้มีสิทธิ การประกาศเรียกประชุมสมัชชาแขวง ควรกระทำในระยะเวลาที่เหมาะสม โดยอธิการเจ้าคณะแขวง หรือรองอธิการเจ้าคณะแขวง ตามที่ได้ระบุไว้ในหลักเกณฑ์ของวินัยคณะ ที่ประชุมสมัชชาแขวงสามารถกำหนดวินัยแขวงขึ้นใหม่ หรือยกเลิก หรือดัดแปลงวินัยแขวงที่มีอยู่ก่อนแล้ว ที่ประชุมมีหน้าที่พิจารณา และตัดสินในเรื่องที่เห็นว่าสมควรมากกว่า เพื่อส่งเสริมพัฒนาพลังแห่งชีวิตจิต และงานแพร่ธรรมอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งพิจารณาสถานะการเงินของแขวงด้วย ในการประชุมสมัชชาแขวง เพื่อเตรียมการประชุมสมัชชาคณะ หลังจากที่ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันพอสมควรแล้ว ที่ประชุมจะรับรองข้อเสนอต่างๆ ที่จะยื่นต่อที่ประชุมสมัชชาคณะ โดยการลงคะแนนลับ และจะเลือกสมาชิกนักบวช ที่จะเข้าร่วมการประชุมสมัชชาคณะ พร้อมกับอธิการเจ้าคณะแขวง

121. กฎเกณฑ์สำหรับการประชุมสมัชชาหมู่คณะผู้แทนแขวง
ควรได้รับการระบุไว้ในวินัยแขวง

122. ในที่ประชุมสมัชชาบ้าน สมาชิกผู้มีสิทธิออกเสียง
จะพิจารณาปัญหาที่สำคัญๆ เกี่ยวกับชีวิตในบ้านนั้น
ภาระหน้าที่แพร่ธรรม และสถานะการเงิน
โดยร่วมแสดงความคิดเห็น ด้วยการลงคะแนนเสียงชี้ขาด
หรือเห็นชอบตามที่ระบุไว้ในวินัยคณะ
เมื่อเวลาเตรียมการประชุมสมัชชาแขวงใกล้เข้ามาแล้ว
ก็จะพิจารณา และรับรองข้อเสนอต่างๆ
ที่ยื่นต่อที่ประชุมสมัชชาแขวง โดยการลงคะแนนลับ

123. สมาชิกผู้มีสิทธิออกเสียง
ที่มีสิทธิเข้าร่วมประชุมดังกล่าวมาแล้วนั้น
เพื่อคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม ต้องใช้สิทธิเข้าร่วมประชุม
ยกเว้นผู้มีสิทธิที่ได้รับมาเป็นพิเศษเท่านั้น
ผู้ที่ขาดการประชุมเหล่านี้ ต้องมีเหตุผลโดยชอบธรรม
ซึ่งประธานที่ประชุมดังกล่าวเป็นผู้รับรอง

124. การเลือกตั้งต่างๆ ในที่ประชุมนั้นๆ
จะต้องดำเนินไปตามหลักเกณฑ์กฎหมายพระศาสนจักรสากล¹¹
การสละสิทธิไม่รับตำแหน่ง มีกำหนดจำกัดเวลาเพียง 1 วัน

125. ด้วยเหตุผลอันชอบธรรม
มหาธิการพร้อมด้วยความเห็นชอบจากคณะที่ปรึกษา
อาจมีการเรียกประชุมสมัชชาสามัญได้
การประกาศเรียกประชุมสามัญในฐานะที่เป็นองค์กรร่วมส่วน
เป็นสิทธิของคณะนักบวชเป็นสิ่งที่ได้ระบุไว้ในวินัยคณะ

126. เพื่อที่จะมีผลบังคับตามกฎหมาย ข้อตกลงของที่ประชุมสมัชชาแขวง
แขวงรอง หมู่คณะผู้แทนแขวงและบ้าน ต้องได้รับการรับรองจากผู้ใหญ่
ที่มีอำนาจสูงกว่า พร้อมด้วยความเห็นชอบจากสมาชิกคณะที่ปรึกษา
ของท่าน

59

127. คนนักรบ ขว้าง ขว้างรอง หมู่คณะผู้แทนแขวง และบ้านต่าง ๆ
ในฐานะที่เป็นนิติบุคคล สามารถซื้อขาย โอน เป็นเจ้าของ
และบริหารทรัพย์สินเหล่านี้ตามที่ได้ระบุไว้
ในกฎหมายพระศาสนจักรสากล และกฎเกณฑ์เฉพาะ¹³²
128. เกี่ยวกับทรัพย์สิน การใช้ทรัพย์สิน และการบริหารนั้น
ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายพระศาสนจักรสากลและกฎเกณฑ์เฉพาะ¹³³
และข้อกำหนดที่บัญญัติโดยผู้มีอำนาจหน้าที่ของคณะ
129. ทรัพย์สินของเรามีไว้เพื่อทำนุบำรุง
ความเป็นอยู่ของนักบวช กิจกรรมแพร่ธรรม และกิจกรรมต่าง ๆ
130. ในเรื่องเศรษฐกิจการเงินนั้น
บ้านนักบวชของแขวง และแขวงรอง
จะร่วมมือซึ่งกันและกันและกับแขวงของตน
ดังนั้น จึงต้องมีความช่วยเหลือแบ่งปันกัน
เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของแขวง และเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วย
แขวง และแขวงรอง ให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน
เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของคณะ
ทั้งนี้ เพราะเป็นส่วนหนึ่งของร่างกายเดียวกัน
และแลกเปลี่ยนทรัพย์สินระหว่างแขวง
ในลักษณะที่ภักดีมีฐานะดีกว่า ควรช่วยเหลือแขวงที่ตกอยู่ในความจำเป็น
การแบ่งปันทรัพย์สินเกิดขึ้นภายใต้อธิการผู้ใหญ่ที่เกี่ยวข้อง
พร้อมด้วยความเห็นชอบของคณะที่ปรึกษานั้น ๆ

¹³² Can 634 §1
¹³³ Can 635 §2

131. ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้บริหารทรัพย์สินของคณะ
ของแขวง หรือของบ้าน ก็คือนักบวชที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมได้แก่
เหรียญกนิษ คณะ เหรียญกนิษแขวง และเหรียญกนิษบ้าน
ท่านปฏิบัติหน้าที่โดยขึ้นต่ออธิการที่ตนเองสังกัด
และภายใต้การดูแลของคณะที่ปรึกษา
ในการปฏิบัติหน้าที่เหรียญกนิษแขวงรอง และเหรียญกนิษหมู่คณะผู้แทนแขวง
ให้ดูได้จากวินัยคณะ
เหรียญกนิษจะจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับหมู่คณะนักบวช
โดยหลีกเลี่ยงความฟุ่มเฟือย เพื่อรักษาความยากจน
และความรักเอื้ออาทร¹³⁴

132. ถ้าหาก นิติบุคคล (แขวง แขวงรอง หมู่คณะผู้แทนแขวง
มูลนิธิ หรือนิติบุคคลอื่น ๆ)
ทำสัญญาก่อให้เกิดหนี้สินหรือภาระผูกพันใด ๆ
โดยได้รับอนุญาตจากอธิการ
นิติบุคคลนั้นเป็นผู้รับผิดชอบสิ่งที่เกิดขึ้น
ถ้าสมาชิกนักบวชได้ทำสัญญาก่อให้เกิดหนี้สินหรือภาระผูกพัน
โดยได้รับอนุญาตจากอธิการ ในเรื่องเกี่ยวกับทรัพย์สินส่วนบุคคลของตน
เป็นนักบวชผู้นั้นเองที่ต้องรับผิดชอบ
แต่ถ้าสมาชิกนักบวชได้รับการมอบอำนาจจากอธิการ
ให้ทำสัญญาในนามคณะนักบวช
คณะนักบวชเป็นผู้รับผิดชอบ
ถ้าสมาชิกนักบวชทำสัญญาโดยไม่ได้รับอนุญาตจากอธิการ
เป็นนักบวชผู้นั้นเองเป็นผู้รับผิดชอบ ไม่เกี่ยวข้องกับนิติบุคคล
อย่างไรก็ตาม ความเป็นไปได้ที่อาจดำเนินคดีการกระทำของบุคคล
ที่ได้ผลประโยชน์ส่วนตนจากการทำสัญญา
อธิการนักบวชควรมีความระมัดระวังไม่อนุญาต
ทำสัญญาเงินที่ก่อให้เกิดหนี้สิน

¹³⁴ Can 636

โดยไม่มีคความแน่นอนว่า รายได้ปกติธรรมดาสามารถจ่ายดอกเบี้ยคืนได้
และภายในระยะเวลาไม่นานเกินควร สามารถจ่ายคืนเงินกู้ได้¹³⁵

ภาคที่หก การบังคับใช้ธรรมนูญ

การบังคับใช้ธรรมนูญ

133. เราต้องยึดถือศีลบนนักบวชอย่างซื่อสัตย์
และดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับธรรมนูญ และวินัยคณะ
เพื่อที่จะบรรลุถึงความครบครันตามสถานภาพของเรา
ในกรณีที่เป็น มหาธิการพร้อมด้วยความเห็นชอบของคณะที่ปรึกษา
สามารถให้การยกเว้นธรรมนูญบางข้อ
ทั้งในระดับคณะ แขวง แขวงรอง และบ้านนักบวช
จนถึงการประชุมสมัชชาคณะ
โดยเป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับกฎหมายสากลของพระศาสนจักร
และไม่ใช่ว่าสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตนักบวชที่สำคัญ ๆ

134. หากว่ามีปัญหา หรือข้อสงสัยใดๆ ในทางปฏิบัติ
เกี่ยวกับการตีความธรรมนูญ
ให้ยื่นเสนอต่อคณะที่ปรึกษามหาธิการ
หากที่ประชุมสมัชชาคณะมีความเห็นว่า
จำเป็นต้องมีการตีความหมายที่แท้จริง
ของบทบัญญัติของธรรมนูญบทใดบทหนึ่ง
ให้ยื่นเรื่องเสนอต่อสันตะสำนัก
พร้อมด้วยคำแนะนำเสียงของที่ประชุมสมัชชาคณะ

วินัยคณะ

ฉบับนี้ ได้รับการอนุมัติ จากที่ประชุมสมัชชาคณะครั้งที่ 57 (อารีชา, พฤษภาคม ค.ศ. 2013) คณะที่ปรึกษามหาธิการ ได้ปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับธรรมนูญฉบับใหม่ ตามที่สันตะสำนักได้อนุมัติแล้ว

ชีวิตหมู่คณะ

1. อธิการควรประสานงานร่วมกับหมู่คณะเกี่ยวกับชีวิตหมู่คณะ ให้สอดคล้องกับความต้องการของหมู่คณะและของนักบวชแต่ละคน (C22-23)
2. เมื่อเริ่มการเปลี่ยนแปลงตามวาระที่มีกำหนดระยะเวลา 3 ปี หมู่คณะทุกๆ หมู่คณะควรวางแผนโครงการร่วม ซึ่งเป็นการพิจารณามิตชีวิตจิตของชีวิตหมู่คณะ โครงการร่วมนี้เป็นโครงการที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและกิจกรรมชีวิตหมู่คณะ เพื่อกำหนดลำดับความสำคัญที่ทุกคนมีส่วนร่วม พร้อมกับวิธีการดำเนินการให้บรรลุผล และการประเมินผลประจำปี
เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความสัมพันธ์อันพี่น้อง และการค้าประกัน ผลลัพธ์และความต่อเนื่องในกิจกรรมหมู่คณะ โครงการกิจกรรมส่วนบุคคลควรร่วมกับโครงการหมู่คณะ ซึ่งควรคำนึงถึงโครงการของแขวง และพระศาสนจักรท้องถิ่นด้วย
นักบวชคนใดที่มีเหตุขัดขวางในการปฏิบัติตามตารางเวลาส่วนรวมประจำวัน ไม่ควรสร้างความลำบากใจให้กับหมู่คณะ (C20)
3. อธิการ พร้อมด้วยความร่วมมือของหมู่คณะ ควรส่งเสริมการพัฒนาความรู้ของนักบวชให้ทันสมัย ทั้งในด้านการอบรมทางศาสนา สังคม สุขภาพ โดยเปิดโอกาสให้นักบวชเหล่านั้นได้ศึกษาและมีอุปกรณ์อย่างเพียงพอ (C87)
4. เมื่อได้รับทราบประกาศมรณกรรมของพี่น้องนักบวชแล้ว นักบวชทุกคนในทุกบ้านของคณะ ควรภาวนาระลึกถึงผู้ล่วงลับในพิธีบูชาขอบพระคุณ และหลังจากทำวัตรร่วมกันแล้ว ให้ภาวนาอุทิศแก่ผู้ล่วงลับนั้นเป็นเวลา 3 วัน (C18)

5. ทุกๆ เดือนในแต่ละบ้าน ควรถวายพิธีบูชาขอบพระคุณจำนวน 2 มิสซา เพื่อจุดประสงค์ดังต่อไปนี้ พิธีบูชาขอบพระคุณแรก สำหรับนักบวชทุกคนในคณะทั้งที่มีชีวิตอยู่และล่วงลับไปแล้ว ส่วนพิธีบูชาขอบพระคุณที่สอง สำหรับผู้มีพระคุณต่อคณะทั้งที่มีชีวิตอยู่และล่วงลับไปแล้ว

ในเดือนพฤศจิกายน ในบ้านนักบวชของเราควรถวายพิธีบูชาขอบพระคุณอุทิศแก่ผู้ล่วงลับ ซึ่งในขณะที่ป่วยเคยได้รับการดูแลจากนักบวชของเรา

ข้อแนะนำแห่งพระวรสาร

6. โดยความผูกพันกับพระเจ้าด้วยข้อปฏิญาณแห่งความบริสุทธิ์ ควรแสดงออกด้วยพฤติกรรมเยี่ยงมนุษย์และการอุทิศตนด้วยความยินดี การสละตนตามความจำเป็นต่อความซื่อสัตย์ต่อข้อปฏิญาณ เรียกร้องให้เป็นเครื่องมือแห่งการเจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์ ในความสัมพันธ์กับผู้อื่น และเปิดตนเองต่อมิตรภาพที่มีความจริงใจ และความร่วมมือกับผู้อื่น
7. โดยการตระหนักว่า การปฏิบัติความยากจนขึ้นกับการยอมเสียสละภายในของแต่ละบุคคลมากกว่าการได้รับอนุญาตจากอธิการ (PC13) ดังนั้น นักบวชแต่ละคนควรพิจารณาความรับผิดชอบของตนเองอย่างถี่ถ้วน ก่อนที่จะขออนุญาตจากอธิการ (C34)
8. การปฏิบัติความยากจนของเราในรูปแบบการดำเนินชีวิต ควรปรับให้สอดคล้องกับสภาพของผู้ที่ดำรงชีวิตแบบสามัญชนทั่วไปในแต่ละประเทศที่เราอาศัยอยู่ อาคารสถานที่ การเดินทาง และเครื่องมือในการทำงานที่มีราคาสูง ควรมีไว้เพื่องานแพร่ธรรม (C35)
9. สุขภาพของตนเองเป็นสิ่งที่มีความค่ามาก นักบวชแต่ละคนควรให้ความสำคัญอย่างถูกต้องในการรับใช้เพื่อนพี่น้อง และควรป้องกันสุขภาพของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ทำลายสุขภาพหรือสิ่งเสพติด เช่น บุหรี่ แอลกอฮอล์ อาหาร เป็นต้น
10. โดยการตระหนักว่า ความยากจนของเราแสดงออกมา ทั้งในการทำงานและในทางจิตตารมณ์ของการปฏิบัติงาน (PC13c) นักบวชควรพยายามหาเลี้ยงชีพด้วยงานของตน พวกเราแสดงความเป็นหนึ่งเดียว โดยแบ่งปันทรัพย์สินของเราแก่บ้านของคณะที่มีความต้องการมากกว่า แก่ดินแดนมิสซัง แก่คนยากจน และการกุศล (C34 - 35)

11. ความยากจนของเรา ซึ่งทำให้ความเป็นหนึ่งเดียวด้านจิตใจและวิญญาณเข้มแข็งขึ้นนั้น เรียกร้องให้นำทุกสิ่งทุกอย่างที่หมู่คณะและนักบวชแต่ละคนได้รับมาเป็นของส่วนรวม และยังเรียกร้องให้หลีกเลี่ยงความไม่เป็นธรรม ที่ไม่สอดคล้องกับรูปแบบชีวิตของนักบวชอีกด้วย (C34)
12. นักบวชแต่ละคนควรพร้อมที่จะยอมรับภารกิจที่จะมอบให้เขาปฏิบัติ และหลีกเลี่ยงที่จะสร้างแรงกดดันเพื่อที่จะคงอยู่ในตำแหน่งหรือบ้านนั้นต่อไป การแสวงหาตำแหน่งที่มีชื่อเสียง หรือเกียรติยศไม่ว่าภายในหรือภายนอกคณะ เป็นสิ่งที่ขัดต่อจิตตารมณ์ของกระแสเรียกคามิลเลียนของเราอย่างสิ้นเชิง

ศาสนบริการ

13. จุดมุ่งหมายของคณะผู้รับใช้ผู้ป่วย (คามิลเลียน) ซึ่งแบ่งออกเป็น แขนง
แขนงรอง หมู่คณะผู้แทนแขนง และบ้านนักบวช มีดังต่อไปนี้

ก. การรับใช้อย่างครบถ้วนต่อผู้ป่วยทุกประเภท ผู้พิการ ผู้สูงอายุและ
ครอบครัวของเขา ผู้ที่ถูกทอดทิ้งจากสังคม โดยให้ความสนใจเป็น
พิเศษต่อผู้ที่ยากไร้ที่สุด

ข. การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันและดูแลผู้ป่วยแบบองค์รวม
การวิจัยค้นคว้าด้านวิทยาศาสตร์ การบรรเทาความเจ็บปวด

ค. การอบรมแบบมนุษย์ แบบมีอาชีพและมีจริยธรรม และการอบรม
ฝ่ายชีวิตจิตแบบคริสตชน ต่อผู้ทำงานด้านเวชบุคคล ทั้งที่เป็น
วิชาชีพและอาสาสมัครในเรื่องสุขภาพอนามัย

ง. การช่วยให้โครงสร้างและการรับใช้ด้านสุขภาพอนามัย มีความ
เป็นมนุษย์มากขึ้น

จ. การอภิบาลด้านสุขภาพอนามัย ในกลุ่มคริสตชน ในสถาน
พยาบาลต่าง ๆ ทั้งของพระศาสนจักรและรัฐบาล

ฉ. การให้ความช่วยเหลือประเทศที่กำลังพัฒนา

ช. การส่งเสริมชีวิตและศักดิ์ศรีของบุคคล

คณะนักบวชทำให้จุดมุ่งหมายดังกล่าวเป็นความจริง ด้วยการปฏิบัติศาสน
บริการในเรื่องของ สุขภาพ ความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมานด้วยวิธี
การดังนี้

ก. ในสถานพยาบาล และสถาบันทางสังคม - สุขภาพอนามัยของเรา
เองหรือของผู้อื่น และในบ้านส่วนตัวของผู้ป่วย

ข. โดยผ่านทางมูลนิธิหรือองค์กรต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้น

ค. โดยกลุ่มที่เคลื่อนไหว และสมาคมของผู้ป่วย

ง. ในองค์กรระดับประเทศ ระดับภาค ระดับสังฆมณฑลที่ทำงานด้าน
สุขภาพอนามัย

จ. ในศูนย์ฝึกอบรมสำหรับผู้ปฏิบัติงานสุขภาพอนามัย สถาบันทางสังคม
- สุขภาพอนามัยและการอภิบาลทั้งที่เป็นวิชาชีพและอาสาสมัคร
ในการปฏิบัติศาสนบริการเฉพาะของคณะ นักบวชเลี้ยงชีวิตของ
ตนโดยอาศัยผลงานของตนเอง เขาสามารถได้รับค่าตอบแทนตามความ
ยุติธรรม

สถานพยาบาล สถาบันทางสังคม - สุขภาพอนามัย และศูนย์
อบรมต่าง ๆ ที่เป็นทรัพย์สินของคณะหรือที่คณะเป็นผู้บริหาร เป็นองค์กรที่
ไม่แสวงหาผลกำไร ตามที่กฎหมายของแต่ละประเทศกำหนด เป็นองค์กร
ที่สามารถรับรายได้จากผู้ที่มาใช้บริการ หรือจากองค์กรสาธารณประโยชน์
หรือองค์กรส่วนบุคคล โดยรายได้เป็นจำนวนเงินที่เพียงพอ นอกนั้น
ยังสามารถทำสัญญาและข้อตกลงกับสถาบันดังกล่าวเพื่อรับเงินสนับสนุน

14. นักบวชควรพร้อมที่จะเป็นพยานถึงพระพรพิเศษของเรา แม้กระทั่งต้อง
เสี่ยงภัยต่อชีวิต ไม่ว่าอันตรายมาจากโรคติดต่อ จากภัยพิบัติต่างๆ หรือ
จากการกระทำที่เป็นแบบประกาศก ในการป้องกันสิทธิของผู้ต่ำต้อยที่สุด

โดยตระหนักว่าการดูแลผู้ป่วยในประเทศส่วนใหญ่ไม่เป็นการเสี่ยง
ถึงชีวิตเหมือนในอดีต ให้นักบวชอุทิศตนเพื่อดำเนินชีวิตตามข้อปฏิญาณที่
4 อย่างเคร่งครัด โดยเลือกรูปแบบที่เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมในที่
ที่เขาทำงานหรือดำเนินชีวิต ด้วยความมั่นคงและความซื่อสัตย์ต่องาน
ประจำวัน การบูรณาการมิติด้านลบของชีวิต ความสามารถที่จะทำงาน
ได้แม้ว่าไม่มีความพึงพอใจในขณะนั้น ความรู้สึกอ่อนไหวในการยอมรับ
คุณค่าของวัฒนธรรมที่แตกต่าง การทำให้แรงจูงใจของการกระทำของตน
บริสุทธิ์ การยอมรับคุณภาพมนุษย์ที่อำนวยความสะดวกในศาสนบริการ
การเลือกที่จะอยู่เคียงข้างผู้ต่ำต้อยที่สุด ความยากลำบากของการปรับปรุง
ให้ทันสมัย (C28, 49)

15. นอกจากเทววิทยา พระคัมภีร์ และวิชาที่เกี่ยวข้องกับการอภิบาลที่จำเป็น ต้องศึกษาอย่างพอเพียง และอย่างต่อเนื่องแล้ว นักบวชของเราควรเสริม สร้างความรู้ในด้านมนุษยศาสตร์ เพื่อที่จะเข้าใจมนุษย์ในฐานะบุคคลให้ ลึกซึ้งยิ่งขึ้น และช่วยให้ศาสนบริการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (C85)

หากเป็นไปได้ นักบวชของเราควรศึกษาตามหลักสูตรที่กฎหมาย ท้องถิ่นรับรอง และพยายามปรับความรู้ของตนเองให้ทันสมัย (C85, 87)

16. นักบวชของเราควรทุ่มเทชีวิต เพื่อส่งเสริมความรู้ด้านเทววิทยา และ การอภิบาลสุขภาพอนามัย และสอนจริยศาสตร์วิชาชีพ จริยศาสตร์ ชีวิตภาพ และส่งเสริมกลุ่มอภิบาลในโรงพยาบาล ร่วมมือกับสื่อสิ่งตีพิมพ์ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพอนามัยและการดูแลผู้ป่วย นักบวชควรใช้เครื่องมือ การสื่อสารมวลชนที่ทันสมัยให้สอดคล้องกับงานแพร่ธรรม

17. ในการเลือกงานศาสนบริการ นักบวชต้องให้ความสำคัญต่องานศาสน บริการที่แสดงออกถึงพระพรพิเศษดั้งเดิมของเรา เราควรสนับสนุนการให้ ความสนใจต่อความต้องการใหม่ ๆ ในเรื่องสุขภาพอนามัย เช่น โรคภัย ของสังคม โรคประสาท และความเจ็บป่วยที่เกิดจากสิ่งเสพติด เป็นต้น และให้ความสำคัญถึงความหายนะต่าง ๆ ด้านสังคม เช่น ผู้อพยพ ผู้เจ็บ ป่วยเรื้อรังและผู้ป่วยระยะสุดท้าย รวมถึงผู้ป่วยที่ไม่มีสิทธิได้รับการรักษา พยาบาล เป็นต้น

18. โดยการร่วมมือกับฆราวาสและสมาคมการแพร่ธรรม (C57) คณะนักบวช ของเราให้ความสำคัญต่อ ครอบครัวฆราวาสคาทอลิก ซึ่งเป็นกิจการ เฉพาะตน และส่งเสริมชีวิตและกิจกรรมของครอบครัวฆราวาสคาทอลิก เพราะได้รับการก่อตั้งบนพื้นฐานพระพรพิเศษ จิตตารมณ์และพันธกิจ เดียวกัน

มหาธิการหลังจากได้รับความพึงคิดเห็นของคณะที่ปรึกษามหาธิการ มอบหน้าที่ให้ที่ปรึกษาคนหนึ่งมีหน้าที่ดูแลรักษาสัมพันธ์กับครอบครัว ฆราวาสคาทอลิก และส่งเสริมชีวิตจิตในฐานะเป็นจิตตานิบาต

แต่ละหมู่คณะควรให้คุณค่าต่อครอบครัวฆราวาสคาทอลิกผู้นี้ และช่วยสร้างให้กำเนิดขึ้น พัฒนาตนเอง และให้ความร่วมมือในทุกรูปแบบ ตามที่สามารถเป็นไปได้

19. หมู่คณะของเราสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับคณะนักบวชและ สถาบันฆราวาสที่ได้รับการดูแลจากพระพรพิเศษคาทอลิก

20. นักบวชของเราควรให้คุณค่าแก่การอยู่ร่วมกัน และดำเนินกิจการของ สมาชิกของสถาบันนักบวชอื่น ๆ ที่ดำเนินกิจการศาสนบริการ ในสถาน พยาบาล และสถาบันทางสังคม - สุขภาพอนามัย โดยร่วมมือกับพวก เขาในโครงการอบรมและการอภิบาล

21. ควรส่งเสริมการร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างเราและฆราวาส ในฐานะที่ เป็นองค์กร หรือส่วนบุคคล ในกิจการงานที่มีวัตถุประสงค์เดียวกัน และ โดยเฉพาะกิจการที่เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพอนามัย

22. นักบวชของเราร่วมมือกับบุคลากรฆราวาสอย่างแข็งขันและด้วยใจกว้าง ขวาง โดยการแสดงความใจกว้างต่อมิติความเป็นสหวิชาชีพ (C52) โดย เคารพความสามารถในระดับวิชาชีพของเขา ประสบการณ์และการเป็น พยานส่วนบุคคล ในฐานะที่เป็นแหล่งของแรงบันดาลใจและการเรียนรู้ (AA 27) โดยการเป็นตัวอย่างที่ดีในด้านวิชาชีพแก่พวกเขา และด้วย ความเห็นชอบของหมู่คณะ เรามีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในองค์กรของเขา และมีความคิดริเริ่มเมื่อองค์กรเหล่านี้สอดคล้องกับหน้าที่ของการเป็น นักบวช (C52, 54) เราไม่ควรละเลยที่จะอบรมเขาในด้านชีวิตจิต จริยธรรม และการอภิบาล (C52)

23. ด้วยการตระหนักว่า ชุมชนคริสตชนคือผู้มีหน้าที่ประการแรกในการอภิบาลด้านสุขภาพอนามัย ดังนั้น ควรก่อตั้งคณะกรรมการด้านการอภิบาลขึ้น ในสถานที่ให้การรักษายาบาล ที่จำเป็นต้องมีการอภิบาลด้านชีวิตจิต ซึ่งเป็นองค์กรที่บุคคลากรและอาสาสมัครมีส่วนร่วม

กิจการหลักขององค์กรนี้คือ การศึกษา การประเมินผลการวางแผนงาน การประสานงาน กิจกรรมด้านการอภิบาลของจิตตาวินิจฉัย ทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อการประกาศพระวรสาร การเป็น ผู้ศักดิ์สิทธิ์ และความรักเอื้ออาทร

24. นักบวชของเรา ควรให้สิทธิพิเศษต่อการเสวนา การเป็นพยานส่วนบุคคล ซึ่งเป็นวิธีการที่สำคัญในการส่งเสริมเคารพศักดิ์ศรีของบุคคลทุกคน ในความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีความคิดเห็นและแนวทางในการให้คุณค่าชีวิตที่แตกต่างจากเรา (GS 28)

25. นอกจากการรักษาความลับด้านวิชาชีพ นักบวชควรใช้ความสุจริตรอบคอบ ในสิ่งที่ตนได้รับรู้มาจากการปฏิบัติศาสนบริการ

26. ในการดูแลผู้ป่วย นักบวชไม่ควรแสวงหาผลตอบแทน หรือผลประโยชน์ทางทรัพย์สิน แต่ควรปฏิบัติงานเพราะเห็นแก่ความรักต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนมนุษย์ และเห็นแก่ข้อผูกมัดที่มาจากกระแสเรียกของตน อย่างไรก็ตาม เพื่อเลี้ยงชีวิตจากผลงานของตนเอง นักบวชสามารถรับค่าตอบแทนที่เป็นธรรมได้ (C34)

27. เมื่อเราทำงานอภิบาลรับใช้ ในสถาบันสุขภาพอนามัยที่ไม่ใช่ของคณะ เราจะต้องทำสัญญากับผู้บริหาร โดยระบุทั้งสิทธิ และหน้าที่ที่มีต่อกันและกัน สิ่งที่เป็นผลประโยชน์ของผู้ป่วย และการพัฒนาศาสนบริการของเราอย่างเหมาะสม

เท่าที่เป็นไปได้ ในสัญญาจะต้องระบุไว้สิ่งต่อไปนี้

- ก. ความมีอิสระในการอภิบาล ข. การขึ้นตรงต่ออธิการของคณะ
ค. ที่พักอาศัยอันเหมาะสม ง. ค่าตอบแทนอันสมควร
จ. ช่วงเวลาการพักผ่อน และพักร้อนที่เหมาะสม และข้อตกลงอื่นๆ แล้วแต่สถานการณ์

28. สถานพยาบาล และสถาบันด้านสุขภาพอนามัยของเรา ไม่ว่าจะเป็นประเภทใดก็ตาม ควรตอบสนองความต้องการของสังคมที่แท้จริง และส่งเสริมสุขภาพอนามัยของผู้ป่วย ด้วยองค์ประกอบทางเทคนิค ทางสุขภาพอนามัย และทางศาสนาอย่างดีที่สุดเท่าที่จะทำได้สถานพยาบาลดังกล่าวควรเข้าร่วมโครงการส่งเสริมสุขภาพอนามัยที่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้าแล้ว

สถานพยาบาลและสถาบันด้านสุขภาพของเรา ควรส่งเสริมสุขภาพอนามัยโดยการสอดแทรกตัวเองในโครงการของสังคมมวลมนุษยชาติ ในข้อจำกัดที่มีความเป็นไปได้ ควรให้บริการแบบให้เปล่าแก่ผู้ป่วยที่ไม่มีระบบการประกันสุขภาพ

สถานพยาบาลทุกแห่งของเรา ควรให้ความมั่นใจว่ามีการอภิบาลรับใช้ที่มีคุณภาพ โดยบุคคลากรที่เหมาะสมที่ได้เตรียมตัวอย่างดี

สถานพยาบาล และสถาบันด้านสุขภาพอนามัยของเรา ควรเป็นสำนักแห่งความรัก โดยเปิดโอกาสให้เยาวชนได้รู้จักและดำเนินชีวิตตามจิตตารมณ์ของเราอย่างสมบูรณ์ (C75)

หากเป็นไปได้ อธิการควรมอบหมายความไว้วางใจต่อฆราวาสที่มีความสามารถให้เข้ามาบริหารกิจการที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานศาสนบริการของเรา

29. สถานพยาบาลของแขวงอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของอธิการเจ้าคณะแขวงและคณะที่ปรึกษาของท่าน ในการจัดการเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ในลักษณะที่เขาคิดว่าเหมาะสมที่สุดโดยยึดถือแนวทางที่กำหนดไว้ใน "กฎบัตรเอกลักษณ์แห่งสถาบันของเรา"

30. ในสถานการณ์พิเศษ เมื่อศาสนบริการของคณะประสมอุปสรรคขัดขวาง นักบวชของเราควรพยายามรักษาจิตตารมณ์ของคณะไว้อย่างสมบูรณ์ โดยการปฏิบัติงาน ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากความรักเอื้ออาทรของพระคริสตเจ้า

31. คณะที่ปรึกษามหาธิการ อธิการเจ้าคณะแขวง อธิการเจ้าคณะแขวงรอง ควรส่งเสริมมอบหมายให้ผู้เชี่ยวชาญทำการวิจัย และรวบรวมสถิติที่เกี่ยวข้องกับศาสนบริการของเรา เพื่อจะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่องานอภิบาล

32. ในสถานที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย และความต้องการของการอภิบาล คณะของเราให้การสนับสนุนรูปแบบใหม่ของการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติงานในเรื่องของสุขภาพอนามัย

33. นักบวชของเราควรใช้สิทธิพิเศษถวายพิธีบูชาขอบพระคุณในห้องผู้ป่วย เพื่อที่จะเป็นประจักษ์พยานแด่ครอบครัวของเขา ความเป็นหนึ่งเดียวของพระศาสนจักรกับเขาและโดยอาศัยความเชื่อที่ส่องสว่างความทุกข์ทรมานแห่งชีวิต

34. แดนมิสซังของเราแม้ว่าได้รับการเริ่มต้นจากแขวงต่างๆ ถือเป็นความรับผิดชอบร่วมกันทั้งคณะ จึงควรได้รับการสนับสนุนด้วยคำภาวนาจากนักบวชทุกคน และความช่วยเหลือด้านบุคลากร และวัตถุปัจจัยต่างๆ เท่าที่เป็นไปได้ (C56)

เป็นหน้าที่ของคณะที่ปรึกษามหาธิการที่ส่งเสริมการเปิดและประสานความช่วยเหลือแดนมิสซัง โดยการจัดหาบุคลากร นักบวชและวัตถุปัจจัยต่าง ๆ เมื่อมีความจำเป็น

ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ไปปฏิบัติงานในแดนมิสซัง ควรได้รับการเตรียมตนอย่างเหมาะสม เพื่อสามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างดี

35. ไม่ควรเปิดบ้านนักบวชใหม่ในสถานที่ซึ่งไม่มีโอกาสที่จะปฏิบัติศาสนบริการเฉพาะของเรา ในวัดต่างๆ ที่ได้รับการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของคณะที่ปรึกษามหาธิการ ตามธรรมนูญข้อ 10 ควรให้การดูแลเอาใจใส่การอภิบาลสุขภาพอนามัยเป็นพิเศษ

36. กิจศรัทธาที่เราปฏิบัติแบบหมู่คณะ ควรสอดคล้องกับจิตตารมณ์พิธีกรรมของพระศาสนจักรสากล ผู้ที่ไม่สามารถร่วมภาวนาพร้อมกันเป็นปกติจะต้องภาวนาเป็นการส่วนตัว (C64)
37. นอกจากการทำวัตรพร้อมกันแล้ว แต่ละคนควรใช้เวลาอันเหมาะสมในระหว่างวันภาวนาส่วนตัว โดยเลือกวิธีการที่เหมาะสม เพื่อช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์กับพระเจ้า และเพื่อความก้าวหน้าในชีวิตจิต (C64)
38. ในการภาวนาส่วนบุคคลและของหมู่คณะ นักบวชของเราได้รับแรงบันดาลใจจากเนื้อหาอย่างอุดมจากธรรมนูญคณะ วิธีนี้ช่วยให้เราซึมซาบลงในจิตใจและในความทรงจำของตน (GS161) และนำเอาไปปฏิบัติในชีวิตอย่างซื่อสัตย์
39. เราควรสมโภชวันแม่พระปฏิสนธินิรมลอย่างศรัทธา คณะของเราถือวันนี้เป็นวันกำเนิดคณะของเรา ให้เรารื้อฟื้นการปฏิญาณอย่างสง่าด้วยความศรัทธา โดยปฏิบัติตามประเพณีที่สืบทอดกันมา เราเกิดเกียรติพระมารดาของพระผู้ไถ่ โดยการขนานพระนามว่า "ราชินีของคณะผู้รับใช้ผู้ปวย" (C68, 74)
40. นอกจากวันฉลองนักบุญคามิลโล เราควรฉลองวันฉลองต่างๆ อย่างเหมาะสมดังต่อไปนี้
  - วันฉลองแม่พระองค์อุปถัมภ์ผู้ปวย
  - วันเกิดและวันระลึกถึงการกลับใจของนักบุญคามิลโล
  - วันระลึกถึงบุญราศีเอนริโก เรนุสคินี และบุญราศีหลุยจี เดสซา
  - วันระลึกถึงบุญราศีมารีย์ โดเมนีกา บรุน บาร์บันตินี และบุญราศีโจเซฟปีนา วานนินี

-วันระลึกถึงมรณสักขีแห่งความรัก

-วันผู้ปวยสากล

41. นักบวชทุกคนควรเข้าเฝ้าประจำเดือนทุกๆ เดือน และเข้าเฝ้าประจำปีทุกๆ ปีด้วย (C66)
42. วินัยแขวง วินัยแขวงรอง และวินัยหมู่คณะผู้แทนแขวง ควรกำหนดกฎเกณฑ์เฉพาะต่างๆ และกฎเกณฑ์เกี่ยวกับชีวิตจิต (C61-69)
43. นักบวชควรสวมเสื้อหล่อเฉพาะของคณะ เป็นเสื้อหล่อสีดำหรือสีขาวที่ติดกางเขนสีแดงหน้าอก ที่ใช้สืบทอดกันมาเป็นประเพณี อนุญาตให้สวมเสื้อที่สอดคล้องกับประเพณีของพระศาสนจักรท้องถิ่นได้ แต่ต้องติดกางเขนแดงเป็นเครื่องหมาย

44. อธิการเจ้าคณะแขวง ด้วยความเห็นชอบของคณะที่ปรึกษาของท่าน มีอำนาจดังต่อไปนี้
- ก. แต่งตั้งนวกจารย์ ให้ดำรงในตำแหน่งต่อไป ย้ายออกจากตำแหน่งได้ และถ้าสถานการณ์เรียกร้อง หลังจากที่ได้ปริญญานวกจารย์แล้ว อาจแต่งตั้งผู้ช่วยนวกจารย์ได้
  - ข. แต่งตั้งผู้ให้การอบรมฝ่ายชีวิตจิตสำหรับสมาชิกที่ได้ปริญญาดนชั่วคราว ให้ดำรงในตำแหน่งต่อไป และย้ายออกจากตำแหน่งได้ และเมื่อมีความจำเป็นอาจแต่งตั้งผู้ช่วยการอบรม หลังจากที่ได้ฟังความคิดเห็นของผู้ให้การอบรมแล้ว
  - ค. รับผู้สมัครเข้าสู่นวกภาพ
  - ง. ให้นวชนออกจากรนวกภาพ
  - จ. รับนวชนให้ปริญญาดนครั้งแรก และกำหนดระยะเวลาแห่งการรื้อฟื้นการปริญญาดน
  - ฉ. อนุมัติให้รับหน้าที่ศาสนบริกรตามขั้นตอนก่อนศีลบวช และเข้ารับศีลบวช (C83)
45. ในแต่ละแขวง ผู้ซึ่งยังอยู่ในช่วงเวลาแห่งการอบรม จะต้องได้รับการอบรมตาม "ระเบียบการอบรม" ที่ ได้รับการประยุกต์ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมเฉพาะของสถานที่และกาลเวลา ตามกฎหมายพระศาสนจักร ธรรมนูญคณะ และวินัยคณะ
- "ระเบียบการอบรมนี้" ที่ประชุมสมัชชาแขวงเป็นผู้กำหนด และคณะที่ปรึกษามหาธิการเป็นผู้รับรอง ควรได้รับการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ โดยคำนึงถึงแนวทางของพระศาสนจักร และสภาพระสังฆราชท้องถิ่น (C72)
46. การรับนวชน และแผนการฝึกอบรมในนวกภาพ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของพระศาสนจักรสากลและกฎเกณฑ์เฉพาะ (C83)

47. วินัยแขวง ต้องกำหนดกฎเกณฑ์สำหรับการรับเข้าสู่รนวกภาพ การปริญญาดนชั่วคราว และการปริญญาดนตลอดชีวิตอย่างสง่า
48. นวกภาพเริ่มต้นในวันเวลาที่อธิการเจ้าคณะแขวงเป็นผู้กำหนด โดยมีกาประกอบวจนพิธีกรรมอย่างเหมาะสม เอกสารต้นฉบับที่รับรองการเริ่มต้นนวกภาพ ต้องได้รับการลงนามจากนวชนและนวกจารย์ ควรรวบรวมเอกสารต่าง ๆ ไว้ให้ครบ แล้วส่งตรงไปยังคณะที่ปรึกษามหาธิการตามที่ได้รับไว้ในคู่มือของคณะ
49. เพื่อให้การอบรมเป็นไปอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น นวชนของแต่ละแขวงสามารถออกไปปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการอบรมนอกนวกสถาน 1 ครั้ง หรือหลายครั้งก็ได้ตามที่ระบุไว้ใน "ระเบียบการอบรม"
50. นวชนสามารถศึกษาวิชาที่เป็นประโยชน์ ต่อการอบรมของเขามากยิ่งขึ้น ตามที่ได้กำหนดไว้ใน ระเบียบการอบรมของแต่ละแขวง
51. นวกจารย์ผู้รับผิดชอบดูแลการอบรมนวชน ต้องเป็นนักบวชที่ได้ปริญญาดนตลอดชีวิตอย่างสง่าแล้ว อย่างไรก็ตาม นวกจารย์อาจได้รับความช่วยเหลือจากผู้ร่วมงานที่เหมาะสม ในเรื่องคำปรึกษาเกี่ยวกับความก้าวหน้าของนวชน
52. นวกจารย์ควรทำรายงานเกี่ยวกับนวชนแต่ละคน และเสนอให้อธิการเจ้าคณะแขวงในเวลาที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งก่อนการปริญญาดน หลังจากที่ได้ปรึกษากับผู้ร่วมงาน และสมาชิกนักบวชของหมู่คณะแล้ว
53. อธิการระดับผู้ใหญ่สามารถให้นวชนที่มีความไม่เหมาะสมออกจากรนวกภาพได้ ในกรณีที่ร้ายแรง อธิการบ้านหลังจากที่ได้ปรึกษากับนวกจารย์แล้ว สามารถให้นวชนออกได้เช่นกัน หลังจากนั้นเป็นหน้าที่ของท่านที่จะรายงานให้อธิการเจ้าคณะแขวงทราบโดยเร็ว

54. ก่อนการปฏิญาณตนครั้งแรก ผู้สมัครต้องมอบให้บุคคลที่ตนเองไว้วางใจเป็นผู้บริหาร ให้อำนาจและรับผลประโยชน์จากทรัพย์สินส่วนตัว ก่อนการปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่า ผู้ปฏิญาณตนต้องลงนามสละสิทธิในการเป็นเจ้าของทรัพย์สินส่วนตัว และหากว่ากฎหมายเรียกร้อง การสละสิทธิ์ดังกล่าวควรให้มีผลบังคับตามกฎหมายบ้านเมืองด้วย ผู้ปฏิญาณตนอาจเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจของเขาได้ ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากอธิการระดับผู้ใหญ่เท่านั้น (C34)

ทุกสิ่งทุกอย่างที่สมาชิกรับมาได้รับมานั้นไม่ว่าจะโดยวิธีทางใด ๆ ก็ตามให้ตกเป็นของคณะนักบวช

55. การกำหนดทิศทางการกระแสน้ำที่ว่าจะเป็นพระสงฆ์หรือภราดานั้น ปกติแล้วแสดงออกในเวลาที่ยืนยันตนครั้งแรก หากมีเหตุผลอันหนักแน่นก็สามารถเลื่อนออกไปจนถึงการปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่าได้ นักบวชที่ได้ปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่าแล้ว สามารถขอรับศีลบวชเมื่อใดก็ได้ แต่จำเป็นต้องมีระยะเวลาในการเตรียมตัวอย่างเหมาะสม เพื่อที่จะรับศีลบวช จำเป็นต้องได้รับการตัดสินใจจากอธิการว่าเขาเป็นผู้เหมาะสม หลังจากที่ได้ปรึกษากับหมู่คณะนักบวชของบ้าน พร้อมด้วยความเห็นชอบของอธิการเจ้าคณะแขวง และคณะที่ปรึกษาของท่าน

56. บรรดาอธิการต่าง ๆ และอธิการบ้านสามารถรับการปฏิญาณของนักบวชของตนได้ ด้วยตนเองหรือโดยผู้แทนของตน

57. การปฏิญาณตนชั่วคราวทำได้เป็นระยะเวลา 1 ปีและสามารถรื้อฟื้นปีต่อปี หลังจากได้ปรึกษากับสมาชิกในบ้านและได้รับความเห็นชอบจากสมาชิกที่ปรึกษาบ้าน อธิการพร้อมกับผู้ให้การอบรมต้องส่งรายงานเกี่ยวกับความประพฤติของนักบวชที่อยู่ในช่วงรับการอบรมหลังนวกภาพ ให้อธิการเจ้าคณะแขวงและเลขาธิการคณะที่ปรึกษามหาธิการปีละครั้ง

58. ก่อนการปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่า ในช่วงเวลาที่เหมาะสม อธิการเจ้าคณะแขวง หรือผู้แทนของท่านควรรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกนักบวชทุกคนในบ้าน ซึ่งผู้สมัครเคยอาศัยอยู่ด้วยความรอบคอบ และความคิดเห็นของผู้อื่น พร้อมทั้งรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาในการอนุญาตให้ปฏิญาณตน

59. เมื่อสมาชิกคนใดคนหนึ่งที่ได้ปฏิญาณตนชั่วคราวถูกส่งไปยังอีกแขวงหนึ่งของคณะ ที่ไม่ใช่แขวงของตน เพื่อให้การอบรมเป็นไปอย่างสมบูรณ์ อธิการเจ้าคณะแขวงทั้ง 2 แขวงจะต้องทำการตกลงกันเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ต่างๆ ที่ระบุไว้ในวินัยคณะข้อที่ 41 และธรรมนูญคณะข้อที่ 95

60. เอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิญาณตนชั่วคราว และการปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่าจะต้องเก็บรักษาไว้อย่างดี ในตู้เอกสารของคณะและของแขวง

61. นักบวชที่ปฏิญาณตนชั่วคราว ค่อยๆ เข้ามีส่วนร่วมดำเนินชีวิตในแขวงโดยมีส่วนร่วมในขั้นตอนเริ่มต้นในองค์กรอภิบาล การประชุม และการประชุมสมัชชาต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในวินัยคณะข้อที่ 119

หลักสูตรการอบรมพื้นฐานไม่สามารถสิ้นสุดลงโดยปราศจากการเตรียมตนอย่างเหมาะสมและเฉพาะทาง เพื่อปฏิบัติศาสนบริการของเรา

โดยอาศัยการศึกษาด้านเทคนิคหรือการได้รับวุฒิปัตตราสามารถช่วยให้เราปฏิบัติศาสนบริการตามพระพรพิเศษของเราได้หลากหลายมากยิ่งขึ้น

การเลือกการศึกษาควรคำนึงถึงความสามารถส่วนบุคคล ความต้องการของประเทศชาติ และแผนการของแขวง แขวงรอง และหมู่คณะผู้แทนแขวง

เพื่อให้มีคุณสมบัติด้านการอภิบาลโดยผ่านการอบรมฝึกฝนที่เหมาะสม ขอแนะนำอย่างแข็งขัน ให้อยู่ภายใต้การดูแลของผู้เชี่ยวชาญ

การอบรมเพื่องานธรรมทูตควรเป็นส่วนหนึ่งในแผนการอบรม โดยผ่านทางประสบการณ์ชีวิตจริงที่มีความหมาย

62. นักบวชของเราควรมีเอกลักษณ์ที่เด่นชัด และการเตรียมตนให้พร้อมเพื่อ การเป็นนักบวชคามิลเลียนที่เหมาะสม โดยผ่านการอบรมจากสถาบัน Camillianum และศูนย์อภิบาล ศูนย์การอบรมที่ช่วยให้มีความเป็นมนุษย์ และศูนย์อบรมต่าง ๆ

แขวงแต่ละแขวง แขวงรองและหมู่คณะผู้แทนแขวง ควรสนับสนุน การศึกษาวิชาพื้นฐานในศูนย์ต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อและ/หรือได้รับวุฒิบัตรการศึกษา และในสถานที่ที่เป็นไปได้ วุฒิการศึกษาควรได้รับการรับรองจากรัฐบาล

63. ในอาณาบริเวณที่พูดภาษาและมีวัฒนธรรมคล้ายคลึงกัน ควรสนับสนุน ตั้งศูนย์การอบรมร่วมกัน ถ้ามีทรัพยากรต่าง ๆ ที่เพียงพอสำหรับศาสน บริการนี้

โดยการตระหนักถึงการร่วมมือของทรัพยากรพื้นฐาน แขวง แขวง รอง และหมู่คณะผู้แทนแขวงควรทดลองประยุกต์ใช้โครงสร้างการอบรม ร่วม ที่มีผู้ให้การอบรมที่ได้รับการเตรียมตัวและมีผู้เชี่ยวชาญ จนถึงกรณี ที่มีความพร้อมเป็นผู้เชี่ยวชาญเอง การอบรมร่วมกันอย่างน้อยควรเริ่มต้น จากนวนภาพ

64. การปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่า กำหนดขั้นตอนที่สำคัญของการอบรม และเป็นสัญลักษณ์เริ่มต้นของการอบรมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งควรกระทำให้ สำเร็จด้วยความพยายามส่วนบุคคลและความช่วยเหลือของหมู่คณะ แขวง และคณะนักบวช

ควรให้ความสนใจอย่างพิเศษแก่นักบวชที่อยู่ในช่วง 5 ปีแรกของการปฏิบัติศาสนบริการ โดยแต่ละแขวงจัดให้มีโครงการอบรมโดยเฉพาะ

นักบวชอื่น ๆ ควรเข้าร่วมโครงการอบรมอย่างต่อเนื่อง ที่ถูกจัด ขึ้นระดับแขวง แคว้น คณะนักบวช และพระศาสนจักร ตามกำหนดเวลา (VC 69-71)

65. ในกรณีที่ได้รับนักบวชที่ได้ปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่าแล้วจากสถาบัน คณะนักบวชอื่นเข้ามาในคณะของเรา ให้ถือปฏิบัติตามกฎหมาย พระศาสนจักรสากล (Can. 684 : §1 - 4 และ 685: §1 - 2)

นักบวชผู้นั้นสามารถปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่าได้ หลังจาก ได้รับ "การทดลอง" แล้ว เป็นเวลาอย่างน้อย 3 ปี ภายในช่วงระยะเวลา ดังกล่าว นักบวชผู้นั้นควรเรียนรู้ และเข้าใจพระพรพิเศษ และจิตตารมณ์ ของเราอย่างลึกซึ้ง

โครงสร้างของคณะ

บทที่ 1 บุคคล และส่วนต่างๆ ของคณะ

66. เมื่อนักบวชคนใด ขอย้ายหรือยินยอมถูกย้ายไปยังอีกแขวงหนึ่งอย่างถาวร เนื่องจากมีเหตุผลอันสมควร คณะที่ปรึกษามหาธิการ หลังจากที่ได้ปรึกษากับอธิการเจ้าคณะแขวงทั้งสองแล้ว กำหนดข้อตกลงซึ่งจะต้องประกาศในแขวงทั้งสองแขวง ซึ่งข้อตกลงนี้กำหนดสิทธิของนักบวชผู้นั้นในการออกเสียงเลือกตั้ง หรือได้รับการเลือกตั้งในแขวงใหม่ (C 95)

67. เมื่อมีเหตุผลอันชอบธรรม มหาธิการสามารถย้ายนักบวชคนใดคนหนึ่งจากแขวงหนึ่งไปอีกแขวงหนึ่งได้ ภายหลังที่ได้ปรึกษากับนักบวชผู้นั้นและกับอธิการเจ้าคณะแขวงทั้งสองแล้ว ในกรณีดังกล่าวนักบวชผู้นั้นยังคงเป็นสมาชิกของแขวงเดิมอยู่ อธิการเจ้าคณะแขวงทั้งสองต้องทำการตกลงกันอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรถึงสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง หรือได้รับการเลือกตั้งซึ่งข้อตกลงนั้นต้องได้รับการรับรองจากคณะที่ปรึกษามหาธิการ (C95)

68. ภายหลังที่ได้ปรึกษากับอธิการเจ้าคณะแขวง และนักบวชที่เกี่ยวข้องแล้ว มหาธิการสามารถเรียกตัวนักบวชจากแขวงใดแขวงหนึ่งของคณะได้ในจำนวนเท่าที่จำเป็น เพื่อที่จะดำเนินการะหน้าที่ของคณะนักบวชและกิจการต่างๆ ของบ้านที่อยู่ภายใต้อำนาจการปกครองของท่านโดยตรงเพื่อปฏิบัติศาสนบริการของคณะ

ภาระหน้าที่ทั้งหมดดังกล่าวสิ้นสุดลง เมื่อครบวาระ 6 ปี มหาธิการคนใหม่ ภายหลังที่ได้ปรึกษากับสมาชิกคณะที่ปรึกษาของท่านแล้ว สามารถให้นักบวชเหล่านี้กระทำหน้าที่ต่อไปได้ หรือเรียกนักบวชคนอื่นให้กระทำหน้าที่ก็ได้

69. ผู้ที่เคยอยู่ในตำแหน่งมหาธิการของคณะ มีสิทธิที่จะเข้าร่วมประชุมสมัชชาแขวงที่ท่านเป็นสมาชิกอยู่ จนกว่าจะถึงการประชุมสมัชชาคณะสมัยต่อไป ซึ่งท่านก็ยังคงมีสิทธิที่จะเข้าร่วมประชุมด้วย

70. ผู้ที่เคยเป็นสมาชิกที่ปรึกษามหาธิการ หรือที่เคยเป็นเจ้าคณะแขวงเป็นเวลา 6 ปี มีสิทธิที่จะเข้าร่วม การประชุมสมัชชาแขวง จนกว่าจะถึงการประชุมสมัชชาคณะสมัยต่อไป และให้ปฏิบัติเช่นเดียวกัน สำหรับสมาชิกที่ปรึกษามหาธิการในแขวงของตน และอธิการเจ้าคณะแขวงในแขวงที่ท่านเคยปกครอง หากว่าทั้งสองยังพำนักอยู่ในแขวงดังกล่าว

71. หมู่คณะผู้แทนแขวงเป็นโครงสร้างที่ประกอบด้วยจำนวนหมู่คณะ 1 แห่งหรือมากกว่า ที่ตั้งขึ้นนอกอาณาเขตของแขวงแม่

อธิการเจ้าคณะแขวงพร้อมด้วยความเห็นชอบของคณะที่ปรึกษาเป็นผู้แต่งตั้งอธิการหมู่คณะผู้แทนแขวง ท่านสามารถดำเนินหน้าที่ตามอำนาจซึ่งเจ้าคณะแขวงมอบให้ตามปกติ

เมื่อหมู่คณะผู้แทนแขวง มีจำนวนนักบวชที่ได้ปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่ามากกว่า 12 คนขึ้นไป จะต้องแต่งตั้งสมาชิกที่ปรึกษาหมู่คณะผู้แทนแขวงอย่างน้อยจำนวน 2 คน อธิการหมู่คณะผู้แทนแขวง มีสิทธิที่จะเข้าร่วมประชุมสมัชชาคณะ และการประชุมระหว่างคณะที่ปรึกษามหาธิการกับอธิการเจ้าคณะแขวง แขวงรอง และอธิการหมู่คณะผู้แทนแขวง

จำนวนสมาชิกที่ปรึกษาหมู่คณะผู้แทนแขวงเพิ่มขึ้นเป็น 4 คน เมื่อหมู่คณะผู้แทนแขวงมีจำนวนสมาชิกที่ได้ปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่าแล้ว 20 คน เป็นหน้าที่ของอธิการเจ้าคณะแขวงพร้อมด้วยความเห็นชอบของคณะที่ปรึกษาของท่านที่จะแต่งตั้งสมาชิกคณะที่ปรึกษาผู้แทนแขวง ภายหลังที่ได้รับความเห็นชอบของนักบวชสมาชิกของหมู่คณะผู้แทนแขวงแล้ว

เพื่อที่สามารถได้รับการตั้งให้เป็นแขวงรองได้ จำเป็นต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

- ก. นักบวชที่ได้ปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่าอย่างน้อย 20 คน
- ข. ภาวะผู้นำที่สามารถรับผิดชอบเกี่ยวกับความรับผิดชอบที่สำคัญๆ

ค. โครงสร้างเกี่ยวกับการอบรม ศาสนบริการ และฐานะทางเศรษฐกิจ

72. แขวงรองซึ่งขึ้นกับแขวงแม่ มีอธิการเจ้าคณะแขวงรองที่ได้ปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่าแล้วอย่างน้อย 6 ปี เป็นผู้ปกครองที่ได้รับการแต่งตั้งโดยคณะที่ปรึกษามหาธิการตามวิธีการเดียวกันกับการแต่งตั้งอธิการเจ้าคณะแขวง และมีจำนวนสมาชิกคณะที่ปรึกษา 4 คน

อธิการเจ้าคณะแขวงรองในฐานะเป็นอธิการระดับผู้ใหญ่มีอำนาจปกติ มีสถานภาพเทียบเท่ากับอธิการเจ้าคณะแขวง และมีคุณสมบัติ สิทธิ และหน้าที่เช่นเดียวกับอธิการเจ้าคณะแขวง นอกจากในกรณีที่วินัยคณะและวินัยแขวงระบุไว้เป็นอย่างอื่น

การเปิดบ้านนักบวชใหม่หรือยุบบ้านนักบวช หรือการเริ่มต้นหรือยกเลิกกิจการงาน ไม่ว่าจะอยู่ภายในหรือนอกอาณาเขตของตน และการทำสัญญากับแขวงอื่นหรือองค์กรนิติบุคคลอื่น ๆ จำต้องได้รับอนุญาตจากอธิการเจ้าคณะแขวงและคณะที่ปรึกษาของท่านเสียก่อน

การบริหารทรัพย์สินของแขวงรอง ควรมอบหมายให้เหรียญซึ่งอธิการเจ้าคณะแขวงรองเป็นผู้แต่งตั้งพร้อมกับความเห็นชอบของคณะที่ปรึกษาของท่าน และได้รับการรับรองจากคณะที่ปรึกษามหาธิการ

ก่อนการประชุมสมัชชาคณะ ต้องจัดการประชุมสมัชชาแขวงรองตามข้อปฏิบัติที่ระบุไว้ในแขวง (GS 122ss) ผู้ที่มีสิทธิ์ร่วมประชุมสมัชชาแขวงรอง คืออธิการเจ้าคณะแขวงรอง คณะที่ปรึกษาของท่าน อธิการหมู่คณะ (และเหรียญแขวงรองตามที่ระบุไว้ในวินัยแขวง)

73. ในสถานการณ์ที่ต้องปรับเปลี่ยนทรัพยากรบุคคลและวัตถุ และการปรับโครงสร้างของเขตแดนของคณะ เช่น แขวง แขวงรอง หมู่คณะผู้แทนแขวง ในการรวมเข้าด้วยกัน ร่วมตัวกัน หรือยุบตัวลง คณะที่ปรึกษามหาธิการควรพิจารณาดังต่อไปนี้

ก. เมื่อจำนวนนักบวชลดลงต่ำกว่า 20 คน

ข. สถานการณ์กระแสเรียกด้านลบที่ไม่เปลี่ยนแปลง แม้ว่าได้มีความพยายามอภิบาลกระแสเรียก

ค. จำนวนนักบวชลดลงตามลำดับและมีอายุเฉลี่ยสูงขึ้น องค์ประกอบอื่น ๆ ซึ่งควรพิจารณามีดังนี้คือ

ก. กระบวนการนี้ควรได้รับการร่วมมือจากสมาชิกแต่ละคนของแขวง โดยแสดงความเคารพกาลเวลา บุคคล และสถานการณ์

ข. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อสังเกตว่าขาดนักบวชที่ไม่สามารถรับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตนักบวช กิจกรรมของแขวง และการเดินเคียงข้างในการให้การอบรม

ค. การปรับโครงสร้างแขวงใดแขวงหนึ่งหรือมากกว่าควรดำเนินการด้วยการรับฟัง คณะที่ปรึกษามหาธิการควรรับฟังนักบวชทุกคนที่เกี่ยวข้อง และให้มีเวลาเพียงพอเพื่ออภิปรายสาระสำคัญ และแสวงหาหนทางแก้ไขล่วงหน้าด้วยการทำข้อตกลงที่ได้รับการรับรองจากคณะที่ปรึกษามหาธิการ หลังจากได้รับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องแล้ว

บทที่ 2 อธิการ

74. ก่อนที่จะเข้ารับตำแหน่ง อธิการไม่ควรปฏิบัติหน้าที่ประจำตำแหน่ง จนกว่าจะได้ปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ อย่างสมบูรณ์ตามที่ระบุไว้ใน หนังสือพิธีกรรมของคณะ
75. เพื่อคุณประโยชน์ของคณะหรือแขวงเรียกร้อง มหาธิการด้วยความเห็นชอบของคณะที่ปรึกษา สามารถให้อธิการออกจากตำแหน่งได้ในขณะที่ยังดำรงตำแหน่งอยู่ตามวาระ ในกรณีที่เป็นการบ้าน มหาธิการสามารถกระทำได้ หลังจากที่ได้รับฟังความคิดเห็นของอธิการเจ้าคณะแขวงและคณะที่ปรึกษาของท่าน
76. อธิการที่ได้รับการแต่งตั้งครั้งแรกวาระ 3 ปี ดำรงตำแหน่งในเวลาที่เหลือจนครบวาระ อย่างไรก็ตามช่วงเวลาที่เหลือดังกล่าว ไม่นับรวมกับวาระ 3 ปีที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งอธิการครั้งต่อไป
77. แม้ว่าในหนังสือแต่งตั้งจะกำหนดการสิ้นสุดวาระการดำรงตำแหน่งเป็นเวลา 3 ปีก็ตาม อธิการเจ้าคณะแขวงและอธิการบ้านยังคงดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่อธิการต่อไป จนกว่าอธิการใหม่จะเข้ารับตำแหน่งแทน
78. อธิการต้องประกาศชี้แจงกฎฎีกา และข้อกำหนดต่างๆ ของสันตะสำนัก และของอธิการระดับผู้ใหญ่ ให้แก่นักบวชของตนอย่างสม่ำเสมอ และดูแลให้มีการปฏิบัติตาม
79. มหาธิการควรปรึกษารับรองกับบรรดาอธิการเจ้าคณะแขวง แขวงรอง และอธิการหมู่คณะผู้แทนแขวงในเรื่องสำคัญๆ ที่เกี่ยวกับคณะทั้งคณะ ท่านควรเรียกประชุมอธิการเจ้าคณะแขวง แขวงรองและอธิการหมู่คณะผู้แทนแขวง ที่มีนักบวชที่ได้ปฏิญาณตลอดชีวิตอย่างสง่าจำนวน

อย่างน้อย 12 คน พร้อมกับคณะที่ปรึกษามหาธิการ เพื่อพิจารณาปัญหาต่างๆตามที่เป็นไปได้ปีละ 1 ครั้ง หรือเมื่อจำเป็น

ในทำนองเดียวกัน อธิการเจ้าคณะแขวงควรเรียกบรรดาอธิการบ้านมาประชุมเป็นระยะๆ และตามที่ท่านเห็นเหมาะสม ท่านอาจเชิญนักบวชอื่นๆ ที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เหมาะสม เพื่ออภิปรายเกี่ยวกับชีวิตจิต และเนื้อหาอื่นๆ ที่เกี่ยวกับชีวิต และกิจกรรมของแขวง

ด้วยความเคารพในความแตกต่างที่ถูกต้องส่วนบุคคล อธิการทุกท่านควรระมัดระวังไม่ให้สิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ส่วนบุคคลเป็นอุปสรรค แต่ควรเสริมสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันให้มากยิ่งขึ้น

อธิการควรสนับสนุนความเป็นหนึ่งเดียวกันฉันพี่น้อง การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านงานอภิบาล กิจกรรมงานศาสนบริการ และความช่วยเหลือด้านวัตถุปัจจัยให้เกิดขึ้นในส่วนต่างๆ ของคณะ

80. มติการประชุม และหนังสือบันทึกต่างๆ ตามที่ระบุไว้ในวินัยแขวง ต้องบันทึกไว้อย่างละเอียด อธิการเจ้าคณะแขวง และอธิการบ้านควรพยายามรวบรวมรายงานมติการประชุมต่าง ๆ และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแขวงและบ้านให้เป็นระเบียบ พร้อมทั้งเก็บรักษาไว้ในตู้เอกสารอย่างดี ควรจดบันทึกประวัติเหตุการณ์ต่างๆ ทั้งของบ้านและของแขวงไว้ในหนังสือเฉพาะแยกต่างหาก เพื่อที่สงวนรักษาไว้สำหรับคนรุ่นหลังต่อไป
81. เมื่อสิ้นสุดวาระการดำรงตำแหน่ง อธิการควรมอบหนังสือบันทึกรายการทรัพย์สิน สมุดบัญชีธนาคาร ตู้เอกสาร พร้อมด้วยเอกสารเกี่ยวกับการปกครอง และการบริหารงานของแขวงและของบ้าน ให้ผู้สืบตำแหน่งด้วยความละเอียดถูกต้อง

82. สมาชิกที่ปรึกษาหารือ จำนวนอย่างน้อย 4 ท่าน จะได้รับการเลือกจากนักบวชทั้งหมดในคณะ ที่มีความสามารถปฏิบัติหน้าที่เฉพาะในคณะที่ปรึกษาหารือ

สมาชิกที่ปรึกษาหารือทุกท่านแต่ละท่าน จะได้รับมอบหมายที่รับผิดชอบเพื่อคุณประโยชน์ของคณะ ซึ่งปัญหาต่างๆ ต้องได้รับการพิจารณาในที่ประชุมของคณะที่ปรึกษาหารือ

ด้วยเหตุนี้ สมาชิกที่ปรึกษาหารือควรพำนักอยู่ในบ้านเดียวกันกับมหาธิการเท่าที่เป็นไปได้ และควรที่อยู่ภายใต้อำนาจมหาธิการแต่ผู้เดียวในเรื่องที่เกี่ยวกับระเบียบบ้าน

ตลอดระยะเวลาที่สมาชิกคณะที่ปรึกษาหารืออยู่ในตำแหน่ง ท่านไม่มีสิทธิเลือกตั้งและได้รับการเลือกตั้งในแขวงของท่าน

83. สมาชิกที่ปรึกษาหารือเพื่อส่งเสริมชีวิตจิตในคณะโดยเฉพาะในหน้าที่ที่ท่านรับผิดชอบ ให้กระทำตามวิธีทางที่ท่านคิดว่าเหมาะสมที่สุด และด้วยความร่วมมือของแขวงต่าง ๆ เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายนี้ ท่านสามารถร่วมมือกับเลขานุการทั้งระดับศูนย์กลางคณะและระดับภูมิภาค

84. ผู้แทนทางการของคณะมีหน้าที่ติดต่อกับสันตะสำนักในธุรกรรมต่างๆ ของคณะ เป็นผู้ที่ได้รับการรับรองจากมหาธิการ หรือจากคณะที่ปรึกษาหารือ ซึ่งเป็นหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเฉพาะ ผู้แทนทางการของคณะต่อสันตะสำนัก บันทึกเอกสารและมติ ต่าง ๆ ทั้งหมดที่มาจากสันตะสำนัก ลงในหนังสือที่เรียกว่า "หนังสือบันทึกผู้แทนทางการของคณะ" ด้วยตนเองหรืออาศัยผู้อื่น

85. เลขธิการคณะ เป็นผู้ทีคณะที่ปรึกษาได้เลือกจากสมาชิกที่ปรึกษาหารือ มีหน้าที่บันทึกรายงานการอภิปรายทั้งหมดของการประชุมคณะที่ปรึกษาหารืออย่างละเอียด ลงในหนังสือ "รายงานการประชุมอย่าง

เป็นทางการของคณะที่ปรึกษาหารือ" บันทึกรายชื่อนักบวชทุกคน พร้อมด้วยข้อมูลวันเกิด วันเข้าผนวช วันปฏิญาณตน วันรับศีลบวช วันตาย หรือวันที่ลาออกจากคณะ และเรื่องอื่นๆ ที่สมควรบันทึก และท่านยังมีหน้าที่ส่งเอกสารต่างๆ ของคณะที่ปรึกษาหารือ โดยลงนามรับรองรวมทั้ง กฎฎีกา จดหมาย หนังสืออนุมัติ เอกสารการแต่งตั้ง และเอกสารอื่นๆ

นอกจากนี้ท่านยังมีหน้าที่รักษาเอกสารทุกชนิด และหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการปกครอง และประวัติศาสตร์ของคณะด้วยความแข็งขัน และเป็นระเบียบเรียบร้อย (C100)

86. คณะที่ปรึกษาหารือแต่งตั้งเหรียญกคณะ ถ้าเป็นไปได้ให้ เป็นนักบวชที่ไม่ใช่สมาชิกที่ปรึกษาหารือ

เหรียญกคณะปฏิบัติหน้าที่ของตนตามคำแนะนำของคณะที่ปรึกษาหารือ (C130) ท่านมีหน้าที่บริหารทรัพย์สินทั้งหมดของคณะและของบ้านที่ขึ้นตรงต่อมหาธิการ ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่ต้องใช้เพื่อบำรุงเลี้ยงบ้านต่างๆ เหล่านั้นและสำหรับความต้องการของคณะ

คณะที่ปรึกษาหารือมอบหมายให้ท่านดูแลการบริหารทรัพย์สิน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การทรัพย์สินของแขวงแต่ละแขวง และบ้านแต่ละบ้านให้เป็นไปอย่างถูกต้อง (C 100)

87. การติดต่ออย่างเป็นทางการ ไม่ว่าโดยทางจดหมายหรือทางเอกสารระหว่างอธิการเจ้าคณะแขวงกับคณะที่ปรึกษาหารือ ต้องดำเนินการไปตามที่ได้ตกลงกันระหว่างคณะที่ปรึกษาหารือและอธิการเจ้าคณะแขวงเอง อย่างไรก็ตาม การดำเนินการตามระเบียบนี้ ไม่จำกัดสิทธิของนักบวชทุกคน ที่สามารถติดต่อโดยตรงกับมหาธิการ หรือสมาชิกที่ปรึกษาหารือคนใดคนหนึ่ง

88. ในกรณีที่ตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งของสมาชิกที่ปรึกษาหารือการว่างลง คณะที่ปรึกษาหารือแต่งตั้งอีกคนหนึ่งแทน หลังจากที่ได้ปรึกษากับอธิการเจ้าคณะแขวงทั้งคณะ

การประชุมคณะที่ปรึกษาหารือการ

89. ปัญหาต่างๆ ที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะที่ปรึกษาหารือการ จำต้องได้รับการพิจารณาและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันเสมอ ต้องตัดสินใจด้วยการลงคะแนนลับ เมื่อสมาชิกที่ปรึกษาคนหนึ่งคนใดร้องขอ จึงจะมีผลบังคับใช้

หากมหาธิการดำเนินการโดยปราศจากความเห็นชอบ หรือขัดต่อความเห็นชอบดังกล่าว ถือว่าเป็นโมฆะ

90. ในการประชุมคณะที่ปรึกษา มหาธิการเป็นประธานการประชุม ในกรณีที่ท่านไม่อยู่ รองมหาธิการจะเป็นประธานการประชุม และต้องมีสมาชิกที่ปรึกษาหารืออย่างน้อย 2 คนร่วมประชุมด้วย

91. ปัญหาต่าง ๆ ที่ต้องการเฉพาะความคิดเห็นจากสมาชิกคณะที่ปรึกษา ต้องพิจารณาร่วมกันด้วย ในกรณีนี้ มหาธิการหลังจากได้ฟังความคิดเห็นของสมาชิกที่ปรึกษา แต่ละท่านแล้ว สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยดุลยพินิจของท่านได้

เนื่องจากการแสดงความคิดเห็น หรือความคิดเห็นที่เป็นเอกฉันท์ของสมาชิกคณะที่ปรึกษา ไม่มีผลผูกมัดต่อการตัดสินใจของมหาธิการ อย่างไรก็ตาม มหาธิการควรให้ความสำคัญต่อความคิดเห็นที่แสดงออกมาอย่างเป็นเอกฉันท์ และต้องไม่เพิกเฉยต่อความคิดเห็นดังกล่าว นอกจากนี้ มีเหตุผลที่ท่านเห็นว่าหนักแน่นจริง ๆ สันนิษฐาน

92. กฎะฎีกาต่างๆ ที่ได้รับการรับรองโดยมหาธิการแล้ว ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ในขณะที่ท่านไม่อยู่ในท่านเองเดียวกันการแต่งตั้งหรือการ

เลือกตั้งใดๆ หรือการตัดสินใจปัญหาสำคัญๆ โดยมิได้รับอนุญาตจากมหาธิการก็จะกระทำมิได้เช่นกัน

สิ่งที่มหาธิการท่านหนึ่งได้รับรองแล้ว มีผลบังคับใช้ จนกว่าท่านเองหรือมหาธิการคนถัดไปจะเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น

หน้าที่อื่นๆ ในสำนักมหาธิการ

93. คณะกรรมการบริหารศูนย์กลางคณะ ประกอบด้วยบุคคลและหน่วยงานที่ช่วยคณะที่ปรึกษาหารือการในการบริหารคณะนักบวช เพราะเป็นผู้ที่ทำงานในนามคณะที่ปรึกษาหารือการ และได้รับมอบหน้าที่จากคณะที่ปรึกษาหารือการ คณะกรรมการบริหารศูนย์กลางคณะทำงานอย่างซื่อสัตย์และอย่างใช้ดุลยพินิจ ตามที่คณะที่ปรึกษาหารือการและกฎระเบียบกำหนดไว้

94. บ้านศูนย์กลางคณะ ควรมีสำนักงานกลางด้านเศรษฐกิจที่ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญที่รวมถึงฆราวาสเพื่อจุดประสงค์ดังนี้:

- ก. ช่วยเหลือทรัพย์สินของคณะในหน้าที่เฉพาะของท่าน (GS 86)
- ข. ประเมินโครงการที่คณะที่ปรึกษาหารือการเสนอ โดยให้ความคิดเห็น ทางเทคนิค มุมมองด้านเศรษฐกิจและการบริหาร
- ค. ตรวจสอบการรายงานงบการเงินประจำปีของแขวงต่างๆ และบ้านศูนย์กลางคณะ
- ง. ให้การอบรมและการให้คำปรึกษาแก่แขวง แขวงรอง และหมู่คณะผู้แทนแขวงที่ให้ความสนใจ

95. คณะที่ปรึกษาหารือการ ควรแต่งตั้งสมาชิกนักบวชคนหนึ่งให้เป็นผู้รับผิดชอบ เกี่ยวกับการดำเนินเรื่องการแต่งตั้งสมาชิกของคณะที่สิ้นชีวิตแล้ว ด้วยชื่อเสียงแห่งความศักดิ์สิทธิ์ให้เป็นบุญราศีและนักบุญ

96. สมาชิกทุกคนผู้มีสิทธิออกเสียง มีสิทธิ์ส่งใบลงคะแนนเสียงเลือกตั้งอธิการเจ้าคณะแขวง นักบวชที่พำนักอยู่ในบ้านที่ขึ้นตรงต่อมหาธิการมีสิทธิ์เลือกตั้งในแขวงของตน

วินัยแขวง ควรกำหนดข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการเลือกตั้งเจ้าอธิการคณะแขวงในแต่ละแขวงและทุกแขวงรอง ผลลัพธ์ที่ออกมาต้องส่งไปให้มหาธิการและคณะที่ปรึกษามหาธิการ พร้อมด้วยบันทึกการประชุมที่อธิการเจ้าคณะแขวงและเลขานุการแขวงได้ลงนาม (หรือลงนามโดยประธานและเลขานุการของการประชุมสมัชชาแขวงหรือแขวงรอง) รูปแบบการเลือกตั้งอธิการเจ้าคณะแขวงและอธิการเจ้าคณะแขวงรองมีดังต่อไปนี้

- ก. จัดหมายเวียนจากมหาธิการซึ่งเริ่มกระบวนการแห่งการเลือกอธิการเจ้าคณะแขวงโดยกำหนดเวลาสิ้นสุดการส่งบัตรลงคะแนน
- ข. เลขธิการมหาธิการเตรียมบัตรลงคะแนนและส่งไปที่สำนักงานเลขานุการอธิการเจ้าคณะแขวง ซึ่งจะจัดส่งไปให้นักบวช
- ค. ในบัตรลงคะแนน นักบวชสามารถระบุชื่อ 2 ชื่อ สำหรับเลือกอธิการเจ้าคณะแขวง และภายหลังระบุ ชื่อ 2 ชื่อ หรือ 4 ชื่อ สำหรับเลือกคณะที่ปรึกษาแขวง
- ง. บรรจุบัตรลงคะแนนด้วยซองจดหมายปิดผนึก และส่งไปยังสำนักงานเลขานุการอธิการเจ้าคณะแขวง ภายหลังจะถูกบรรจุในซองกระดาษฉบับเดียว และส่งไปยังสำนักงานมหาธิการตามวิธีการที่เหมาะสม
- จ. มหาธิการและคณะที่ปรึกษามหาธิการ เปิดนับบัตรลงคะแนนเสียงตามเวลาที่เหมาะสม

97. สมาชิกที่ได้รับคะแนนเสียงข้างมากจะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นอธิการเจ้าคณะแขวง ตามที่ระบุไว้ในวินัยคณะข้อ 96 นอกจากนี้จะมีเหตุผลหนักแน่นที่บ่งชี้เป็นอย่างอื่น ในกรณีที่ผู้ได้รับคะแนนเสียงข้างมากเป็นอันดับแรก

ไม่ได้รับการแต่งตั้ง ก็ให้เสนอผู้ที่ได้รับคะแนนข้างมากรองลงมาเป็นผู้ได้รับการแต่งตั้ง

98. อธิการเจ้าคณะแขวงสามารถโยกย้ายนักบวชจากบ้านหนึ่งไปสู่อีกบ้านหนึ่งภายในแขวงได้ นักบวชที่มหาธิการกำหนดให้อยู่ในบ้านใดบ้านหนึ่งไม่ควรถูกย้าย นอกจากจะได้รับความเห็นชอบจากมหาธิการ
99. อธิการเจ้าคณะแขวงควรแจ้งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสำคัญๆ ของแขวงให้มหาธิการและคณะที่ปรึกษามหาธิการทราบ นอกจากนี้ยังต้องส่งรายงานประจำปีให้คณะที่ปรึกษามหาธิการตามแบบฟอร์มที่มีอยู่แล้ว
100. เมื่อมีนักบวชในแขวงสิ้นชีวิต อธิการเจ้าคณะแขวงควรส่งจดหมายแจ้งข่าวให้คณะที่ปรึกษามหาธิการและหมู่คณะนักบวชต่างๆ ในแขวงทราบ โดยแจ้งวันที่และรายละเอียดเกี่ยวกับมรณกรรมเพื่อที่จะได้ภาวนาอุทิศให้ผู้ล่วงลับตามประเพณีทันที
101. เมื่ออธิการเจ้าคณะแขวงไม่อยู่หรือมีเหตุขัดข้อง สมาชิกที่ปรึกษาคนที่หนึ่งจะทำหน้าที่แทน และถ้าสมาชิกที่ปรึกษาคนที่หนึ่งมีเหตุขัดข้อง อันเนื่องมาจากสาเหตุใดก็ตาม สมาชิกที่ปรึกษาคนที่สองก็จะทำหน้าที่แทน
102. เมื่อตำแหน่งอธิการเจ้าคณะแขวงว่างลง สมาชิกที่ปรึกษาคนที่หนึ่งจะขึ้นรับหน้าที่แทน และจะอยู่ในตำแหน่งจนถึงเวลาที่คณะที่ปรึกษามหาธิการได้แต่งตั้ง อธิการเจ้าคณะแขวงใหม่

103. หลังจากได้แต่งตั้งอธิการเจ้าคณะแขวงแล้ว ให้สมาชิกผู้มีสิทธิทุกคนส่งบัตรลงคะแนนเสียงอีกใบหนึ่ง ที่ระบุรายชื่อสมาชิกที่ตนเองชื่นชอบเพื่อเลือกเป็นคณะที่ปรึกษาเจ้าคณะแขวง ตามที่ระบุไว้ในวินัยแขวง หลังจากที่มาธิการได้รับฟังความคิดเห็นของอธิการเจ้าคณะแขวง พร้อมด้วยความเห็นชอบของคณะที่ปรึกษามหาธิการแล้ว ก็จะแต่งตั้งรองอธิการเจ้าคณะและสมาชิกที่ปรึกษาเจ้าคณะแขวงอื่นๆ สำหรับแขวงที่มีสมาชิกที่ปรึกษาเพียง 2 คน ก็จะแต่งตั้งผู้แทนซึ่งได้รับเลือกท่ามกลางนักบวชที่ได้รับคะแนนเสียงสนับสนุนข้างมากอีกคนหนึ่ง
104. ปัญหาต่างๆ ที่อธิการเจ้าคณะแขวงเป็นผู้นำเสนอ ที่ต้องการความเห็นชอบจากคณะที่ปรึกษาเจ้าคณะแขวง จำต้องพิจารณาและตัดสินใจร่วมกัน
105. สำหรับปัญหาที่ต้องการเพียงความคิดเห็นของคณะที่ปรึกษาเท่านั้น เป็นสิ่งที่ดีและหากเป็นไปได้ควรที่จะมีการพิจารณาร่วมกัน อย่างไรก็ตาม ในกรณีดังกล่าว อธิการเจ้าคณะแขวงต้องขอความคิดเห็นจากสมาชิกที่ปรึกษาแต่ละคนด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร ถึงแม้ว่าอธิการเจ้าคณะแขวงสามารถตัดสินใจตามที่ตนเห็นว่าดีที่สุด
106. การตัดสินใจแต่ละเรื่อง ไม่ว่าจะด้วยวิธีการขอความคิดเห็น หรือโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยวิธีการขอความเห็นชอบจากสมาชิกที่ปรึกษาเจ้าคณะแขวง จะต้องมีการบันทึกมติการประชุมไว้อย่างละเอียด นอกจากนั้น ในกรณีพิเศษ คณะที่ปรึกษาเจ้าคณะแขวงตัดสินใจกระทำเป็นอย่างอื่นด้วยความรอบคอบ
107. เมื่อตำแหน่งอธิการเจ้าคณะแขวงที่ดำรงตามวาระ 3 ปีว่างลง คณะที่ปรึกษาเจ้าคณะแขวงก็อยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งอธิการเจ้าคณะแขวงคนใหม่

108. ในช่วงเวลาที่มีการเยี่ยมเยียนอภิบาล อานาจนิตินิบัญญัติของอธิการบ้านในบ้นนั้นถูกระงับไป
109. มหาธิการมีอำนาจจัดการและตัดสิน ทั้งปัญหาที่ต้องการความคิดเห็นของคณะที่ปรึกษามหาธิการ แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงปัญหาที่ต้องการความเห็นชอบของคณะที่ปรึกษามหาธิการตามที่ได้ระบุไว้ในกฎหมายพระศาสนจักรสากลและกฎเกณฑ์เฉพาะ
110. ผู้เยี่ยมเยียนควรรับฟังนักบวชทุกคนทีละคน ในการสนทนาเป็นการส่วนตัวนี้ ผู้เยี่ยมเยียนพยายามเรียนรู้ถึงการดำเนินชีวิตใหญ่คณะ จิตตารมณ์แห่งความรักเอื้ออาทรฉันพี่น้อง ความผูกพันกับคณะ เพื่อที่จะส่งเสริมชีวิตนักบวชและชีวิตแห่งการแพร่ธรรม
111. ผู้เยี่ยมเยียนควรให้คำแนะนำตามที่เห็นควร หลังจากที่ได้ไตร่ตรองด้วยความรอบคอบ ท่านจะแจ้งเรื่องทุกอย่างตามข้อเท็จจริงให้คณะที่ปรึกษามหาธิการทราบ พร้อมทั้งส่งมติที่เกี่ยวข้องด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านควรหลีกเลี่ยงการกระทำที่อยู่นอกเหนือขอบเขตอำนาจของตนโดยปกติหรืออำนาจที่ได้รับมอบหมาย

อธิการบ้าน (C106)

112. หลังจากที่อธิการเจ้าคณะแขวงได้รับการแต่งตั้งแล้ว อธิการเจ้าคณะแขวงแต่งตั้งอธิการบ้าน หลังจากที่ได้ปรึกษา พร้อมกับความเห็นชอบจากคณะที่ปรึกษาของท่าน ตามที่ระบุไว้ในวินัยแขวง และส่งรายชื่อไปยังคณะที่ปรึกษามหาธิการ

อธิการบ้านเพื่อได้รับการแต่งตั้ง ต้องเป็นนักบวช ที่ได้ปฏิญาณตนตลอดชีวิตอย่างสง่าแล้วอย่างน้อย 3 ปี และดำรงตำแหน่งเป็นเวลา 3 ปี และยังสามารถได้รับการแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งได้อีกเป็นวาระที่สอง

ในกรณีที่มีเหตุผลหนักแน่น ซึ่งทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องอยู่ในตำแหน่งอธิการบ้านติดต่อกันเป็นวาระที่สาม ต้องปรึกษานักบวชในบ้านนั้นเป็นการลับ และสมาชิกส่วนใหญ่ยอมรับ อย่างไรก็ตาม การแต่งตั้งครั้งนี้ สงวนไว้สำหรับมหาธิการ พร้อมด้วยความเห็นชอบของคณะที่ปรึกษาของท่าน

113. อธิการบ้านจะต้องพำนักอยู่ในบ้านของท่าน และไม่ควรรับหน้าที่ซึ่งทำให้ท่านต้องออกจากบ้านเป็นเวลานาน

เมื่ออธิการบ้านไม่อยู่หรือมีข้อขัดขวาง สมาชิกที่ปรึกษาคนที่หนึ่งหรือนักบวชที่ได้รับมอบหมายจากอธิการจะทำหน้าที่แทน ผู้ที่ทำหน้าที่แทนไม่ควรกระทำการนอกคำสั่งและข้อกำหนดของอธิการ

สมาชิกที่ปรึกษาอธิการบ้าน (C107)

114. หลังจากแต่งตั้งอธิการบ้าน และรับฟังความคิดเห็นของท่านแล้ว อธิการเจ้าคณะแขวงควรแต่งตั้งสมาชิกที่ปรึกษากันอย่างน้อย 2 คนเป็นเวลา 3 ปี ในทำนองเดียวกัน หลังจากได้ฟังความคิดเห็นของอธิการบ้านแล้ว อธิการเจ้าคณะแขวงแต่งตั้งสมาชิกที่ปรึกษากันหนึ่งในสองคนให้เป็นที่ปรึกษาคนที่หนึ่ง (C107)

115. เมื่อตำแหน่งอธิการบ้านว่างลง สมาชิกที่ปรึกษากัน ยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งอธิการบ้านคนใหม่ หน้าที่ของสมาชิกที่ปรึกษากันจะสิ้นสุดลง เมื่อนักบวชผู้นั้นถูกย้ายไปบ้านอื่น หรือเมื่อถูกปลดจากตำแหน่งโดยอธิการเจ้าคณะแขวง ด้วยความเห็นชอบของคณะที่ปรึกษาของท่าน ตามเหตุผลอันสมควร

บทที่ 3 การประชุม

การประชุมสมัชชาคณะ และการประกาศเรียกประชุม (C 112-118)

116. การประชุมสมัชชาสามัญของคณะมีขึ้นทุกๆ 6 ปี ในสถานที่ที่คณะที่ปรึกษามหาธิการได้เลือกไว้ และจะเริ่มในวันที่ 2 พฤษภาคม นอกจากว่าสถานการณ์พิเศษจะบังคับให้ขึ้นในวันและเวลาอื่น การประกาศเรียกประชุมสมัชชาคณะต้องทำอย่างน้อย 6 เดือนก่อนวันเปิดการประชุม

117. หลังจากประกาศเรียกประชุมสมัชชาคณะแล้ว จะแต่งตั้งอธิการอีกไม่ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน ให้แต่งตั้งอธิการ “ชั่วคราว” นั่นคือจนกว่าจะแต่งตั้งอธิการใหม่ซึ่งจะต้องทำภายหลังที่การประชุมสมัชชาคณะสิ้นสุดลงแล้ว

อธิการ “ชั่วคราว” เข้าร่วมประชุมสมัชชาบ้านในบ้านใหม่เท่านั้น และมีสิทธิเข้าร่วมประชุมสมัชชาแขวงด้วย

ถ้านักบวชท่านใดถูกย้ายไปอีกบ้านหนึ่ง หลังจากได้ประกาศเรียกประชุมสมัชชาคณะหรือแขวงแล้ว ให้นักบวชผู้นั้นเข้าประชุมสมัชชาบ้านที่ตนย้ายไป ถ้าในบ้านนั้นยังไม่ได้มีการประชุมสมัชชาบ้าน นอกเสียจากว่าได้เข้าร่วมประชุมสมัชชาบ้านเดิมแล้ว

118. เมื่อใดก็ตามที่เห็นว่าจำเป็นหรือเป็นประโยชน์ คณะที่ปรึกษามหาธิการหรือคณะที่ปรึกษาอธิการเจ้าคณะแขวงอาจเชิญผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งไม่มีสิทธิโหวตเสียงให้เข้าร่วมประชุมสมัชชาคณะหรือสมัชชาแขวง แต่ผู้เชี่ยวชาญเหล่านั้นไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียง

119. วินัยแขวงควรกำหนดว่า ผู้แทนนักบวชที่ปฏิญาณตนชั่วคราวควรเข้าร่วมประชุมสมัชชาแขวงหรือไม่ และถ้าเข้าร่วมประชุมควรมีสัดส่วนเท่าไร แต่นักบวชผู้นั้นไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียง ในทำนองเดียวกันควรตั้งหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเข้าร่วมประชุมสมัชชาบ้านของนักบวชที่ปฏิญาณตนชั่วคราวด้วย

120. การประชุมสมาชิกบ้านในแต่ละแขวง ต้องมีขึ้นก่อนหน้าการประชุมสมาชิกแขวง ตามที่ระบุไว้ในวินัยแขวง ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงจะถูกตัดสิทธิไม่ให้ร่วมประชุมสมาชิกบ้านไม่ได้

นอกจากแขวงหรือบ้านแต่ละแห่งแล้ว นักบวชแต่ละคนก็สามารถส่งข้อความที่ตนปรารถนาหรือข้อแนะนำต่าง ๆ ของตนไปยังที่ประชุมสมาชิกคณะได้อย่างอิสระ แต่ภายในระยะเวลา และตามมาตรการที่คณะที่ปรึกษามหาธิการได้กำหนด

การประชุมสมาชิกบ้านเพื่อเตรียมการประชุมสมาชิกแขวง (C121)

121. อธิการต้องเป็นผู้เรียกการประชุมสมาชิกบ้านในบ้านของตน อธิการเจ้าคณะแขวงสามารถลงคะแนนเสียง และเป็นประธานในการประชุมสมาชิกบ้านได้เพียงแห่งเดียวเท่านั้น ซึ่งท่านจะเป็นผู้เลือกภายในแขวงของตนโดยตัวเอง ในกรณีนี้ อธิการบ้านจะประกาศเรียกประชุมสมาชิกบ้านโดยอาศัยอำนาจที่ได้มาจากอธิการเจ้าคณะแขวง

การประชุมสมาชิกแขวงเพื่อเตรียมการประชุมสมาชิกคณะ (C119)

122. ควรเรียกการประชุมสมาชิกแขวงในระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อการประชุมจะได้สิ้นสุดลง 3 เดือน ก่อนการประชุมสมาชิกคณะ อธิการเจ้าคณะแขวงส่งรายชื่อผู้มีสิทธิเข้าร่วมประชุมพร้อมด้วยหนังสือประกาศเรียกประชุมไปยังบ้านนักบวชแต่ละบ้าน ซึ่งจะต้องนำประกาศดังกล่าวไปติดไว้ในที่เปิดเผย

123. ในกรณีที่อธิการเจ้าคณะแขวง ด้วยเหตุผลที่ถูกต้องไม่สามารถเข้าร่วมการประชุมสมาชิกคณะ รองอธิการเจ้าคณะแขวงจะเข้าร่วมประชุมแทน หากผู้นี้ในประชุมสมาชิกแขวงได้ถูกเลือกเป็นตัวแทนแล้ว ผู้ที่ถูกเลือกเป็นตัวแทนของเขาจะเข้าร่วมในการประชุมสมาชิกคณะ

124. ในวินัยแขวงควรระบุบรรทัดฐานที่หมู่คณะผู้แทนแขวงสามารถเข้าร่วมการประชุมสมาชิกแขวง

125. ทุกครั้งที่การประชุมสมาชิกคณะเลือกตั้งมหาธิการคนใหม่ ตามประเพณีโบราณสืบทอด ตำแหน่งทั้งหมดในคณะจะว่าง และต้องดำเนินการแต่งตั้งอธิการใหม่

กรณีต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการประกาศเรียกประชุม และการปิดการประชุมสมาชิกคณะ

126. หากในช่วงเวลาใกล้การประชุมสมาชิกบ้านและตำแหน่งอธิการว่างลง และยังไม่มีการแต่งตั้ง “อธิการชั่วคราว” สมาชิกที่ปรึกษาคนที่หนึ่งเป็นประธานชั่วคราวในที่ประชุม หลังจากที่ได้เลือกตั้งเลขานุการแล้ว ก็ดำเนินการเลือกตั้งประธานผู้ชี้ขาดของที่ประชุม ซึ่งมีสิทธิในการเข้าร่วมประชุมสมาชิกแขวง

127. อธิการบ้านที่ไม่สามารถเข้าร่วมประชุมแขวงด้วยเหตุผลอันหนักแน่นสามารถส่งสมาชิกซึ่งมีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งคนหนึ่งเป็นหมู่คณะของตนเป็นผู้แทน

128. หากอธิการเจ้าคณะแขวงมีเหตุขัดข้องเนื่องจากเจ็บป่วย หรือสาเหตุใดก็ตาม ไม่อาจเข้าร่วมประชุมสมาชิกแขวงที่ใกล้จะมีขึ้น สมาชิกที่ปรึกษาคนที่หนึ่งของแขวงจะเป็นประธานในที่ประชุมสมาชิกแขวง

129. หากสมาชิกผู้มีสิทธิออกเสียงคนใดคนหนึ่งสละสิทธิ หรือมีเหตุขัดข้องอันชอบด้วยกฎเกณฑ์ ไม่อาจเข้าประชุมสมาชิกบ้านที่ใกล้จะมีขึ้น ก็ให้ที่ประชุมดำเนินการได้ตามปกติ เพื่อไม่ให้กระทบกระเทือนต่อผู้อื่น

130. หากเลขานุการหรือสมาชิกผู้ใดในคณะผู้ตัดสินชี้ขาด มีเหตุขัดข้องในการปฏิบัติหน้าที่ของตนในช่วงเวลาแห่งการประชุมสมาชิก ที่ประชุมจะจัดหาผู้มาแทนเอง

ทรัพย์สิน

บทที่ 1 กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน

131. คณะนักบวชในฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายของพระศาสนจักร (สมณโองการ Illius qui pro Gregis — 21 September 1591) (Can. 634 §1) เรียกร้องให้นักบวชแต่ละคนและองค์กรทั้งหมดที่เป็นส่วนประกอบ มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการแบ่งปันทรัพย์สิน ตามพันธกิจที่นักบุญคามิลโลได้ มอบหมายและตามวินัยเฉพาะ

ทรัพย์สินทั้งสิ้นไม่ว่าอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ สิทธิภาระหนี้สินของนิติบุคคลทั้งหมด เป็นทรัพย์สินสมบัติของบ้านศูนย์กลางคณะ ทรัพย์สินที่ได้มอบให้นิติบุคคล (Can 1291) ตามกฎหมายในฐานะที่เป็นทรัพย์สินสมบัติถาวร เช่น เครื่องมือ หรือ ทรัพย์สินที่เป็นรายได้ต่าง ๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้สถาบันบรรลุถึงจุดมุ่งหมาย และเพื่อรับประกันความสามารถด้านเศรษฐกิจอย่างพอเพียง

นอกจากนี้ ทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในกฎหมายพระศาสนจักร Can 668 § 3 ซึ่งได้แก่รายได้ของนักบวชที่ขึ้นกับบ้านศูนย์กลางคณะ รายได้จากกิจกรรมซึ่งขึ้นโดยตรงกับมหาวิหารและเงินสนับสนุนจากแขวงต่าง ๆ (หรืออาณาเขตที่คล้ายคลึง) เป็นทรัพย์สินของบ้านศูนย์กลางคณะ

132. ทรัพย์สินทั้งสิ้นไม่ว่าอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ สิทธิ ภาระหนี้สินของนิติบุคคลทั้งหมด เป็นทรัพย์สินสมบัติของแขวงหรือนิติบุคคลที่มีลักษณะคล้ายคลึง ทรัพย์สินที่ได้มอบให้นิติบุคคล (Can 1291) ตามกฎหมายในฐานะที่เป็นทรัพย์สินสมบัติถาวร เช่น เครื่องมือ หรือ ทรัพย์สินที่เป็นรายได้ต่าง ๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้สถาบันบรรลุถึงจุดมุ่งหมาย และเพื่อรับประกันความสามารถด้านเศรษฐกิจอย่างพอเพียง

133. ทรัพย์สมบัติของบ้านแต่ละบ้านประกอบด้วยทรัพย์สินไม่ว่า
อสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ ที่ได้มอบให้แก่บ้านนั้น เมื่อได้รับ
การตั้งให้เป็นบ้านตามกฎหมายพระศาสนจักร และยักรวมถึงทรัพย์สินที่
บ้านหรือสมาชิกของบ้านนั้นได้รับ (C126)

134. ในด้านกฎหมายของแต่ละสถานที่ การเป็นเจ้าของและการบริหาร
ทรัพย์สินต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่มีอยู่ในแต่ละท้องถิ่น เพื่อค้ำประกัน
รักษา ป้องกัน และใช้จ่ายทรัพย์สินที่เราได้รับจากพระญาณเอื้ออาทรของ
พระเจ้าได้ดียิ่งขึ้น

135. หลังจากที่ได้รับฟังความคิดเห็นจากสำนักงานกลางเศรษฐกิจ คณะที่
ปรึกษามหาธิการควรกำหนดจำนวนเงินสนับสนุนที่แต่ละแขวงต้องส่งไป
ยังศูนย์กลางคณะในแต่ละปี

ในทำนองเดียวกัน คณะที่ปรึกษาแขวงควรกำหนดจำนวนเงิน
สนับสนุนที่แต่ละบ้านต้องส่งไปยังศูนย์กลางแขวง

136. สังหาริมทรัพย์ของบ้านที่ไม่จำเป็นต่อการครองชีพของนักบวช
และต่อการบำรุงรักษาสิ่งก่อสร้าง และสิ่งอื่นๆ ต้องนำเอาไปใช้ให้เป็น
ประโยชน์ต่อแขวง ตามการตัดสินใจที่เป็นธรรมของอธิการเจ้าคณะแขวง
และคณะที่ปรึกษาของท่าน ภายหลังที่ได้รับฟังความคิดเห็นของที่ประชุม
สมัชชาบ้านแล้ว

137. บรรดาอธิการเจ้าคณะแขวงพร้อมด้วยคณะที่ปรึกษาของท่าน ในกรณี
ฉุกเฉินและเร่งด่วน อาจทำข้อตกลงซึ่งกันและกันเกี่ยวกับความช่วยเหลือ
ด้านเศรษฐกิจ ซึ่งแขวงหนึ่งให้กับอีกแขวงหนึ่ง

นอกนั้น คณะที่ปรึกษามหาธิการในกรณีฉุกเฉินและเร่งด่วน หลัง
จากที่ได้รับฟังความคิดเห็นของอธิการเจ้าคณะแขวงต่าง ๆ สามารถใช้
ทรัพย์สินของแขวงนั้นได้ โดยให้ความเคารพต่อความเป็นธรรม และไม่ก่อ
ความเสียหายต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของแขวงที่ให้ความช่วยเหลือ

138. อธิการเจ้าคณะแขวงพร้อมกับคณะที่ปรึกษาของท่าน สามารถกำหนดให้
เอาอสังหาริมทรัพย์ของบ้านใดบ้านหนึ่ง หรือหลายบ้านไปทำสัญญาผูกมัด
หรือจำนองได้ ในกรณีจำเป็นหรือในกรณีที่ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่ง
ต่อแขวง อย่างไรก็ตาม ต้องได้รับการรับรองจากที่ประชุมสมัชชาบ้านหรือ
บ้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ในกรณีที่ไม่มีกรรับรองจากที่ประชุมบ้าน ต้องมีกฤษฎีกาจาก
คณะที่ปรึกษามหาธิการ อย่างไรก็ตาม ในทุกกรณีให้ปฏิบัติตามกฎหมาย
พระศาสนจักรสากลและกฎเกณฑ์เฉพาะ

บทที่ 2 การบริหารทรัพย์สินโดยทั่วไป (C127)

139. ตำแหน่งเศรษฐิกบ้านหากแยกออกจากหากจากตำแหน่งอธิการบ้านได้ ก็จะเป็นการดี แต่เมื่อมีความจำเป็นสามารถรวมตำแหน่งกันได้
140. เศรษฐิกมีหน้าที่จัดหาสิ่งจำเป็นทั่วไป สำหรับหมู่คณะนักบวช และดูแลรักษาทรัพย์สินทั้งหมด (C 130)
141. เศรษฐิกไม่สามารถทำสัญญาผูกมัด เริ่มดำเนินการทางกฎหมาย ฟ้องศาลและทำสัญญาสำคัญอื่น ๆตามที่ระบุไว้ในกฎหมายพระศาสนจักรสากลและกฎเกณฑ์เฉพาะ โดยปราศจากความเห็นชอบอันชอบธรรมของอธิการ
142. อธิการทุกท่านไม่ว่าจะอยู่ในระดับใด สามารถเก็บเงินในจำนวนที่เหมาะสมไว้กับตนได้ เพื่อความต้องการต่างๆ ประจำวัน แต่จะต้องบันทึกรายการการใช้จ่ายไว้ในสมุดบันทึกบัญชีอย่างถูกต้อง
143. สมุดสินเชื่อและของมีค่า ต้องเก็บรักษาไว้ในตู้เหล็ก และเงินที่ไม่จำเป็นต้องการใช้จ่ายประจำวันต้องนำไปฝากธนาคาร หากไม่ขัดต่อกฎหมายบ้านเมือง สมุดเงินฝากต่างๆ จะต้องใช้ชื่อคณะโดยมีชื่อนักบวชอย่างน้อย 2 ท่านเป็นผู้ลงนาม คืออธิการและโดยปกติเศรษฐิก เพื่อว่าผู้ลงนามคนใดคนหนึ่งสามารถถอนเงินฝากนั้นได้
144. เงินบริจาคสำหรับถวายพิธีบูชาขอบพระคุณ ทั้งที่ทำในวันนั้นและที่เก็บไว้เพื่อกระทำในภายหลัง ต้องจดบันทึกไว้ให้สอดคล้องกับวิธีการที่ผู้ใหญ่ได้กำหนดไว้ เพื่อความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่แห่งการถวายพิธีบูชาขอบพระคุณนั้นจะปรากฏอย่างชัดเจน

145. เศรษฐิกควรทำบัญชีอย่างรอบคอบ เพื่อให้สถานภาพทางเศรษฐกิจปรากฏชัดเจนอยู่เสมอเมื่อมีการตรวจสอบ
146. ในเรื่องการใช้จ่ายพิเศษที่อธิการเจ้าคณะแขวงสามารถกระทำได้ โดยความเห็นชอบหรือปราศจากความเห็นชอบของคณะที่ปรึกษา อธิการเจ้าคณะแขวงต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่คณะที่ปรึกษามหาธิการได้กำหนดไว้ โดยรู้ตัวว่าการใช้จ่ายตามปกตินั้นหมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตธรรมดา ๆ และเหมาะสมกับชีวิตนักบวช หรือเพื่อการบำรุงรักษา และการทดแทนสิ่งต่าง ๆ ส่วนการขายหรือโอนทรัพย์สิน การก่อหนี้และการทำสัญญาผูกมัดทุกรูปแบบ ให้ปฏิบัติตามกฎหมายพระศาสนจักรสากลและกฎเกณฑ์เฉพาะ
147. มหาธิการสามารถเอาสิ่งที่จำเป็นต่างๆ จากกองกลางคณะไปใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ของคณะ และเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่งของท่านโดยทำรายงานการใช้จ่ายในสมุดบันทึกบัญชี ส่วนการขายหรือโอนทรัพย์สิน การก่อหนี้และการทำสัญญาผูกมัดทุกรูปแบบ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะที่ปรึกษามหาธิการ
148. การปลดเศรษฐิกออกจากตำแหน่ง จะกระทำได้ก็ต่อเมื่อมีสาเหตุร้ายแรง การปลดเศรษฐิกบ้านกระทำได้โดยอธิการเจ้าคณะแขวงและความเห็นชอบของคณะที่ปรึกษาของท่าน และการปลดเศรษฐิกแขวง และเศรษฐิกคณะกระทำโดยมหาธิการด้วยความเห็นชอบของคณะที่ปรึกษามหาธิการ

บทที่ 3 การบริหารทรัพย์สินของแต่ละบ้าน

149. หลังจากการแต่งตั้งอธิการบ้านหรืออธิการบ้านได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งต่อไปอีก อธิการเจ้าคณะแขวงโดยรับฟังความเห็นชอบของหมู่คณะที่ปรึกษาบ้าน และความเห็นชอบของคณะที่ปรึกษาของท่าน แต่งตั้งนักบวชผู้หนึ่งให้มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารทรัพย์สินของบ้าน ในฐานะ เจริญนิกรบ้าน
150. ในแต่ละแขวง อธิการเจ้าคณะแขวงพร้อมกับเห็นชอบของสมาชิกที่ปรึกษาของท่าน กำหนดวิธีในการตรวจสอบและรับรองสถานภาพทางเศรษฐกิจการบริหารแต่ละบ้าน และสมุดบันทึกบัญชีที่มอบหมายให้เจริญนิกรรับผิดชอบ (GS152)
151. ช่วงเริ่มต้นปีใหม่ แต่ละบ้านต้องเสนองบประมาณต่ออธิการเจ้าคณะแขวง โดยการเตรียมรายรับรายจ่ายตามปกติและพิเศษ เฉพาะที่คาดคะเนไว้สำหรับปีนั้นอย่างรอบคอบ เพื่อให้อธิการเจ้าคณะแขวงพร้อมกับสมาชิกที่ปรึกษาของท่านและเจริญนิกรแขวง สามารถจัดทรัพยากรที่มีอยู่แล้วไปด้วยกันอย่างดียิ่งขึ้น ตามความต้องการของบ้านและประโยชน์ของแขวงงบประมาณดังกล่าวที่รวบรวมโดยที่ประชุมสมัชชาบ้าน และได้รับการตรวจสอบพร้อมกับการรับรองจากคณะที่ปรึกษาแขวงแล้ว แต่ละบ้านต้องยึดถือเป็นหลักปฏิบัติ และจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้หากไม่ได้รับความเห็นชอบจากอธิการเจ้าคณะแขวง
152. ควรเสนองบดุลของปีก่อนนั้นต่ออธิการเจ้าคณะแขวง พร้อมลงนามของอธิการ สมาชิกที่ปรึกษา เจริญนิกร และผู้ตรวจสอบตามที่ระบุไว้ในวินัยคณะข้อที่ 156 อธิการเจ้าคณะแขวงพร้อมด้วยเจริญนิกรแขวงต้องตรวจสอบด้วยความรอบคอบ และหากจำเป็นเพิ่มข้อสังเกตลงไปได้ ควรเก็บรักษาสำเนางบดุลดังกล่าวไว้ในตู้เอกสารของบ้านและของแขวง

บทที่ 4 การบริหารทรัพย์สินของแขวง

153. เจริญนิกรแขวง ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยอธิการเจ้าคณะแขวงและสมาชิกที่ปรึกษาของท่าน พร้อมทั้งได้รับการรับรองจากคณะที่ปรึกษามหาธิการเป็นผู้ที่ขึ้นตรงต่ออธิการเจ้าคณะแขวงในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งของท่าน
154. ศูนย์กลางแขวงคาดคะเนค่าใช้จ่ายต่างๆ เกี่ยวกับกิจกรรมโดยทั่วไปของแขวง เพื่อสนับสนุนบ้านอบรม เงินช่วยศูนย์กลางคณะ และเพื่อกิจการและความเจริญก้าวหน้าของคณะ
155. ในแต่ละแขวง อธิการเจ้าคณะแขวงพร้อมคณะที่ปรึกษากำหนดวิธีการซึ่งเจริญนิกรแขวงต้องเสนอการบริหารของตนเกี่ยวกับทรัพย์สิน และกำหนดบุคคลที่จะเป็นผู้ตรวจสอบสมุดบันทึกบัญชี (GS157)
156. อธิการเจ้าคณะแขวง พร้อมด้วยสมาชิกที่ปรึกษา และเจริญนิกรแขวง ตรวจสอบงบดุลบ้านที่อธิการบ้านส่งให้ท่าน ในแต่ละปีอธิการเจ้าคณะแขวงรวบรวมสถานภาพทางเศรษฐกิจทั่วไปของแขวงอย่างละเอียดสมบูรณ์ ตามรายงานที่ได้รับจากแต่ละบ้าน และตรวจสอบตามที่ระบุไว้ในวินัยข้อก่อนหน้านี้นี้ พร้อมทั้งลงนามของท่าน ของสมาชิกที่ปรึกษาแขวง และของเจริญนิกรแขวง อีกทั้งได้ประทับตราอย่างถูกต้อง รายงานนี้ต้องส่งไปยังคณะที่ปรึกษามหาธิการ
157. อธิการเจ้าคณะแขวงพร้อมกับคณะที่ปรึกษาแขวงมีหน้าที่สรรหาผู้บริหารที่รับผิดชอบอำนวยการบริหารกิจการเฉพาะที่ขึ้นตรงต่อแขวง เช่น สมาคม สิ่งตีพิมพ์ นิตยสาร
- อธิการเจ้าคณะแขวง และคณะที่ปรึกษาแขวงดังกล่าวตั้งงบประมาณจำนวนหนึ่งซึ่งหากเกินจำนวนนี้ผู้บริหารจะต้องขอความเห็นชอบจากอธิการเจ้าคณะแขวง และคณะที่ปรึกษา ผู้บริหารต้องเสนอการบริหารการเงินตามที่ระบุไว้ในวินัยคณะข้อที่ 155

158. หนังสือธรรมเนียมและวินัยคณะ เมื่อได้แปลจากภาษาอิตาเลียนออกเป็นภาษาต่างๆ แล้วต้องได้รับการรับรองจากคณะที่ปรึกษามหาธิการ

159. อธิการไม่ว่าอยู่ในระดับใด ไม่มีสิทธิให้การยกเว้นจากการปฏิบัติตามธรรมเนียมและวินัยคณะทั้งครบ อย่างไรก็ตาม หากมีเหตุผลอันชอบธรรมหรือเพื่อประโยชน์ที่สำคัญกว่า อธิการบ้านในบ้านของตน อธิการเจ้าคณะแขวงในแขวงของตน มหาธิการสำหรับคณะทั่วโลก สามารถให้การยกเว้นจากการปฏิบัติตามระเบียบวินัยบางประการแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งด้วยความรอบคอบ เป็นกรณีเฉพาะรายหรือเป็นการชั่วคราวได้ ถ้าไม่เช่นนั้นการยกเว้นขึ้นอยู่กับมหาธิการภายหลังที่ได้รับฟังสมาชิกที่ปรึกษาของท่าน

160. การให้การยกเว้นที่สำคัญๆ โดยปกติแล้วต้องกระทำเป็นลายลักษณ์อักษร อธิการใช้อำนาจนี้เพื่อช่วยนักบวชที่อยู่ในภาวะจำเป็น เจ็บป่วย และเพื่อประโยชน์ของนักบวชผู้นั้น อย่างไรก็ตาม เพื่อหลีกเลี่ยงที่จะไม่ทำให้ชีวิตวินัยของนักบวชหละหลวม อธิการต้องไม่ปฏิบัติเกินขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมายตามกฎหมาย และต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายพระศาสนจักรสากลกำหนดไว้

161. นักบวชแต่ละท่านควรมีหนังสือธรรมเนียมและวินัยคณะฉบับสมบูรณ์ไว้และควรพยายามซึมซาบลงในจิตใจและความทรงจำของตน ควรมีการเสนอหัวข้อและเนื้อหาต่างๆ ของธรรมนูญสองภาคแรก ให้หมู่คณะพิจารณารำพึงบ่อย ๆ ร่วมกัน

ขอให้ทุกท่านทุ่มเทดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับจิตตารมณ์ของธรรมนูญและวินัยคณะเพื่อทำให้พันธกิจของคณะคามิลเลียนในพระศาสนจักรและในโลกสำเร็จไป

ORDO CAPITOLORUM

(ระเบียบการประชุมสมัชชา)

ORDO CAPITOLORUM
(ระเบียบการประชุมสภา)

การประชุมสภาบ้านเพื่อเตรียมการประชุมสภาแขวง

1. หลังจากที่ได้ขานชื่อสมาชิกผู้มีสิทธิออกเสียง และประธานได้มอบหน้าที่ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุม 2 คนเป็นผู้นับคะแนนเสียง ก็ทำการเลือกตั้งเลขานุการของที่ประชุมท่ามกลางสมาชิกที่เข้าการประชุม หลังจากนั้นเริ่มพิจารณาปัญหาต่าง ๆ
2. มติการประชุมบ้านควรส่งไปให้อธิการเจ้าคณะแขวงอย่างเร่งด่วน

การประชุมสภาแขวงเพื่อเตรียมการประชุมสภาคณะ

3. หลังจากที่ได้ขานชื่อสมาชิกผู้มีสิทธิออกเสียงและประธานได้เลือกผู้นับคะแนนเสียง ก็ทำการเลือกตั้งเลขานุการของที่ประชุม
  4. บรรดาอธิการบ้านส่งรายงานบัญชีการเงินของบ้าน และอธิการเจ้าคณะแขวงรายงานบัญชีการเงินของแขวง ซึ่งแสดงงบประมาณทั้งหมดของแขวง เมื่อที่ประชุมสภาแขวงได้พิจารณารายงานบัญชีการเงินทั้งหมดแล้ว ก็รวบรวมให้เป็นบัญชีบทสรุปเล่มเดียว เพื่อส่งไปที่ประชุมสภาคณะ (พร้อมมติการประชุม) เพื่อเตรียมนำเสนอในการประชุมสภาคณะ
  5. หลังจากที่ได้พิจารณาและตัดสินปัญหาทั้งหมดแล้ว ก็เลือกตั้งนักบวชผู้แทน และผู้แทนสำรองที่จะเข้าประชุมสภาคณะ ในการเลือกตั้งดังกล่าว ต้องเลือกตั้งผู้แทนคนที่หนึ่งให้ได้เสียก่อน จึงจะทำการเลือกตั้งผู้แทนตามลำดับ ตามมาตการขึ้นกับจำนวนผู้มีสิทธิออกเสียง และเป็นลักษณะเดียวกันไม่ว่าสำหรับแขวงหรือแขวงรอง
- ก. ตั้งแต่ 1 ถึง 29 คน ส่งอธิการเจ้าคณะแขวง (อธิการเจ้าคณะ

แขวงรอง) และผู้แทนอีก 1 คน

ข. ตั้งแต่ 30 ถึง 100 คน ส่งอธิการเจ้าคณะแขวง (อธิการเจ้าคณะแขวงรอง) และผู้แทนอีก 2 คน

ค. ตั้งแต่ 101 ถึง 200 คน ส่งอธิการเจ้าคณะแขวง (อธิการเจ้าคณะแขวงรอง) และผู้แทนอีก 3 คน

ง. ตั้งแต่ 201 ถึง 300 คน ส่งอธิการเจ้าคณะแขวง (อธิการเจ้าคณะแขวงรอง) และผู้แทนอีก 4 คน

หมู่คณะผู้แทนแขวงที่มีสมาชิกผู้มีสิทธิออกเสียงน้อยกว่า 12 คน ร่วมกับแขวงแม่ แต่ถ้าหมู่คณะผู้แทนแขวงมีสมาชิกผู้มีสิทธิออกเสียงมากกว่า 12 คน ก็มีสิทธิส่งผู้แทนของตนโดยตำแหน่งเข้าร่วมประชุมสภาคณะ และท้ายสุด ถ้ามีผู้มีสิทธิออกเสียงอย่างน้อย 30 คน ก็มีสิทธิส่งผู้แทนของตนโดยตำแหน่ง และนักบวชที่ถูกเลือกอีก 1 คน

6. ในแขวงและแขวงรองที่ไม่สามารถทำการประชุมสภาบ้านได้ ก็เรียกประชุมสภาแขวงโดยตรง ซึ่งสมาชิกผู้มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของแขวงมีสิทธิเข้าร่วมประชุม เพื่อเลือกตั้งผู้แทน 1 คนหรือหลายคน เพื่อพิจารณาปัญหาที่สำคัญ ๆ เรื่องนี้ให้ปฏิบัติตามที่ได้ระบุไว้เกี่ยวกับการประชุมสภาแขวง เพื่อเตรียมการประชุมสภาคณะ

สมาชิกที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดมีสิทธิเข้าร่วมการประชุมสภา ดังกล่าว การเลือกตั้งผู้แทนกระทำโดยการลงคะแนนเสียงจากสมาชิกที่เข้าร่วมประชุม และจากบัตรลงคะแนนของผู้ที่ขาดการประชุมอย่างถูกต้อง ผู้ที่ขาดการประชุมดังกล่าวจะส่งบัตรลงคะแนนเสียงโดยติดหมายเลขเพื่อเอาไปใช้แต่ละครั้งที่อาจจำเป็นต้องลงคะแนนตามลำดับ

หากว่าการประชุมสภาตามแบบแผนดังกล่าวเป็นไปไม่ได้ เนื่องจากสถานการณ์พิเศษ การเลือกตั้งผู้แทนกระทำโดยการลงคะแนนเสียงในบัตรลงคะแนน ซึ่งสมาชิกที่มีสิทธิออกเสียงส่งไปยังอธิการเจ้าคณะแขวง อธิการเจ้าคณะแขวงเป็นผู้เปิดบัตรลงคะแนนต่อหน้าคณะที่ปรึกษาของท่าน ในกรณีดังกล่าวให้ถือคะแนนเสียงข้างมากจากการลงคะแนนเสียงครั้งเดียว

16. ในทำนองเดียวกันที่ได้ใช้สำหรับเลือกคณะผู้ตัดสินชี้ขาด จะเลือกตั้งสมาชิกจำนวนอย่างน้อย 3 คน จากที่ประชุม ให้ทำหน้าที่ตรวจสอบรายงานเศรษฐกิจดังกล่าว ซึ่งมหาธิการและอธิการเจ้าคณะแขวงได้ส่งไปอย่างถี่ถ้วนและเสนอผลการตรวจสอบต่อที่ประชุมสมัชชาคณะ ซึ่งมีอำนาจในการตัดสินอย่างเด็ดขาดเกี่ยวกับการบริหารงานที่ผ่านมา
17. ในระหว่างการประชุมสมัชชาคณะ ประธานที่ได้รับการเลือกตั้งจากที่ประชุมทำหน้าที่ปกครองคณะจนกว่าจะมีการเลือกตั้งมหาธิการคนใหม่ ซึ่งทั้งสองท่านจะได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนจากคณะผู้ตัดสินชี้ขาด โดยคณะผู้ตัดสินชี้ขาดทำหน้าที่ตั้งเป็นสมาชิกที่ปรึกษามหาธิการ
18. ในที่ประชุมคณะผู้ตัดสินชี้ขาดจะต้องประชุมกันอย่างน้อยวันละครั้ง ประธานและสมาชิกผู้ตัดสินชี้ขาดทั้ง 4 คน จะตรวจสอบและกำหนดลำดับเรื่องต่างๆ ที่จะพิจารณาในวาระการประชุมต่อไป คณะผู้ตัดสินชี้ขาดมีอำนาจเช่นเดียวกับคณะที่ปรึกษามหาธิการ ยกเว้นอำนาจในการแต่งตั้งอธิการเจ้าคณะแขวง
19. การเลือกตั้งมหาธิการคนใหม่กระทำในวาระการประชุมที่คณะผู้ตัดสินชี้ขาดเสนอ และที่ประชุมสมัชชาคณะรับรอง การเลือกตั้งดังกล่าวจะต้องไม่กระทำก่อนหน้าวันที่ 7 นับจากวันเริ่มประชุมสมัชชาคณะในวันที่กำหนด การเลือกตั้งมหาธิการเริ่มต้นได้หลังจากได้ประกอบพิธีกรรมตามที่ระบุไว้ในหนังสือพิธีกรรมแล้ว
20. เมื่อการเลือกตั้งเสร็จสมบูรณ์เพราะคะแนนเสียงบรรจบกัน ประธานจะประกาศการเลือกตั้ง หรือในกรณีที่ประธานได้รับการเลือกตั้ง ผู้นับคะแนนเสียงคนแรกจะประกาศด้วยเสียงดังตามแบบฟอร์มนี้ "ข้าพเจ้า (ชื่อ).....ในนามของที่ประชุมสมัชชาคณะนี้ขอประกาศว่า (ชื่อ).....ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นมหาธิการแห่งคณะผู้รับใช้ผู้ปวย"

21. หากผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งปฏิเสธที่จะรับตำแหน่ง คณะผู้ตัดสินชี้ขาดก็จัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ในวาระการประชุมครั้งต่อไป
  22. หลังจากมหาธิการได้รับเลือกตั้ง และได้ปฏิญาณความเชื่อแล้ว ให้เรียกนักบวชทุกคนที่อยู่ในบ้านมาแสดงความเคารพ และประกาศผลการเลือกตั้งไปยังคณะทั่วโลก
  23. หากผู้ตัดสินชี้ขาดท่านใดท่านหนึ่งได้รับเลือกตั้งให้เป็นมหาธิการ ท่านก็จะเข้ารับตำแหน่งหน้าที่เป็นประธานในที่นั้น หากผู้แทนสันตะสำนักร่วมอยู่ในที่ประชุมสมัชชาคณะ มหาธิการที่ได้รับเลือกตั้งจะเป็นผู้ตัดสินชี้ขาดและเป็นผู้นับคะแนนคนที่หนึ่ง ส่วนผู้ที่เป็นประธานก่อนหน้านั้นจะรับตำแหน่งเป็นผู้ตัดสินชี้ขาดและเป็นผู้นับคะแนนคนที่สอง หากไม่มีผู้ใดในคณะผู้ตัดสินชี้ขาดได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งมหาธิการ บุคคลที่ได้เป็นประธานก่อนหน้านั้นก็กลายเป็นสมาชิกที่ประชุมสมัชชา
- หากว่าเลขานุการได้รับเลือกตั้งให้เป็นมหาธิการ ต้องเลือกตั้งเลขานุการอีกท่านหนึ่งแทนโดยทันที ในกรณีที่มหาธิการคนใหม่ไม่ได้รับประชุมสมัชชา ท่านก็จะได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยคณะผู้ตัดสินชี้ขาดจะเป็นผู้ติดต่อ ในช่วงเวลาดังกล่าว ประธานและคณะผู้ตัดสินชี้ขาดก็ยังคงทำหน้าที่ในการปกครองต่อไป หากเวลาที่กำหนดไว้โดยที่ประชุมสมัชชาคณะผ่านล่วงไปแล้วและบุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งยังมาไม่ถึง ที่ประชุมสมัชชาก็จะดำเนินต่อไป
- เมื่อการประชุมสมัชชาสิ้นสุดลงและบุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งใหม่มาถึงแล้ว สมาชิกคณะที่ปรึกษาคนที่หนึ่งจะปฏิบัติหน้าที่เป็นรองมหาธิการ
24. หลังจากได้เลือกรองมหาธิการแล้ว จะมีการเลือกตั้งสมาชิกที่ปรึกษามหาธิการอื่น โดยต้องมีเวลาเพียงพอระหว่างการจัดตั้งที่ละคนโดยนึกถึงองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น ความสามารถและ ความชำนาญของแต่ละคน เพื่อปฏิบัติหน้าที่เฉพาะในคณะที่ปรึกษามหาธิการ (การอบรม ศาสนบริการ

งานธรรมชาติ) ภาษาและวัฒนธรรมต่าง ๆ ตัวแทนจากภูมิประเทศ และ ส่วนประกอบของคณะทั้งสอง (พระสงฆ์ และภราดา)

นักบวชที่อยู่ในแขวงเดียวกันกับแขวงของมหาธิการไม่สามารถได้รับการเลือกตั้งเป็นที่ปรึกษามหาธิการ และถ้าเป็นไปได้ไม่ควรเลือกตั้งสมาชิกที่ปรึกษามหาธิการ 2 คนที่มาจากแขวงเดียวกัน นักบวชที่เป็นสมาชิกที่ปรึกษามหาธิการไม่สามารถได้รับการเลือกตั้งถึง 3 ครั้งติดต่อกัน

หากผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งไม่อยู่ในที่ประชุม คณะผู้ตัดสินชี้ขาด มีหน้าที่แจ้งให้ผู้ได้รับการเลือกตั้งเหล่านั้นได้ทราบถึงตำแหน่งที่ตนได้รับ เพื่อสามารถเดินทางมายังสำนักของมหาธิการโดยเร็วเท่าที่จะกระทำ ได้ หากผู้ได้รับเลือกตั้งสามารถเดินทางมายังที่ประชุมสมัชชาได้ ท่านก็มี สิทธิออกเสียงเลือกตั้งและได้รับการเลือกตั้ง การประชุมสมัชชาจะไม่ปิด ก่อนที่บรรดาผู้ที่ได้รับเลือกตั้งได้แสดงการยอมรับตำแหน่งเหล่านั้นแล้ว

25. หลังจากการเลือกตั้งสิ้นสุดลง และได้สรุปเป็นกฎหมายของที่ประชุม สมัชชาแล้ว ประธานก็เสนอให้ปิดประชุมสมัชชาคณะ หากยังคงมีบางเรื่อง ที่ยังไม่ได้รับพิจารณาตัดสิน หลังจากที่ได้รับฟังความคิดเห็นของสมาชิก ที่ประชุมสมัชชาคณะแต่ละท่านแล้ว ก็ดำเนินการตัดสินปัญหานี้ด้วยการ ลงคะแนนลับ เมื่อการลงคะแนนเสียงสิ้นสุดลง ประธานก็ประกาศปิดการ ประชุมสมัชชาคณะ

การประชุมสมัชชาอื่น ๆ

26. การประชุมสมัชชาคณะสมัชชาสามัญ ซึ่งไม่มีการดำเนินการเลือกตั้งใด ๆ มหาธิการเป็นประธานของที่ประชุมโดยมีคณะที่ปรึกษามหาธิการเป็นผู้ ให้ความช่วยเหลือ ดังนั้น จึงไม่มีการเลือกตั้งประธาน คณะผู้ตัดสินชี้ขาด และเลขานุการ หรือทุกสิ่งเกี่ยวกับการเลือกตั้ง (C124)

27. การประชุมสมัชชาแขวงหรือแขวงรองสมัชชาสามัญ ต้องดำเนินไปตามหลัก เกณฑ์ที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประชุมสมัชชาอื่น ๆ ของแขวง (C119; GS 122 -125)

28. การประชุมบ้านประกอบด้วยอธิการบ้านในฐานะประธาน และสมาชิกที่มี สิทธิออกเสียงของบ้านนั้น อธิการเจ้าคณะแขวงมีอำนาจตามตำแหน่ง เป็นประธานของที่ประชุมสมัชชาบ้านที่จัดให้มีขึ้นภายในแขวงของตน ใน ทำนองเดียวกับมหาธิการมีอำนาจตามตำแหน่งเป็นประธานของที่ประชุม สมัชชาสามัญต่าง ๆ ของแขวง และของบ้านในคณะทั่วโลก

29. อธิการบ้านมีหน้าที่ในการประกาศเรียกประชุมสมัชชาบ้าน การประกาศ เรียกประชุมดังกล่าว และการกำหนดเรื่องที่จะพิจารณาต่าง ๆ จะต้องทำ 3 วันก่อนเริ่มการประชุม (C121)

30. ในการประชุมสมัชชาบ้านครั้งแรก หลังจากแต่งตั้งหรือรับรองอธิการดำรง ตำแหน่งอีกครั้งหนึ่ง มีการเลือกเลขานุการที่ประชุม ซึ่งทำหน้าที่บันทึก เรื่องต่าง ๆ ที่ได้พิจารณาในที่ประชุมอย่างซื่อสัตย์

31. อธิการมีหน้าที่ต้องเสนองบประมาณ ซึ่งจะต้องส่งให้อธิการเจ้าคณะแขวง ในต้นปี โดยที่ประชุมสมัชชาบ้านลงคะแนนเสียงเห็นชอบ สำหรับค่าใช้จ่าย ทั้งหมดที่ไม่ได้ตั้งไว้ในงบประมาณและเป็นสิ่งจำเป็นในระหว่างปี ควร มีการกำหนดหลักเกณฑ์ปฏิบัติเฉพาะขึ้นในวินัยแขวง (GS150)

32. อธิการและสมาชิกที่ปรึกษาของท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่พิจารณาแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยการถกเถียงในที่ประชุมสมัชชาบ้านแบบขอความคิดเห็น ควรถือเอา ความคิดเห็นที่เป็นเอกฉันท์ของสมาชิกที่มีสิทธิออกเสียง และไม่ควรมี เหยียดต่อความคิดเห็นนั้นโดยปราศจากเหตุผลอันหนักแน่น

เมื่อมีปัญหาที่ต้องได้รับการรับรองจากอธิการระดับผู้ใหญ่ ต้องเสนอ มติผ่านที่ประชุมสมัชชาบ้าน พร้อมด้วยการตัดสินใจของคณะที่ปรึกษากัน

พิมพ์ที่ แผนกการพิมพ์ วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

1643/3 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ มักกะสัน ราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทร. 02 652 9625-30 แฟกซ์. 02 255 2291